

കലാകൗമുദി

വില: 1 രൂപ 80 പൈസ

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു

ഒക്ടോബർ 14, 1984

474

സ്പെഷ്യൽ ഫീച്ചർ

നന്മ നിറഞ്ഞ
കൈനിക്കര 5

ശ്രീ. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള,
ശ്രീ. ടി. ആർ. സുകുമാരൻനായർ,
ശ്രീ. കെ. വി. നീലകണ്ഠൻനായർ
എന്നിവരുടെ ലേഖനങ്ങളും
ശ്രീ. കൈനിക്കരയുമായി
കലാകൗമുദി ലേഖകൻ നടത്തിയ
അഭിമുഖ സംഭാഷണവും

കുവർണ്ണോറി

തപാൽമുദ്രകൊണ്ടു
പുലരുന്ന രാജ്യം 11
ശ്രീ. രവിന്ദ്രൻ

സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട്

പുതിയ ഓഡിയോ
കോമഡികൾ 14
ശ്രീ. വേണു മേനോൻ

നങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു
ചോരംപടി നിയമങ്ങൾ
നീട്ടുകയും കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
മേരുത്തലിലെ
ഭരണ രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റി.

ലേഖനം

ആൻറണി ഹിന്ദി
ബോൽത്താ ഹൈ 14

ശ്രീ. കണിയാപുരം

ഒരു മന്ത്രിയുടെ ആത്മഗതം 17
ശ്രീ. എം. പി. നാരായണപിള്ള

അസുയയുടെ നിയമം 18

ശ്രീ. വെട്ടൂർ രാമൻനായർ

വായനയുടെ രാഷ്ട്രീയം 20

ശ്രീ. സച്ചിദാനന്ദൻ

കവിതയിൽ ശാസ്ത്രമെഴുതിയ
അപൂർവ്വ പ്രതിഭ 42

ഡോ: പി. ആർ. വാരിയർ

ആത്മകഥ 39

ശ്രീ. തങ്കപ്പി

സാഹിത്യവാദരമലം 45

ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണൻനായർ

കവിത

സ്മാരകം 25

ശ്രീ. ദേശമംഗലം രാമകൃഷ്ണൻ

കഥ

ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങൾ 23

ശ്രീ. മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണൻ

ചേറപ്പായിക്കഥകൾ 32

ശ്രീ അയ്യപ്പ പാറമേൻ

നോവൽ

രണ്ടാമുഴം 26

ശ്രീ. എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ

പണം 35

ശ്രീ. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ തിരുവാഴിയോട്ട്

കത്തുകൾ 4

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ 41

ചരിത്രരേഖകൾ 50

മുഖചിത്രം

ലിപ്യർത്ഥം കൈനിക്കരയിലെ
തിരുവർത്തകൾ
(11-ാം പുറം നോക്കുക)

Editor:
M.S. Mani

Assistant Editors:
S. Jayachandran Nair
N.R.S. Babu

Illustrations:
Namboodiri

Advertisement Manager:
V. Salimkumar

Circulation Manager:
K. Sreekumar

Printer & Publisher: M.S. Sreenivasan
Printed at S.T. Reddiar & Sons,
Ernakulam.

Postal Address:
Kala Kaumudi Group of Publications,
Kaumudi Buildings,
Trivandrum 695 024.

Kala Kaumudi Group of Publications:

1. Kala Kaumudi (Weekly)
2. Film Magazine (Weekly)
3. Katha (Fortnightly)

ഗവർണ്ണർ ശർമ്മയുടെ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം

താരതമ്യേന ദീർഘമായ എന്റെ ജീവിത കാലത്തിൽ ഞാൻ എത്രയോ കാഴ്ചകൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു എത്രയോ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത്ര-എത്രപരയുടെ പരിതാപകരമെന്നോ നാണം കെട്ടതെന്നോ പറയാവുന്ന മറ്റൊരു ചിത്രം കണ്ടതായി ഓർമ്മയില്ല; ഒരു ആധുനിക ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രത്തിലെ ഒരു സ്റ്റേറ്റിന്റെ അത്യുന്നതമായ ഗവർണ്ണർ തിരുപ്പതി ദേവന്റെ മുൻപിൽ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം നടത്തുന്നത് കേരളത്തിലെ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജി കറേവർഷ്. മുൻപ് സായിബാബയുടെ മുൻപിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം നടത്തുന്നത് കാണാനിടയായ ഒരു മാന്യൻ വേദനയോടെ ആ സംഭവം എനിക്കു വിവരിച്ചതാണ്. ഇത്ര ആദാസമായിത്തോന്നിയില്ല. സായിബാബാ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഗവർണ്ണർ ശർമ്മയുടെ സംഗതിയിലോ? ആശ്ചര്യപ്രദമായിട്ടെല്ലാ ഗവർണ്ണറായി സ്ഥാനമേറ്റെടുത്തിട്ട് അദ്ദേഹം നേരെ ഓടിയത് ഇതിനായിരുന്നു. രണ്ടു ദിവസം അവിടെ തിരുപ്പതി ഭഗവാന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി ജനമിരുന്നവെന്നു പത്രവാർത്തയുണ്ടായിരുന്നു. മതനിരപേക്ഷതയുയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ശാസ്ത്രീയ മനോഭാവം പുലർത്തുകയെന്നതു മൗലിക കർത്തവ്യമാണെന്നു അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് തന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാൻചുമതലയുള്ള ഒരാൾ, തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി വരെ ഭരണഘടനയേയും നിയമത്തേയും നിലനിർത്തുകയും രക്ഷിക്കുകയും പരിരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും മറ്റും പറയുന്ന ശപഥം ചെയ്യുകൊണ്ട് കർത്തവ്യം നിർവ്വഹിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനായ വിദ്യാർത്ഥനനായ ഒരാൾ, ഇങ്ങനെ അക്ഷരാർത്ഥ ന്യായം പ്രോലെ സാധാരണക്കാരായ അന്ധ വിശ്വാസികളെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നത് ക

ലെ പെരുമാറുന്നത് കഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ലെന്നല്ലാതെ എന്താണു പറയേണ്ടത്. ഗവർണ്ണർ എന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഒരാൾ ഭരണഘടനയും നിയമങ്ങളും അനുശാസിക്കുന്ന തരത്തിലും ഭരണഘടനാപരമായ കീഴ്വഴക്കങ്ങളനുസരിച്ചും വേണം കാര്യങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത്. അല്ലാതെ ബാഹ്യമായ വേറെ യാതൊരു അധികാര സ്ഥാനത്തിനേയും ആ ഭരണ യോഗാസനയോ നിർദ്ദേശമോ അനുസരിച്ചല്ല. ഒരുപക്ഷേ അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിനു മാപ്പുതരണമെന്ന് തിരുപ്പതി ദേവനോട് അപേക്ഷിക്കാനായിരിക്കുമോ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെകേരളത്തിലെ ഗവർണ്ണർമാരിൽ പലരും വി. വി. ഗിരി തൊട്ടിത്തോട്ടത്തുവരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ പ്രധാന കർത്തവ്യം ദേവാലയസന്ദർശനവും ആരാധനയുമാണെന്ന രീതിയിലാണ് പെരുമാറിപ്പോരുന്നതെന്നുള്ളതു ഇവിടെ ഒരു സാധാരണജനങ്ങളെപ്പോലും വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്. രാജ്യം ഭരിക്കേണ്ടത് തിരുപ്പതി ബാലാജിയും ഗുരുവായൂരപ്പനും മാറ്റുള്ള പെരുമാറ്റം പറയുന്നപോലെയാണ്. ഇത്തരം ആക്ഷേപകരങ്ങളായ പരിപാടികൾ നടത്തിപ്പോരുന്നതു കാണുന്ന സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്കു പോലും ഈ ഭക്തിഭരണക്കാരെക്കുറിച്ച് കഠിനമായ പൂജയോടെ വേറൊന്നുമുണ്ടായെന്നുവരികയില്ല. അവരുടെ ദേവാലയസന്ദർശനത്തിന് ഏഷ്യൻ ഡ്യൂട്ടിയിൽ നിമുക്കുകയാകുന്നതു വഴി വൻ തുകകൾ അലവൻ സായി വാങ്ങാൻ കഴിയുന്ന പൊലീസുദ്യോഗസ്ഥർക്കു പോലും നിരയല്ലാതെ വേറെ വികാരമെന്തെങ്കിലുമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

നമ്മുടെ ഇന്ത്യയുടെ ശാപം ഈ മാനസികമായ ദാസ്യമാണ്, ഭക്തി ദാർശ്യമാണ്. അതു വളർത്തിപ്പോരുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളാണ് ഇന്ന് ഇന്ത്യയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിപ്പോരുന്ന ഉഗ്രമായ പ്രശ്നങ്ങൾ. രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും പാഞ്ഞു നിലവിലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ല. ഇവിടെ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വംകണക്കിൽ ഈ മതഭ്രാന്തന്മാരേയും വിശ്വാസ ദാസന്മാരേയും എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും നിന്ന് നീക്കിനിറുത്തണം. ശാസ്ത്രീയ മനോഭാവം പുലർത്താൻ കെലിപ്പുള്ള ദേശീയ പ്രബുദ്ധതയുള്ളവരെ ആകർഷിക്കണം. എന്നാലാണ് ഇത്ര ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു ചിത്രം നേടിയെടുത്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കലാകൗമുദിയുടെ സർവ്വതോമുഖ പ്രവർത്തകരോട് ഏണെപ്പോലെയുള്ള സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഏണെന്നും കൃതജ്ഞരായിരിക്കണമെന്നും.

എം. പ്രഭു, എറണാകുളം. **സ്വാതന്ത്ര്യദിന ചിന്തകൾ** അധികാരത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ഇവിടത്തെ വലത്തന്റെയും ഇടത്തന്റെയും പൊള്ളയായ മുഖം തുറന്നുകാണിക്കാൻ ശ്രമിച്ച (ലക്കം 471, 472) കാട്ടുമാടം നാരായണൻ അഭിനന്ദനങ്ങൾ. ശ്രീനി പട്ടത്താനം, കൊല്ലം. **II** രാഷ്ട്രീയക്കാരെയും തൊഴിലാളി നേതാക്കളെയും തൊഴിലാളികളെയും എൻ. ജി. ഒ. യെയും കുറപ്പെടുത്തിയ കാട്ടുമാടം, ഇവിടത്തെ ബുർഷ്വാസിയെക്കുറിച്ചും ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥ ദുഷ് പ്രവൃത്തിക്കുറിച്ചും പറയാതിരുന്നത് ലേഖനത്തിന്റെ മാറ്റം കാച്ചുതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇവരെ മാറ്റി നിറുത്തിക്കൊണ്ട് ലേഖനം തയ്യാറാക്കിയ കാട്ടുമാടത്തിന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെ സംശയിക്കാതിരിക്കണമെന്നാണ്. രാധാകൃഷ്ണൻ പുരൂരക്കര, തൃശ്ശൂർ. **തോട്ടം ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ശതാഭിഷേകം** കലാകൗമുദി 472-ാം ലക്കത്തിൽ തകഴിയുടെ ആത്മകഥയിൽ കഥകളിനടൻ ഉദയശങ്കരൻ ഇന്ത്യാ കലാപർവ്വതത്തിൽ നാട്യാചാര്യനായിരിക്കുവേ വാരാണസിയിൽ ഒരു ഗുഹ്യസദസ്സിൽ രാജഭീമനെ അവതരിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടനെ തോട്ടം വേദിയിൽ മരിച്ചുവെന്നത് 1943-ലാണ്. അൽമോറയിൽ ഉദയശങ്കരന്റെ ഇന്ത്യാ കലാപർവ്വതത്തിൽ നാട്യാചാര്യനായിരിക്കുവേ വാരാണസിയിൽ ഒരു ഗുഹ്യസദസ്സിൽ രാജഭീമനെ അവതരിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടനെ തോട്ടം വേദിയിൽ മരിച്ചുവെന്നത് 1943-ലാണ്. തോട്ടത്തിന്റെ ഗുഹത്തിൽ പല അവസരങ്ങളിലും ധാരാളം വലിയ സദ്യകൾ നടന്നു കാണാം. -മാറ്റം ജന്മിഭവനങ്ങളിലുമെന്നപോലെ. അതിൽ പലതിലും തകഴിപൊയ്കപള്ളിക്കളത്തിൽ ശിവശങ്കരപ്പിള്ള പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നതിൽ അസാധാരണമായൊന്നു മില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥയിലെ പല വാചകങ്ങളും അവസാനിക്കുന്നത് '...എന്നു തോന്നുന്നു' എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകാം തോട്ടത്തിന്റെ ഷഷ്ടിപൂർത്തിയോ ശതാഭിഷേകമോ ആണെന്നു അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിയതും, ക്ഷമിക്കുക. ചെങ്ങന്നൂരിൽ നാരായണൻ പോറ്റി, ശാസ്താംഗലം. **എം. ടി. യുടെ നോവൽ** 472-ാം ലക്കത്തിലെ 'രണ്ടു മുഴം' വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഇരുന്നണിഞ്ഞു. ഒരു വലിയ യോഗാധ്വനി പാണ്ഡവപക്ഷത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്കുതന്നെ ദുഃഖം തോന്നി. വ്യക്തമല്ലെന്നെങ്കിലും അർത്ഥജ്യോതെക്കൊളം ഇന്നു ദുഃഖിക്കുന്നതുതന്നെയാണ്, അഭിനന്ദനവിന്റെ മരണത്തിന്.

കെ. എസ്. ദാനിയേൽ ഫെറിവാർഡ്, ലോറോബെ. **കൈനിക്കര കമാരപിള്ള മികച്ച ഗാന്ധിയനെ** പരക്കെ പറയപ്പെടുന്നു; അറിയപ്പെടുന്നു. അതിലെത്ര വാസ്തവമുണ്ടെന്നു പറയാൻ വേണ്ട ഗാന്ധിസമുജ്ഞാനം എനിക്കില്ല. ഗാന്ധിയന്മാരോട് അത്ഭുപ്പാറി ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. തന്നോട് ഏതു സ്വാതന്ത്ര്യവും എനിക്കുവേണ്ടി തന്നിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തോടു പോലും ഞാൻ ഇക്കാര്യം തിരക്കിയിട്ടില്ല. ഗാന്ധിസം എന്നൊന്നില്ലെന്നു ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞവനാണല്ലോ ഗാന്ധിതന്നെ. അതുകൊണ്ട് ഗാന്ധിസമുജ്ഞാനം ആചാര്യന്മാരോട് ഉപദേശം.

ഈ താളുകൾ തൊട്ടുമ്പോൾ നാം ഒരു വലിയ മനുഷ്യനെയാണു തൊട്ടുന്നതെന്ന് ഓർക്കുക. മനുഷ്യന്റെ ആദർശസുന്ദരമായ ഒരു മാതൃകയാണ് കൈനിക്കര കമാരപിള്ളയെന്ന ആ വലിയ മനുഷ്യൻ. ദൈവം നല്കിയ ദീർഘായുസ്സുകൊണ്ട്, കേരള സംസ്കാരത്തെ ധന്യമാക്കിയ കൈനിക്കരയ്ക്ക് ഒക്ടോബർ 27-ാം തീയതി എൺപത്തിനാലുവയസ്സു തികഞ്ഞു. അദ്ദേഹം നമ്മൾക്കിടയിൽ ജീവിക്കുന്നത് അറിവിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ലാളിത്യത്തിന്റെയും പ്രഭാപുരമായിട്ടാണ്. കൈനിക്കരയെപ്പറ്റി ഈ താളുകളിൽ പ്രൊഫസർ എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയും ശ്രീ. ടി. ആർ. സുകുമാരൻനായരും ശ്രീ. കെ. വി. നീലകണ്ഠൻനായരും എഴുതുന്നു. ഒപ്പം തന്റെ നാടകവിഷ്ണുത്തെപ്പറ്റി കൈനിക്കരയുമായി കലാകൗമുദി ലേഖകൻ നടത്തിയ അഭിമുഖസംഭാഷണവും.

ഞാൻ ശിരസ്സുനമിക്കുന്നു

എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള

കൈനിക്കര കമാരപിള്ള മികച്ച ഗാന്ധിയനെ പരക്കെ പറയപ്പെടുന്നു; അറിയപ്പെടുന്നു. അതിലെത്ര വാസ്തവമുണ്ടെന്നു പറയാൻ വേണ്ട ഗാന്ധിസമുജ്ഞാനം എനിക്കില്ല. ഗാന്ധിയന്മാരോട് അത്ഭുപ്പാറി ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടില്ല. തന്നോട് ഏതു സ്വാതന്ത്ര്യവും എനിക്കുവേണ്ടി തന്നിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തോടു പോലും ഞാൻ ഇക്കാര്യം തിരക്കിയിട്ടില്ല. ഗാന്ധിസം എന്നൊന്നില്ലെന്നു ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞവനാണല്ലോ ഗാന്ധിതന്നെ. അതുകൊണ്ട് ഗാന്ധിസമുജ്ഞാനം ആചാര്യന്മാരോട് ഉപദേശം.

തെടാൻ എനിക്കു തോന്നിയിട്ടില്ല. കൈനിക്കര നന്മ നിറഞ്ഞവനാണ്. തന്റെ നന്മയെ ഉട്ടിവളർത്താൻ എന്ന്. ആ സ്നേഹം സ്വകാര്യ ലാഭത്തിനുള്ളതല്ല; സമുദായത്തിൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാനായിരുന്ന ചൂണയല്ല; മറ്റുള്ളവരുമേൽ ആധിപത്യം സമ്പാദിച്ചു ഞങ്ങളിയാരുള്ളതല്ല. സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ സുഖം, സന്തോഷം, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ നിറവേറ്റൽ—അതാണദ്ദേഹം. ആ സ്നേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖമാണ് സത്യനിഷ്ഠ. തന്നോടുതന്നെ ഏറ്റവും സത്യസന്ധനാദ്യക—താൻ ബന്ധപ്പെടുന്ന ഏതിനോടും എന്തിനോടും.

നിലാവു നിഴലു.

എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ഓർത്താൽ എത്രയത്ര സുന്ദരമുണ്ട്. കലയുടെ ദിവ്യമായ അനുഭൂതിയിലേക്ക് നയിക്കപ്പെട്ട സുന്ദരമുണ്ട്.

കാഴ്ചയിൽ ഗാംഭീര്യം മുററിനില്ക്കുന്ന, പക്ഷേ പ്രകൃതക്കാരനെന്നു തോന്നിക്കുന്ന ആ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലൊതുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നർമ്മഭാവം എത്ര ഉദാത്തമാണെന്നു വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകാമനുഷ്യൻ എന്ന നാടകം. പണ്ഡിതനെയും പാശ്ചാത്യനെയും നാഗരികനെയും ഗ്രാമീണനെയും ഒരുപോലെ

ചിരിപ്പിച്ച ശാസനമുട്ടിക്കുന്ന, അകൃത്രിമരമണിയുള്ളതായ, പുത്രമിത്രകളനുസരണം ആർക്കും നാണിക്കാതെ കണ്ടുരസിക്കാവുന്ന എത്ര നാടകശില്പങ്ങളാണ് അതിൽ കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതോടൊപ്പം, "തന്റേടം കൈവെടിയാത്ത സ്നേഹസമ്പന്നമായ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രാവേദം, പ്രസാദം" ഉച്ചൈസ്സരം അതുൽഭാഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ നാടകത്തിലെ 'മാതൃകാ മനുഷ്യ'നായി ജീവിക്കാൻ വ്യഥാശ്രമം നടത്തുന്ന ഓർത്താണയൻതമ്പിയെ പല അര

ങ്ങുകളിലും അവതരിപ്പിക്കാൻ എനിക്ക് വസരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സാറിനെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ തമ്പിയെ ഞാൻ ആവിഷ്കരിച്ചത്. അതുപോലെതന്നെ ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായരുടെ 'പരീക്ഷ'യിലെ ആദർശധീരനായ റിട്ടയേർഡ് ഹെഡ് മാസ്റ്റർ ജനാർദ്ദനൻപിള്ളയെ രംഗത്തു സൃഷ്ടിക്കാനും സാറിനെത്തന്നെയാണ് ഞാൻ മാതൃകയാക്കിയത്. ആ വേഷം കെട്ടാൻ സാറ് അന്നു തന്നെ സാറിന്റെ ഖദർജൂബ്ബാ ഇപ്പോഴും ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

കൈനിക്കരസാറിന്റെ ഭാവനാവില്ലാസത്തിന് നമോവാകമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഒരു കാര്യം ഓർത്തുപോകുന്നു. വടക്കുംകൂർ രാജരാജ വർമ്മ തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്ന് 'വിശ്വകേരളം' എന്ന പേരിൽ ഒരു വാരിക പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അതിൽ പട്ടം താണുപിള്ള സാറിന്റെ ഒരു രൂപീകരണം പേരുവെച്ചാൽ കമാരപിള്ള സാർ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അവസാനകാലത്തു യഥാർത്ഥതാണുപിള്ള സാറിന്റെ അരികിൽവന്ന് വിനയപൂർവ്വം പോകാൻ സമ്മതമായി എന്നറിയിച്ചിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെട്ടിയും തുടക്കി ആദരവോടെ പിറകേ പോകുന്നു. താണുപിള്ള സാർ തലയെടുത്തു പിടിച്ചു മുമ്പേയ്ക്കി.

കമാരപിള്ളസാറിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ അനുമില്ല. എൻപത്തിനാലുവയസ്സു പൂർത്തിയായ ആ മഹാപുരുഷന്റെ ചോവടികളിൽ ഞാനും ഭക്തിപൂർവ്വം ആദരം ജ്വലിക്കും അർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

"സാവിത്രി..." എന്ന് ഒരൊറ്റവിളി, എന്നിട്ടൊരു നോട്ടവും.. സത്യം പറഞ്ഞാൽ, ഞാൻ അതുകേട്ട് തരിച്ചു നിന്നുപോയി. എനിക്ക് സംഭാഷണം ഓർമ്മിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. രണ്ടുപുറം നീളമുള്ള സംഭാഷണമാണ്.

പ്രോ.പ്.റു ചെയ്യുന്നത് കേൾക്കാൻ വയ്യ. കമാരപിള്ളസാർ ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ നടന്നുവന്ന് അടക്കം പറയുന്നതുപോലെ എന്റെ ചെവിയിൽ അടുത്തു വരികയും മന്ത്രിച്ചുതന്നു. അപ്പോൾ ആ കാൽക്കൽ വീണു നമസ്കരിക്കണമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. ആ നിമിഷം ഞാനെന്റെ ഗുണനാഥനായി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. "സാവിത്രി..." എന്നുള്ള ആ വിളി പുസ്തകത്തിലുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ആകെ വിഷമിച്ചത്. കോട്ടയത്തു 'രാജാ കേശവദാസൻ' നാടകം അരങ്ങേറിയപ്പോഴുണ്ടായ സംഭവമാണിത്.

എന്നെ നടനാക്കിയത് കൈനിക്കര സഹോദരന്മാരാണ്. തമ്പുരാന്റെ കീരീടധാരണവേളയിൽ വഞ്ചിയൂർ വായനശാല ഒരു നാടകം

കലാകൗമുദി 8

കളിച്ചു. 'രാമരാജാഭിഷേകം'. ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള എഴുതിയത്. അന്ന് കരുവാറ്റ എൻ. എസ്. എസ്. സ്കൂളിൽ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ ആയിരുന്നു. കമാരപിള്ളസാർ. ഇ. വി. തന്നെ പോയി അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു, നാടകത്തിൽ ഭരതന്റെ വേഷംകെട്ടാൻ. നാടകം കഴിഞ്ഞശേഷം കമാരപിള്ള സാറിനോടു് ആരോ ചോദിച്ചു, മറ്റു നടന്മാരെപ്പറ്റി എന്തുപറയുന്നുവെന്ന്. അതിൽ നടന്നെന്നു പറയാൻ ഒരാളെ മാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂ-ലക്ഷ്മണന്റെ വേഷംകെട്ടിയ ആരും എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി.

ലക്ഷ്മണന്റെ വേഷം എനിക്കായിരുന്നു. കമാരപിള്ളസാറിനെ ഞാനാദ്യമായി പരിചയപ്പെട്ടത് അന്നാണ്. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹമെഴുതിയ എല്ലാ നാടകങ്ങളിലും പ്രധാന സ്ത്രീ വേഷംകെട്ടിയത് ഞാനായിരുന്നു. 'മണിമംഗല'ത്തിലെ ശ്രീദേവിക്കുഞ്ഞമ്മ, 'മോഹവും മുക്തിയിലുമില്ല'യിലെ സന്ധ്യാവല്ലി തുടങ്ങി പലതും...

എന്നെ ഒരു മേക്കപ്പ് മാനാക്കിയതും കൈനിക്കരയാണ്. പഞ്ചിയൂർ നാണക്കുട്ടൻനായരായിരുന്നു വായനശാലയിലെ നാടകങ്ങൾക്ക് മേക്കപ്പ് ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ 'കാല'വരിയിലെ കല്യാപാദപം' കളിക്കാൻപോയപ്പോൾ നടന്മാർ അവരവരുടെ വേഷങ്ങൾ സ്വയം കെട്ടണമെന്ന് കമാരപിള്ളസാർ നിഷ്കർഷിച്ചു.

എന്റെ ജീവിതത്തിലാദ്യമായായിരുന്നു, അങ്ങനെയൊരു പരീക്ഷണം. കറെ പൗലസ്താക്കെ വാരിപ്പുശി കൈയിൽ കിട്ടിയ വേഷവും വാരിച്ചുറിച്ചെന്ന് കണ്ണാടി നോക്കിയപ്പോൾ തനി പ്രകൃതമായിരുന്നു. ലോകസുന്ദരിയായ മായഭൂമിത്ത് ഇങ്ങനെയോ എന്ന് ഞാൻ ലഭിച്ചപ്പോയി. ഭാഗ്യത്തിന് മഴകാരണം അന്ന് നാടകം നടന്നില്ല. അങ്ങനെ ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. പിന്നെ നാടകം നടക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഞാൻ മേക്കപ്പ് നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനുശേഷം പല നാടകങ്ങളിലും കമാരപിള്ള സാറിനൊന്നെ ഞാൻ മേക്കപ്പ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. എത്രയോ വേഷങ്ങൾ. 'രാജാ കേശവദാസനി'ലെ 'രാജാ കേശവദാസന്റേയും' 'മാർത്താണ്ഡവർമ്മ'യിലെ തിരുമുഖത്തുപിള്ളയുടെയുമൊക്കെ വേഷങ്ങൾ.

കൈനിക്കര കുടുംബത്തിലെ രംഗത്തെപ്പോലെയാണ് ഞാൻ. കമാരപിള്ള സാർ എന്നിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ "മക്കളുടെ ജൂഡിത്ത് മാമന്" എന്നാണ് എഴുതിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നത് ജൂഡിത്ത് മാമൻ എന്നായിരുന്നു. കൈനിക്കര സഹോദരന്മാർ രണ്ടു പേരെയും ഞാൻ ധാരാളം വേഷംകെട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കല്യാപാദപ'ത്തിലെ ശ്രീസ്തവായി പത്മനാഭപിള്ള സാറിനെ ഞാൻ മേക്കപ്പ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ വേഷം കെട്ടിക്കുമ്പോൾ വേഷംകെട്ടുന്ന ആളിന്റെ മുഖമല്ല എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിയുക: കഥാപാത്രത്തിന്റെ രൂപമായിരിക്കും, മനസ്സിൽ വരുന്നത്. കമാരപിള്ള

കലാകൗമുദി 9

സാറിനെ മേക്കപ്പ് ചെയ്യുമ്പോഴും അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു.

കമാരപിള്ള സാർ അരങ്ങിൽ തിളങ്ങി നിന്ന നടനാണ്. കരുവാറ്റയിൽ 'കല്യാപാദപം' കളിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഞാനിന്നുമോർക്കുന്നു. ഞാൻ ജൂഡിത്തിന്റെ വേഷത്തിൽ രംഗത്തുണ്ട്. പ്ലാറ്റ് ഫോമിൽ കയറുപായ് ആണ് വിരിച്ചിരുന്നത്. ജൂഡാസ് ബോധം കെട്ടുവീണ് ചില തിരിച്ചിലും മറിച്ചിലുമൊക്കെ നടത്തി പ്രേക്ഷകരെ പിടിച്ചിരുത്തി. ആ രംഗം കഴിഞ്ഞു എണ്ണിറുവുന്നതിനുശേഷമാണ് കമാരപിള്ള സാർ സ്വന്തം കാൽ മുട്ടിൽ നിന്ന് ചോരയൊലിക്കുന്നതു കണ്ടത്. അത്രയ്ക്ക് താൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രത്തോടു് തീതിപ്പുലർത്തിയ നടനായിരുന്ന അദ്ദേഹം. പണ്ട് സി.ഐ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടു് ആരോ ചോദിച്ചുവത്രെ ജൂഡാസിന്റെ വേഷംകെട്ടാമോ എന്ന്. ജൂഡാസാണെങ്കിൽ വയ്യ, എന്നായിരുന്നുവത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. അത്രയ്ക്കു ശക്തമായിരുന്നു, കമാരപിള്ളസാറിന്റെ ജൂഡാസ്. കൂടെ അഭിനയിക്കുന്നവരെ അഭിനയിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവും കമാരപിള്ളസാറിനുണ്ട്.

നല്ല മനുഷ്യൻ. ഒരു കളങ്കവുമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ. ഇങ്ങനെയൊരു മനുഷ്യനെ ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ വേറെ കണ്ടിട്ടില്ല. വേണ്ടിട്ടുത്ത് വേണ്ടതൊക്കെ വേണ്ടവിധത്തിൽ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ. ആരും വാക്കി

ല്ലാതെ സ്തുതിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമില്ല. പക്ഷേ അങ്ങനെയൊരുതന്നെയാണ്. എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഒരു മാതൃകാമനുഷ്യൻ. ഒരിക്കൽ 'കല്യാപാദപം' കളിക്കാൻ ആലപ്പുഴയ്ക്കു പോവുകയായിരുന്നു; എന്റെയുടെ രണ്ടുപേരും വന്നു. എന്റെ അറിവോടെയല്ലാതെ ഞാൻ കയറിയ ബസ്സിൽ വന്നിറങ്ങിയ അവർക്ക് ഒരു കാര്യം സാധിക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിലൊരു പയ്യൻ പരീക്ഷയെഴുതിയിട്ടു നിലക്കുകയാണ്. പരീക്ഷപ്പേപ്പർ തിരുത്തുന്നത് കമാരപിള്ള സാറാണ്. ഞാൻ കമാരപിള്ളസാറിനോടു് ശുപാർശചെയ്യണമെന്നാണ് അവരുടെ നിർബന്ധം. സാറിന്റെ പ്രകൃതം നന്നായറിയുന്ന ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ നോക്കി. സാർ മുകളിലത്തെ നിലയിലെ വരാന്തയിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ അറച്ചുറച്ച് അടുത്തുചെന്നു പറഞ്ഞു, രണ്ടുപേർ കാണാൻ വന്നിരിക്കുന്നതും അവരുടെ ലക്ഷ്യം ഇന്നതായിരിക്കാമെന്നും. "അതിന് വിഷമിക്കാതെ വന്നുവരില്ല. അയാൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ജയിക്കും" എന്നായിരുന്നു മറുപടി. 'പരീക്ഷ' എന്ന പേരിൽ ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായർ ഒരു നാടകം എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിലെ ആ മാതൃകാധ്യാപകനുണ്ടല്ലോ. അതാണ് കൈനിക്കര കമാരപിള്ളസാർ.

നാടകം ജീവിതം തന്നെ

ജീവിതസത്യം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന നാടകങ്ങൾക്കേ ജനങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് കൈനിക്കര കമാരപിള്ള വിശ്വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് നാടകം ജീവിതത്തിന്റെ പകർപ്പാണ്. അരങ്ങിന്റെ കലയാണ് നാടകം. അരങ്ങിനെ മറന്നെഴുതിയാൽ നാടകം നാടകമാകാതെപോകും. മലയാള നാടകത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ഇന്നേവരെയുള്ള ചരിത്രത്തിന് ഒരു ട്രഷിയുടെ കർമ്മധീരതയോടെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ച നടനും നാടകകാരനുമാണ് കൈനിക്കര കമാരപിള്ള. ആ മഹാ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ക്ഷീണത്തിനിടയിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുത്ത ഏതാനും നിമിഷങ്ങളിലൂടെ നമുക്കു കടന്നു പോകാം: തന്റെ നാടകവീക്ഷണത്തെപ്പറ്റി കൈനിക്കര ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: ഇന്ന് നമ്മുടെ നാടക വ്യക്തിത്വത്തിൽ നടക്കുന്ന പരിഷ്കരണങ്ങൾ വേദിയിൽ നടക്കുന്ന പരിഷ്കരണങ്ങൾ ചോദ്യമല്ല എന്ന് ഇപ്പോൾ പറയാം എത്രത്തോളം ഫലവത്താവുന്നു? **1. നോക്കൂ.** നാടകം ആരംഭിച്ച കാലം കൈനിക്കര: പരിഷ്കരണങ്ങൾ കരയ തൊട്ടുതന്നെ തുടങ്ങിയതാണ് പരിഷ്ക

എന്റെ ആചാര്യൻ

കെ. വി. നീലകണ്ഠൻ നായർ

കൈനിക്കര കമാരപിള്ള സാർ എന്റെ ഗുരുനാഥനാണ്. അദ്ദേഹം അറിയാതെ ആയിരുന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഗുരുവെന്നായി വരിച്ചത്. അതിനു കാരണം 'രാജാ കേശവദാസൻ' നാടകമാണ്.

ഞാൻ സാവിത്രി. കമാരപിള്ള സാർ കേശവദാസൻ. ബാലരാമവർമ്മരാജാവിന്റെ കാലത്തു് ജയന്തൻ നമ്പൂതിരിയുടെ കരുതലുകൾ കാരണം രാജാ കേശവദാസൻ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായി നില്ക്കുന്ന സമയം. അനന്തപത്മനാഭൻ ആണല്ലോ രാജാ

കേശവദാസന്റെ ഗുരു. അനന്തപത്മനാഭന്റെ പടത്തിൽ നോക്കി തൊഴണം. അദ്ദേഹം മക്കളെപ്പോലെ പോറ്റി വളർത്തിയ സാവിത്രിയെ കാണണം. അതിനായി കേശവദാസൻ വന്നതാണ്. പടത്തിൽ തൊഴുന്ന നിലക്കുമ്പോൾ ഒരു പട്ടക്കാരൻ വന്ന്. വിലങ്ങുവെച്ചാൽ കല്ലനയുണ്ടെന്ന് അറിയിക്കുന്നു. ഏതു കൈയിലാണു് വിലങ്ങുവെച്ചു് കണ്ടതു് എന്ന് അയാൾ ചോദിക്കുന്നു. "ഞാൻ പറയാം. ഏതു കൈകൾക്കും" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അന്നേരം സാവിത്രി കടന്നുവരുന്നു.

എന്റെ. എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലായിടത്തും പാറിക്കുറങ്ങണം നടന്നിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ പാറിക്കുറങ്ങലും ഫലവത്താവുന്നുണ്ട് എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മലയാള നാടക വേദിയിൽ ഇപ്പോൾ പലവിധത്തിലുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. അതു വളർച്ചയാണോ എന്ന് ഇപ്പോൾ പാലാർ വയ്ക്കുന്നു. അതിന്റെയൊക്കെ ഇംപാക്റ്റ് അറിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ പറയാനാവുകയുള്ളൂ.

ചോദ്യം: ഈ പാറിക്കുറങ്ങലും ഒരു കേരളീയ നാടകവേദി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് സഹായകമാകുന്നില്ലേ?

കൈനിക്കര: ഒരു തിയേറ്റർ എന്ന രീതിയിൽ ആകുന്നില്ല. നമ്മുടെ സ്വന്തം നാടകവേദികളേവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ജി. ശങ്കരപ്പിള്ളയും മറ്റും നടത്തുന്നുണ്ട്. അതും എത്രമാത്രം ഫലിക്കും എന്ന് ഇപ്പോൾ വിധിയെഴുതാനാവില്ല.

ചോദ്യം: ഇന്ത്യയിൽ പൊതുവായൊരു നാഷണൽ തിയേറ്റർ ഉണ്ടെന്നു പറയാമോ?

കൈനിക്കര: നമുക്ക് ഒരു നാഷണൽ തിയേറ്റർ ഉണ്ടെന്നു പറയാനില്ല. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഒരു പാട്ട് ഓഷ്കൽ ഉണ്ട്. ഓഷ്കൽ പിന്നിൽ വിവിധ സംസ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒരു ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ തിയേറ്റർ ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് ഇനിയും കാലം പിടിക്കും.

ചോദ്യം: അത്തരമൊരു മേശിയ നാടകവേദിയുടെ വികാസത്തിൽ സംസ്കൃത നാടകങ്ങൾക്ക് കാര്യമായ പങ്കുവഹിക്കാനാണോ?

കൈനിക്കര: സംസ്കൃതനാടകം അതേപോലെ ആകട്ടെ ചെയ്യാൻ എല്ലാക്കും മനസ്സിലാവുകയില്ല.

ചോദ്യം: എന്നിരിക്കിലും സംസ്കൃത നാടകചിന്തകളും നാട്യശാസ്ത്രവുമൊക്കെയല്ല ഇന്ത്യയിലെ സമകാലീന നാടകവേദിക്കും മാർഗ്ഗരേഖകളാകേണ്ടത്?

കൈനിക്കര: നാടകത്തിന് ശാസ്ത്രം ഉണ്ടാകുന്നത് പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയാണ്. ശാസ്ത്രം ആദ്യം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. പാറിക്കുറങ്ങലും എന്തുതന്നെ ഫലിക്കുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കഴിയുമ്പോഴാണ് നിയമങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നത്. ശാസ്ത്രം പാറിക്കുറങ്ങലിന്റെ പിന്നാലെയേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

ചോദ്യം: സംഭാഷണപ്രധാനമായ, സാഹിത്യഗുണമുള്ള ഒരു നാടകകൃതിയാവാലേ അങ്ങനെയൊരു നാടകം ഉണ്ടാകൂ. അതിന്റെ മിമിക്രി ആകും. അതിന് നമുക്ക് കഥകളി ഉണ്ടല്ലോ. സംഭാഷണം മാത്രമായാൽ നാടകമാകണമെന്നില്ല. സാഹിത്യമുണ്ടല്ലോ, അതത്രമാത്രം ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും നാടകത്തിന്റെ മേന്മ. സ്ക്രിപ്റ്റ്

ഒന്നാംതരമായൊരു നാടകം നന്നാകണം എന്നില്ല. ഓരോ പാത്രവും അയാളുടെ ഭാഗം വാക്കുകളിൽക്കൂടെയും അഭിനയത്തിൽക്കൂടെയും ജീവിപ്പിക്കുകയാണ് രംഗത്ത്. രംഗത്തെ മറന്ന് എഴുതിയാൽ നാടകം നാടകമാകാതെ പോകും.

ചോദ്യം: നാടകകാരൻ ജീവിതത്തോടു എത്രമാത്രം പ്രതികരിക്കേണ്ടതുണ്ട്?

കൈനിക്കര: ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പകർപ്പാണ് നാടകം. ജീവിതത്തെയാണ് നാടകത്തിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് എന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ജീവിതത്തിന് എത്രയെത്രമുഖങ്ങൾ; എത്രയെത്ര ഭാവഭേദങ്ങൾ; അത് അനന്തമാണ്.

ചോദ്യം: നാടകകാരൻ സ്വന്തമായൊരു ജീവിതവീക്ഷണം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണോ ഇപ്പറയുന്നത്?

കൈനിക്കര: ജീവിതവീക്ഷണം മാത്രംപോരാ. ഏതുതരം ജീവിതാവേശങ്ങളും മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാറുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കണം. ശക്തിയുള്ള മനുഷ്യനെ നല്ല നാടകം എഴുതാനാണുള്ളത്. ഒരു പരിമിതി എപ്പോഴുമുണ്ട്. നാടകമെഴുതുന്നയാളുടെ ജീവിതാവേശങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിമിതിയുണ്ട്. എന്തിനും പരിമിതിയുള്ള സമൂഹങ്ങളുടെ ജീവിത രീതികളെക്കുറിച്ച് എന്തിനെയും അതിനപ്പുറത്തു പോകാനും പാടില്ല. ഇടപഴകിയാൽ കണ്ടിട്ടുള്ള, നല്ല തിരിവണ്ണം ആലോചിച്ചിട്ടുള്ള, അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണത്രെ ഞാനെഴുതാവൂ.

ചോദ്യം: നടനാണോ സംവിധായകനാണോ നാടകത്തിന്റെ വിജയത്തിന് കൂടുതൽ കാരണക്കാരൻ?

കൈനിക്കര: നാടകം നാടകമാകുന്നതിൽ സംവിധായകൻ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് വലുതാണ്. നാടകത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് പെർഫെക്ഷനിലെത്തിക്കുന്നത് സംവിധായകനാണ്. എന്തിന് നല്ല നടന്മാർക്ക് വലിയ സംവിധാനത്തിന്റെയും ആവശ്യം ഉണ്ടാകാറില്ല. എങ്കിലും സംവിധായകന്റെ കൈയിലാണ് നാടകത്തിന്റെ ആകെക്കൂടിയുള്ള വിജയം കടിയറിഞ്ഞത്. പക്ഷേ, രംഗശില്പപരിചയമുള്ള ഒരു നല്ല നടനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സംവിധായകന്റെ ആവശ്യമില്ല. സംവിധായകൻ വ്യക്തമായ കലാബോധമുണ്ടായിരിക്കണം. ഒന്നമില്ലാത്തതിനാൽ ഉണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള സ്വപ്നമായ ലക്ഷ്യം വേണം.

ചോദ്യം: നാടകകാരൻ ട്രെയിനിങ് സഹായകമാവുമോ?

ഉത്തരം: പരിശീലനം തീർച്ചയായും സഹായകമാവും. ആത്മ എങ്ങനെ നടത്തുന്നു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും അത്. ജി. ശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ സ്കൂളിൽ ഞാൻ പോയിട്ടില്ല. അവിടെ എന്തു നടക്കുന്നു എന്നറിയില്ല. നാടകം സർഗ്ഗപ്രവർത്തനമാണെന്നിരിക്കെത്തന്നെ മെക്ക

നിക്കൽ ആയ മൂവ് മെന്റേഴ്സ് കററയൊക്കെ ആവശ്യമാണ്. വേണ്ടതിലേറെ ചിട്ടപ്പെടുത്താൻ നോക്കിയാൽ അതു യാത്രികമായിത്തീരാനും.

ചോദ്യം: രാഷ്ട്രീയനാടകത്തിനുവേണ്ടി മലയാളത്തിൽ നടക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളെ എങ്ങനെയാണ് കാണുന്നത്?

കൈനിക്കര: നാടകത്തിന് പ്രേക്ഷകരെ വൈകാരികമായും ധിഷണാപരമായും മാനസാന്തരം വരുത്താനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. എഴുതുന്നയാൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെയിരിക്കും രാഷ്ട്രീയനാടകമോ അല്ലയോ എന്നതൊക്കെ. രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറും, തത്ത്വചിന്താപ്രബോധനത്തെക്കുറും ജീവിതത്തിന്റെ സത്യം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന നാടകങ്ങൾക്കാണ് എല്ലാറെയും സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയുക. ഒരു ക്യാരക്ടർ, പല ക്യാരക്ടറുകൾ—അവ കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ എന്തെല്ലാം സംഘട്ടനങ്ങൾ—അതിൽനിന്നാണ് നാടകം ജനിക്കുന്നത്.

ചോദ്യം: കഥയ്ക്കാണ് കഥാപാത്രങ്ങൾക്കോ നാടകത്തിൽ പ്രാമുഖ്യം?

കൈനിക്കര: കഥാപാത്രങ്ങളെയാണ് ആദ്യം മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തുക. പിന്നെയാണ് നാടകം ഉണ്ടാകുക. ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് അതാണ്. ഒരു സിറ്ററേവ് ഷനോ കഥയോ സങ്കല്പിക്കുക അല്ല ചെയ്യുന്നത്. കററ ക്യാരക്ടേഴ്സിനെ മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് ഈ ക്യാരക്ടേഴ്സ് തമ്മിൽ ഇടപഴകിയാൽ എന്തൊക്കെ ഉണ്ടാകുമെന്നോ നോക്കും. വളരെ ക്രിയർ ആയി വേണം നമ്മൾ ക്യാരക്ടേഴ്സിനെ കൺസിഡ് ചെയ്യേണ്ടത്. അവയെ തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നു പഠിക്കേണ്ടതാണ്. എങ്കിലേ നാടകം എപ്പിക്യൂർ ആകൂ. ശരിയായ ക്യാരക്ടേഴ്സിനെ കൺസിഡ് ചെയ്യുമ്പോൾ അവ തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് പലതുണ്ടാവും. സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അവരുടെ പേഴ്സണാലിറ്റികൾ വരും. ക്രിയേഷൻ ഉണ്ടാകും. ആ പെർഫെക്ഷൻ കൊടുക്കാതെ നാടകമെഴുതിയാൽ ഫലിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ചോദ്യം: തെരുവുനാടകങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു ശ്രദ്ധയോടെ നിറുത്തപ്പെട്ടോ?

കൈനിക്കര: തെരുവുനാടകം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അഭിപ്രായം പറയാനാവില്ല.

ചോദ്യം: കളരിപ്പയറ്റിലെ കായികാഭ്യാസ മറകളും നാടൻ കലാരൂപങ്ങളുമൊക്കെ നാടകത്തിൽ സ്വാംശീകരിക്കാൻ നടക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു?

കൈനിക്കര: നാടകം നാടകമായിത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് നല്ലത് എന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാൻ.

കാറിൽ ഒരു മണിക്കൂർകൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഒരു രാജ്യമുണ്ട്. സ്വീറ്റ്സർലൻഡിനും ആസ്ത്രിയയ്ക്കുമിടയ്ക്കുള്ള ലിംഗ്സ്റ്റാൻ എന്ന ഈ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയും അവിടെ ചുറ്റിനടക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽപ്പതിഞ്ഞ ചില അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയുമാണ് രവീന്ദ്രൻ എഴുതുന്നത്.

രവീന്ദ്രൻ

തപാൽ മുദ്ര കൊണ്ട് പുലരുന്ന രാജ്യം

പിത്രവാർത്തകളിലും ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളിലും കണ്ടെന്നുവരില്ല. എങ്കിലും സ്വീറ്റ്സർലൻഡിനും ആസ്ത്രിയയ്ക്കുമിടയ്ക്കുള്ള പരമാധികാര രാഷ്ട്രമുണ്ട്. ആൽപ്പിന്റെ ഏതെങ്കിലും റൈനിന്റെ വലതു തീരത്തു്, ഇതിനു പേർ ലിംഗ്സ്റ്റാൻ എന്നാണ്. ഒരു രണ്ടു ശതകങ്ങൾക്കു മുമ്പുമാത്രം യൂറോപ്യൻ വിനോദസഞ്ചാരികൾ കണ്ടെത്തിയ ഒരു പുത്തൻ കരുതുകമാണിത്. ഇരുപത്തൊന്നു കിലോമീറ്റർ ക്ഷേത്രഫലത്തിൽ ഒരു പരമാധികാരരാഷ്ട്രം. വെറും രാഷ്ട്രമല്ല. ഒരു മൊണാർക്കി. ജർമ്മൻമൊഴി സംസാരിക്കുന്ന അവസാനത്തെ രൂപതീവർഷ്ച. കാറിലാണെങ്കിൽ രാജ്യസഞ്ചാരംചെയ്ത് തിരിച്ചെത്താൻ ഒരു മണിക്കൂറിലേറെ വേണം.

തലസ്ഥാനനഗരം വാഡുസ്. പ്രശാന്തമായ റൈൻ താഴ്വരയിൽ ഒരു രാജപാതയ്ക്കിരുപറ്റുമായി അത് ബഹളം വയ്ക്കുന്നു. നാലായിരംപേർ സ്ഥിര താമസമുണ്ടുവരിക. റെസ്റ്റോറന്റുകൾ, ടൂറിസ്റ്റ് ഗൈഡൻസ് സെന്ററുകൾ, കൗതുകങ്ങളും പഴങ്ങളും വിലക്കുന്ന വിപണികൾ. പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചെങ്കുത്തായ ഒരു കുന്നിൻമുകളിലാണ് രാജകൊട്ടാരം. താഴെ തെരുവിൽനിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ പൈൻമരത്തലപ്പുകൾക്കിടയിൽ പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെന്നോ പണിത അതി പ്രൗഢമായ ആ പ്രഭുവസതിയുടെ കൂറൻ മേൽപ്പുറകളും അനേകം ജാലകങ്ങളോടുകൂടിയ പാർശ്വഭിത്തികളും കാണാം. ഘോര സഞ്ചാരികൾക്ക് മുകളിലേക്കു പ്രവേശനമില്ല. അവിടെ ഇരുന്നുണ് ഇപ്പോൾ നാടവാഴുന്ന ഹിസ് ഹൈനസ് പ്രിൻസ് ഫ്രാൻസ് ജോസഫ് തന്റെ ഇരുപത്തൊമ്പതാംത്തോളംവരുന്ന പ്രജകൾക്കും അവരുടെ ആറായിരത്തിൽചിലാനും കനകാലികൾക്കും മുകളിൽ രാജ്യപരിപാലനം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

വേനൽ ദിവസങ്ങളാണെങ്കിൽ വാഡുസിലെ വിപണിയിൽ തപാൽമുദ്രകളുടെ

വൻതോതിലുള്ള കച്ചവടം നടക്കും. ഒരു വിധം മിക്ക സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും അവ വാങ്ങിക്കാം. പുറമെ, ഒന്നോരണ്ടോ മണിക്കൂറുകൾ നിത്യവും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ലിംഗ്സ്റ്റാൻ സ്റ്റാമ്പിന്റെ പരമപ്രധാനമായ പോസ്റ്ററാപ്പീസും, അവിടെത്തന്നെയാണ്. ഒന്നും രണ്ടും ഡസനുകളുടെ കൊച്ചു പാക്കറ്റുകളായാണ് അവ കിട്ടുന്നത്. പല നിരക്കുകളിലുമുള്ള ഉപയോഗിച്ചും ഉപയോഗിക്കാത്തതുമായ സ്റ്റാമ്പുകൾ. ചിലപ്പോൾ ഒരു ബോണസ്സെന്ന വിധം രാജകുടുംബത്തിന്റെ വർണ്ണചിത്രത്തോടുകൂടിയ ഒരു പോസ്റ്റർകാർഡും പാക്കറ്റിനൊപ്പം കിട്ടിയെന്നുവരും. വേനൽമാസങ്ങളിൽ മെഡിറ്ററേനിയൻ സൂര്യനെത്തേടി തെക്കോട്ടു തിരിക്കുന്ന ജർമ്മൻ സഞ്ചാരികൾ തെല്ലുദൂരം വഴി ചുറ്റേറങ്ങിവരുമെങ്കിലും തപാൽമുദ്രകൾ വാങ്ങുവാൻ വാഡുസിലെത്തുന്ന പതിവുണ്ട്. കാരണം, ലിംഗ്സ്റ്റാൻസ്റ്റാമ്പിന്റെ ഏറ്റവും പ്രമുഖമായ ദേശീയോല്പന്നം ഈ തപാൽമുദ്രകളാണ്. വർഷം പ്രതി അവയുടെ രണ്ടുനൂറു സെന്ററുകൾ പുറത്തിറങ്ങുന്നു.

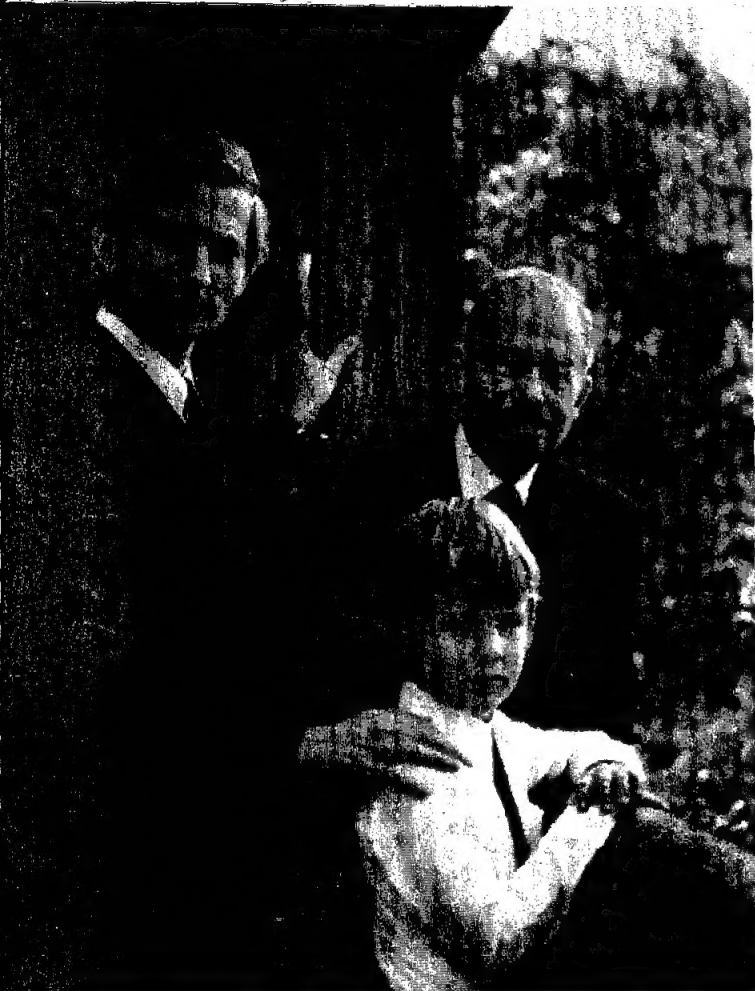
പായത്തക്ക നികുതിവ്യവസ്ഥകളും ആ വഴി വരുമാനങ്ങളും ഇല്ലാത്തതിനാൽ ലിംഗ്സ്റ്റാൻസ്റ്റാമ്പിലെ രാജ്യകാര്യങ്ങൾ സ്റ്റാമ്പ് വിറ്ററിട്ടു വേണം. ഒരു ഇടത്തരം മൂന്നിലക്കെട്ടിടത്തിലാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആസ്ഥാനം. പാർലമെന്റടക്കം എല്ലാ ഗവണ്മെന്റ് വകുപ്പുകളും അതിനകത്തു് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ലിംഗ്സ്റ്റാൻ സ്റ്റാമ്പിന്റെ ആകെത്തുക ഒരു കാർഗുഹവും അതിനകത്തു തന്നെ. സഭാവിരക്തചിത്തനായി കാണുന്ന ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സനാണ് ജയിൽ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ. എത്രയോ കാലമായതത്രെ അയാൾ ഒരു ക്രിമിനലിന്റെ മുഖംകണ്ടിട്ടു്. ജയിൽ സൂക്ഷിപ്പിന്റെ ഭാരം അയാളെ കണക്കറ്റു മുങ്ങിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതു് സ്പഷ്ടമാണ്. നിരന്തരം കാലിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബർക്ലിപ്പുകൾക്ക് നടുവിൽ ഉറക്കംതുടങ്ങുന്ന അയാളെ ഉണർ

ത്താൻ എന്നെങ്കിലും ഒരു ചുള്ളി അവിടെയെത്തുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻവയ്ക്കും. തിരക്കുള്ള വേനൽദിവസങ്ങളിൽ പുറത്തെ ഹോട്ടലുകളിലെങ്ങും താമസിക്കാൻ മുറിയില്ലാത്തവരുമ്പോൾ ചില ടൂറിസ്റ്റുകൾക്ക് അയാൾ ജയിലുകളിൽ ആതിഥ്യം നൽകാറുണ്ട്. അവർക്ക് സമ്മതമാണെങ്കിൽ മാത്രം. ടൂറിസ്റ്റുകൾ എത്രയായാലും ടൂറിസ്റ്റുകൾ തന്നെ. അവർ ഒരിക്കലും ഒരു ജയിലിന്റെ ഭരതം സാർത്ഥകമാക്കുന്ന ക്രിമിനലുകളാവുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റ് വേതനം പറയുന്ന ഒരു പൊലീസ് സേനയുണ്ട് ലിംഗ്സ്റ്റാൻസ്റ്റാമ്പിന്റെ. നാല്പതു് പൊലീസുകാരും ഒരു നായയും. പക്ഷേ, ഒരു ക്രിമിനലിനെ പിടികൂടി ഒരു നാളത്തേക്കെങ്കിലും വാഡുസിലെ ജയിലിന്റെ ഏല്പിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിയാറില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ അയാൾക്ക് പൊലീസുകാരോടു് നീരസമില്ല. "അവരെല്ലാ ചെയ്യും" അയാൾ ചോദിക്കുന്നു. "ആകെ ഉണ്ടാവുന്നത് മൈൻ ട്രാഫിക് ബ്രിച്ചുകളാണ്" എന്തെങ്കിലും സിവിലൈസം ഗവണ്മെന്റ് അതിന് ആരെയെങ്കിലും ജയിലിലടയ്ക്കാറുണ്ടോ?

ലിംഗ്സ്റ്റാൻസ്റ്റാമ്പിന്റെതായുണ്ടായിരുന്ന പട്ടാളം കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ തന്നെ നാമാവശേഷമായി. വാർദ്ധക്യസഹജമായ കാരണങ്ങളാൽ സാധാരണം അന്യംനിന്നുപോയതാണ്. ഏറ്റവും അവസാനത്തെ യോദ്ധാവു് 1939-ൽ തന്റെ തൊണ്ണൂറ്റാണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു വിശ്വാസിയായ കത്തോലിക്കൻ ചേന്ന വിധം അന്ത്യശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു് മൊറോട്ട് കുടുംബത്തിൽക്കിടന്നാണ് മരിച്ചതു്. അതിൽപ്പിന്നിൽ ഒരു സൈന്യം നിലനിറുത്തണമെന്ന് ലിംഗ്സ്റ്റാമ്പിന്റെ ആക്കം തോന്നിയിട്ടില്ല. ഒന്നും രണ്ടും ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളിൽ അവിടത്തുകാരായ ഒരാളെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെടുകയോ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യുദ്ധക്കൊടുതികൾ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു് ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്

യൂട്ടിലിറ്റിസ് അഥർ പരയും. കാരണം, ഈ യൂദ്ധാവസരങ്ങളിൽ ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ ഒരു നിഷ്പക്ഷശക്തിയായി നിലകൊള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അടുത്തകാലത്ത് ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിന്റെ ദേശീയവരുമാനത്തിൽ ഗണ്യമായ

പ്രിൻസ് ഫ്രാൻസ് ജോസഫ്, പ്രിൻസ് ഹൻസ് ആഡം, പ്രിൻസ് അലോയ്സ്

വർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പോസ്റ്റ് റവന്യൂ വിനു പുറമേയണിത്. നാമമാത്രമായ നീക്കി മാത്രമേ ഇടാക്കുന്നുള്ളവെന്നതിനാൽ പല ബഹുരാഷ്ട്രകോർപ്പറേഷനുകളും തങ്ങളുടെ പിതൃഗൃഹമായി ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിനെ വരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ അത്തരം ഏഴായിരം കോർപ്പറേഷനുകൾ വാഡുസിലെ ഗവണ്മെന്റിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രജിസ്റ്ററിൽ പേർ എന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ് യാതൊരു ബിസിനസ്സും അവക്കൊന്നും ഈ സ്വതന്ത്ര പരമാധികാരരാഷ്ട്രത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കാനില്ല. സ്കൂളുകളുടെ

പരിപാലനത്തിനും നിരന്തുരപ്പണിക്കുമാണ് പ്രധാനമായും ഗവണ്മെന്റ് ധനവ്യയം ഉണ്ടാകുന്നത്. കാഴ്ച ചെലവുള്ള മറ്റൊരു പദ്ധതി ആൽബെർട്ടിനെയെ കൊള്ളാവുന്ന മേച്ചിൽമേടുകളാക്കി സംസ്കരിക്കുക എന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിൽ 520 കർഷകരുണ്ട്. മൊത്തം ജനസംഖ്യയുടെ രണ്ടു ശതമാനമാണിത്. ശേഷിച്ച തൊഴിലാളിയെട്ടു ശതമാനം പൗരന്മാർ പുതു ചെയ്യുന്ന? ഭാരിദ്രവ്യം തൊഴിലില്ലായ്മയും അവിടെ ഇല്ലെന്ന് തീർച്ച. ഇത്രയും പ്രസന്നമായ ഒരു പർവ്വത ഭൂമിയിൽ ഭാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നതുപോലും അശ്രീലമാവും. രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ പല വൻ വ്യവസായങ്ങളും വളർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ അഭിമാനപൂർവ്വം മാർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ട് പ്രമുഖ സംരംഭങ്ങൾ; കൃത്രിമപ്പല്യ കളുടെയും സോസൈജ് കൾ പൊതിയുന്ന നേർത്ത പ്ലാസ്റ്റിക് ഉറകളുടെയും ഉത്പാദനമാണ്. നാടുവാഴുന്ന പ്രിൻസ് തന്നെയും ഒരു ഒന്നാംകിട വ്യവസായിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫാക്ടറിയിലാണത്രെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ കാൽകലേറർ മെഷീനുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. യന്ത്രങ്ങളുടെ സൈസിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിർബന്ധം അങ്ങോളത്തെ ലളിതമായ യുക്തിക്കും ഔചിത്യ ബോധത്തിനും നിദർശനമായി കാണേണ്ടതുണ്ട്.

കൃത്രിമപ്പല്യകളും സോസൈജ് കളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പുറമെ, മലിനമായ മറ്റു ചില തൊഴിലുകളിലും ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ പൗരന്മാർ വ്യാപൃതരാണ്. നിർദ്ദോഷികളും അപരിചിതരായ സഞ്ചാരികളെ അമ്പരപ്പിക്കുന്നവിധം വിചിത്രങ്ങളാണ് അവയിൽ ചിലവ. സെപ്റ്റംബറിലെ തെളിഞ്ഞ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ വാഡുസിൽ നിന്നു പോവുന്ന പ്രധാന വീഥിയിലൂടെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് യാത്രചെയ്യുന്ന ഒരാൾ അനേകം പ്രലോനങ്ങൾ നേരിടുന്നു. ആകാശം സ്വച്ഛനീലയാണ്. അവിടവിടെ മേഘങ്ങൾ

അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വെൺകീറുകയും പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽ വേനലിനു വഴങ്ങാതെ ഉറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഹിമശേഖരങ്ങളുടെ തുടർച്ചയാണവയെന്നു തോന്നും. വഴിക്കിരുവശവും നിർജനമായ താഴ്വരകളുടെ മൃദലമായ ഇണു. ചരിവുകളിലെ തരളമായ പച്ചയിൽ ഹൃദ്യമായ ഗൃഹാകാരങ്ങളായി ദൂരഗ്രാമങ്ങൾ. അവയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ ശീതകാലത്തേക്കു നിറുത്തിയ അനേകം വയോൽ കൂനകൾ. ഓരങ്ങളിൽ വിശാലമായ മുതിരിത്തോട്ടങ്ങളുണ്ട്. അവയ്ക്കിടയിലൂടെ മനോഹരമായ നടപ്പാതകൾ. ആ വഴികൾ അതിദിവ്യമായ ഏതോ ലോകങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കും സംശയമുണ്ടാവില്ല.

നിങ്ങൾ വണ്ടി പാർക്ക് ചെയ്ത് അവിടെ ഇറങ്ങുന്നു. മുതിരിത്തോട്ടങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ തെല്ലനേരം വെറുതെ നടക്കുവാൻ; അന്യമായ ആ ഗ്രാമവഴികളിൽ ശ്വസിക്കുവാൻ. ആ മഹാമനത്തിലൂടെ അധികദൂരമൊന്നും നടന്നിരിക്കില്ല. പെട്ടെന്ന് തലയ്ക്കു മുകളിൽ ചെവി കൊട്ടിയടയ്ക്കുന്ന ശബ്ദത്തിൽ വെടിയൊച്ച മുഴങ്ങുന്നു. ഏവിയെന്നിന്ന് എന്തിനെന്ന് റിയാളൻ പക്ഷുനിൽക്കുമ്പോൾ തെല്ലകലെ വീണ്ടും വെടിയൊച്ചകളുടെ ഭീഷണി. അടുത്തമിമിഷം നിങ്ങൾ നിറുത്തിയിട്ടു കാറിനേറെ തിരിച്ചോടുകയാവും. "ഹോയ്...ഹോയ്" പിന്നിൽനിന്നു തുടരെതുടരെയുള്ള വിളി നിങ്ങളെ ഉദ്യേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാവുമ്പോൾ വേവലാതിയോടെ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുനീളും. തടിച്ച ക്ഷണിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ പുരാതനമായി ഒരു നാടൻ തോക്കും ചുമന്ന് മൃതിപ്പെട്ട് നിങ്ങളെ സമീപിച്ചു വൈവാശംസകൾ അറിയിച്ച് ക്ഷമാപണം ചെയ്യുന്നു. വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചുവോ എന്ന് തീർക്കുന്നു. പക്ഷേ, എന്തിനാണ് അയാൾ അതു ചെയ്യുന്നത്? അല്പം നിരസത്തോടെയും ജാളുതയോടെയും നിങ്ങൾ ചോദിക്കും. വിശദീകരിക്കുവാൻ അയാൾക്ക് ഉൽസാഹമേയുള്ളൂ. അത് അയാളുടെ തൊഴിലാണ്. മുതിരിത്തോട്ടങ്ങൾക്കുമീതെ വെടിവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. വാസ്തവത്തിൽ ഇതേ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനേകംപേരിൽ ഒരാൾ മാത്രമാണയാൾ. മാരോ അരമണിക്കൂർ കൂടുമ്പോഴും വിവിധ ദിശകളിലേക്ക് നിറയൊഴിക്കുവാനുള്ള നിർദ്ദേശവും പഴഞ്ചൻ തോക്കുകളുമായി അവരെ പറഞ്ഞു വിടുന്നത് തോട്ടം ഉടമകളാണ്. വിളഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന മുതിരിപ്പടർപ്പുകളിൽ നിന്ന് പക്ഷികളെ വിരട്ടിയകറ്റാനാണത്രെ ഈ ആചാരവെടികൾ. ടൂറിസ്റ്റുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല.

ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിലെ ഏറ്റവും സമ്പന്നവും പ്രസിദ്ധവുമായ ഒരു മുതിരിത്തോട്ടത്തിനു മുകളിലാണ് അയാളുടെ കാവൽ ജോലി. ആ വിശാലമായ താഴ്വരയത്രയും മുൻകാലങ്ങളിൽ ഒരു മൊണാസ്ത്രീയുടെ വകയായിരുന്നു. മൊണാസ്ത്രീയുടെ കെട്ടിടങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തു മടക്കും ഒരു സ്വകാര്യമുതലാളി വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. പക്ഷേ, ഇന്നും ആ വൈൻയാർഡുകളിൽ നിന്നു വരുന്ന വീഞ്ഞു വിശേഷമാണ്. സെമിനാരിയുടെ സെല്ലാറിൽ

രാജാവും അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരവുമുള്ള ഈ പരമാധികാര രാജ്യത്ത് രണ്ടു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുണ്ട്. അതു വെറും സ്റ്റൈറൽ ആണെന്നേ കരുതേണ്ടൂ. പാർട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തെന്ന് അവർക്കുതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ.

അവ ഇപ്പോഴും പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്നത് പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ അതിനുപയോഗിച്ചിരുന്ന കൂറൻ ഓക്ക് തടികളുപയോഗിച്ചാണെന്നതാണ് കാരണം. 'വാഡുസർ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ലോക്കൽ റെഡ് വൈനാണ് ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിൽ പ്രിയം. വർഷം പ്രതി 20000 ഗാലൻ വാഡുസർ അവർ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തോടു കൂറിലായിരുന്ന വാഡുസ്, ഷെല്ലൻ ബർഗ് എന്ന രണ്ടു പ്രളകൃഷ്ടങ്ങളും അവയുടെ വിശാലമായ ഏറ്റെടുത്തുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രദേശമാണ് ചില്ലാലത്ത് ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. 1866 വരെ ഇത് ജർമ്മൻ കോൺഫെഡറേഷനിലായിരുന്നു. അതിൽ പിന്നീട് സ്വതന്ത്ര പരമാധികാര രാഷ്ട്രമായി. അന്ന് ഭരണാധികാരമേറ്റ പ്രിൻസ് ജോൺ രണ്ടാമൻ തന്റെ പ്രജകൾക്ക് ഒരു ഭരണഘടന സമ്മാനിച്ചു. അതിനുശേഷം ഇന്നേവരെയും ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ ഒരു കൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ മൊണാർക്കിയാണ്. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലും പിന്നീട് യൂറോപ്പിനെ ഗ്രസിച്ച രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവങ്ങളുടെ നാനാ സന്ധികളിലും വാഡുസിലെ നാടുവാഴികൾ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ പരാജയമുഖത്വം പുലർത്തി. ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, കസ്റ്റംസ്, മോണിറ്ററിംഗ് ഏക്ട്സ് ചേഞ്ച്, തപാൽ, രാജ്യരക്ഷ എന്നീകാര്യങ്ങളിൽ അവർ സ്വീറ്റർലാൻഡുമായി ഐക്യം സ്ഥാപിച്ചു. ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ സമതലത്തിലേക്ക് തുറക്കുന്ന പ്രധാന ഓട്ടോ ബാൻ തുടങ്ങുന്നത് അവരെപ്പോലെ തന്നെ സൈനിക രാഷ്ട്രീയ നിഷ്പക്ഷത അവകാശപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു യൂറോപ്യൻ രാജ്യമായ സ്വീറ്റർലാൻഡിന്റെ ഒരു അതിർത്തിസൈനികത്താവളത്തിൽ നിന്നാണ്.

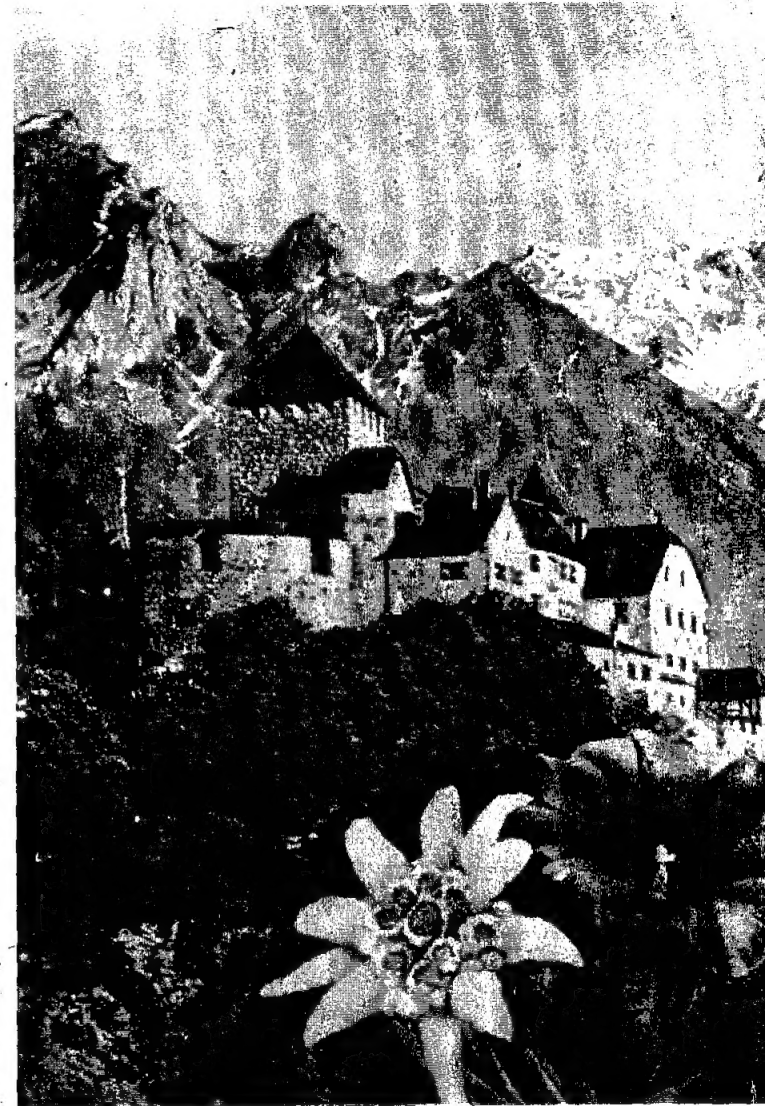
രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം യൂറോപ്പിൽ പൊരിഞ്ഞു നടക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് ഒരു നാൾ വാഡുസിലെ പ്രിൻസ് ഫ്രാൻസ് ജോസഫ്, വിയന്നയിൽ ചെന്ന് കൗണ്ടസ്സ് ജോർജിയനാ വൊൺവിൽചെക്കിനെ വിവാഹം കഴിച്ചു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് അന്തരിക്ഷം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്ക് ഒരു മുത്തമകൻ. ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിന് കിരീടാവകാശിയുമായി പ്രിൻസ് ഹാൻസ് ആഡം പിറന്നു. ഏതോ മാർപ്പാപ്പയാണ് അയാളുടെ തലത്തൊട്ടപ്പൻ. നാടുവാഴുന്ന രാജകീയ ദമ്പതികൾക്ക് ഇപ്പോൾ നാല്പതു ആൺമക്കളും ഒരു മകളുമുണ്ട്. തൊണ്ണൂററിയേഴ് ശതമാനവും കത്തോലിക്കരായ ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ നിവാസികൾക്ക് അവരുടെ രാജകുടുംബം പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. പ്രിൻസ് ഫ്രാൻസ്

ജോസഫിന്റെ ജന്മദിനമായ ആഗസ്റ്റ് പതിനാറു അവർക്ക് ദേശീയ ഘോഷമാണ്. വാഡുസിലെ ഹൈസ്കൂൾ മുററത്ത് തലേന്ന് വൈകീട്ട് രാജകുടുംബം മധ്യകാലധാടി യോടെ സമ്മേളിക്കും. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തു നിന്നും എത്തുന്ന ബോയ്സ്കൂട്ടുകളും ഗേൾ ഗൈഡുകളും ജലപിക്കുന്ന പന്തങ്ങളും ഏന്തി തെരുവിൽ പരേഡ് ചെയ്യും. വിശപ്പുരായ പ്രജകളെക്കൊണ്ട് നഗരം നിറഞ്ഞു കവിയും. മുഖ്യപൗരന്മാർ അപകാത പ്രസംഗങ്ങൾ നിർവഹിക്കും. ഒടുവിൽ പ്രിൻസിന്റെ നന്ദിപ്രകടനം. അത് കഴിയുന്നതോടെ രാജകൊട്ടാരത്തിന്റെ പ്രാകാരങ്ങളിൽനിന്ന് ഉജ്ജ്വലമായ വെടികളെടുക്കും ആകാശത്തേക്ക് ഉയരുന്നു.

ലീഫ്സ്സ്റ്റീൻ പാർലമെന്റിൽ പതിനഞ്ച് അംഗങ്ങളാണുള്ളത്. നാല്പതു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്. ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സായ ഏല്ലാ പുരുഷന്മാർക്കും വോട്ടവകാശമുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെ രാജ്യകാര്യ പ്രാപ്തിയിൽ അവർക്ക് വിശ്വാസം പോര. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് വോട്ടവകാശം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. രണ്ടു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുണ്ട്, ലീഫ്സ്സ്റ്റീനിൽ. അത് വെറും 'സ്റ്റൈറൽ' ആണെന്നേ കരുതേണ്ടുള്ളൂ. പാർട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തെന്ന് അവർക്കുതന്നെ വ്യക്തമായില്ല.

ഡാവീൻചി, റൂബൻസ്, ബോട്ടി പെല്ലി, റെബ്രാൻസ്, വാൻഡൈക്ക്,

ഫ്രാൻസ് ഹാഡസ് തുടങ്ങിയ മാസ്റ്റർ ചിത്രകാരന്മാരുടെ അനേകം രചനകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രശസ്തമായ ഒരു സ്വകാര്യ ശേഖരത്തിന്റെ ഉടമയാണ്

വാഡുസിലെ രാജഗേഹം

വാഡുസിലെ നാടുവാഴി. ഹിപ്പോൺ കമ്പനികൾ കൂടുതൽ ചെറിയ കാൽകലേറർ യന്ത്രങ്ങളാക്കി യൂറോപ്പിൽ വിലക്ക് തുടങ്ങിയതോടെ പ്രിൻസിന്റെ കാൽകലേറർബിസിനസ് പരവശമായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ തന്റെ മാസ്റ്റർപീസുകൾ ഒന്നൊന്നായി അമേരിക്കയിലേയും യൂറോപ്പിലേയും ആർട്ട് വിപണികളിൽ വിറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണത്രെ.

രേണുലടനകൊണ് രാഷ്ട്രീയക്കാർ
ടെന്നിസ് കളിക്കുമ്പോൾ, അതിലെ വക
പ്പുകൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ച്
പടി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമാറ്റുമ്പോൾ,
സംഗതിക്കുവേണ്ടി കോമിക്സ്, ട്രാജി
കമാവുന്നു.

ഇത്തരമൊരു കെട്ടുകാഴ്ച കേരള
ത്തിൽ ഇപ്പോൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാ
ണ്. കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ഭരണം നടത്തുന്ന
അത്യന്തസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് സ്ഥാനാർ
ത്ഥികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ വോട്ടുചെയ്യ
ണമെങ്കിൽ, ഇടതുപക്ഷ എം. എൽ.
എ. മാർ വൈതരീലം, കേന്ദ്രാധാരങ്ങ
ളിലുള്ള വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കണ
മെന്ന് അവരെ നിർബന്ധിക്കാൻ സം
സ്ഥാനഗവണ്മെന്റ് ഓർഡിനൻസ് ഇറ
ക്കാൻ പോവുകയാണത്രെ.

ഈ തന്ത്രത്തിന് പിന്നിലെ രാഷ്ട്രീയ
കയ്യെഴുത്തുകാരെക്കുറിച്ചും സുതാ
ര്യമാണ്.

തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി ദേവസ്വം
ബോർഡുകളിൽ ഓരോ അംഗത്തെയും തിര
ഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതു് സംസ്ഥാന നിയമസഭ
യിലെ ഹൈന്ദവംഗങ്ങളാണ്. ഈ
അംഗങ്ങളിൽ 46 പേർ പ്രതിപക്ഷക്കാരാ
യ സി. പി. എം., സി. പി. ഐ.,
ആർ. എസ്. പി. എന്നീ കക്ഷികളിൽ
പ്പെടും. പിന്നെയൊരു 34 പേർ ഭരണ
പക്ഷത്തുള്ളവരും. ദേവസ്വം ബോർഡുകളിലേക്ക് നിയമസഭയിൽനിന്നുള്ള എട്ടു
വോട്ടെടുപ്പിലും ഭരണമുന്നണി സ്ഥാനാർ
ത്ഥികൾ പരാജയം സുനിശ്ചിതമെന്നർ

ത്ഥം. ഇപ്പോൾ മന്ത്രിസഭ തിരഞ്ഞെടുപ്പി
രിക്കുന്നതു്, ഈ പരാജയമൊഴിവാക്കാ
നായി തിരു-കൊച്ചി ഹിന്ദു മതസ്ഥാപന
ചട്ടം ഭേദഗതിചെയ്യാൻ ഓർഡിനൻസ്
ഇറക്കണമെന്നാണ്.

മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കു നേരെ പണ്ടേ
തന്നെയുള്ള കമ്മ്യൂണിസം നിയോഗനം.
ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് സ്വന്തമാധ്യമം ഭേദമാ
ക്കലാണ് ഭരണനേതൃത്വം ഉദ്ദേശിക്കു
ന്നതു്. ഭയങ്കരമായ ധർമ്മബോധത്തോടെ
മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരൻ ചോദിച്ചിരി
ക്കുന്നു: "കേന്ദ്രഭരണകാര്യം, ദൈവ
വിശ്വാസമുള്ളവരെക്കൊണ്ടു് ഏല്പിക്കുക
യല്ലേ നല്ലതു്?"

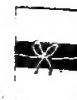
സർക്കാരിന്റെ ഈ നീക്കം കണ്

ണടക്കം തെളിയിച്ചു. ഇടതുമുന്നണി
നേതാക്കൾ, ഈ നിർദ്ദിഷ്ട ഓർഡിനൻ
സിനെ കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ
ഉറപ്പിരിക്കുകയാണ്. വോട്ടവകാശം
വിനിയോഗിക്കാൻ വ്യക്തികൾക്കുള്ള
മൗലികാവകാശത്തിന്മേലുള്ള കടന്നുകയ
റ്റമായി ഇതിനെ സ്വാഭാവികമായും
അവർ കാണുന്നു.

ഭരണമുന്നണിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താൻ
തൽക്കാലം ഒന്നിടവിട്ടു തോന്നലിൽ
ഏതാണ്ടൊരു ശാന്തകാലം അങ്ങനെ കട
ന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണിപ്പോൾ കരുണാ
കരന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ ഈ കളി
ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു്. നിലനിൽക്കൽ
വിദ്യകൾ പലതും പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

വേണമെന്നോൻ

പുതിയ ട്രാജഡിയിൽ, കോമഡിയിൽ

തന്റെ സഞ്ചിപ്പള്ളിലേക്ക് മുഖ്യമന്ത്രി.
തന്റെ വിരുദ്ധിതപ്പൻ വിരലുകളിൽ
പൊക്കിയെടുത്ത ഈ പുതിയ ഓർഡി
നൻസ് അജ്ഞാതം, സംസ്ഥാനമാകെ
വാദകോലാഹലമുയർത്തുന്നതു് ഉറ
പ്പാണ്.

കമ്മ്യൂണിസം റദ്ദാക്കുക നേരെ, അവ
രുടെതന്നെ നിരീശ്വരവാദമുണ്ട്. എടുത്തു
പിടിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഒരു കൈയടി
വാങ്ങൽ ലക്ഷ്യമുണ്ട്; സംസ്ഥാനത്തെ
ഹൈന്ദവരിലെ ചില വിഭാഗങ്ങൾക്കിട
യിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മതവികാരമിള
ക്കിവിടുക എന്ന നില വിചാരമുണ്ട്.
ഇതു സംബന്ധിച്ച സർക്കാരിന്റെ നില
പാടിൽ, അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു
യുക്തിഭംഗമുള്ളതു്, അധികംപേർ ശ്രദ്ധി
ച്ചുവെന്നു തോന്നുന്നില്ല; ഇടതുപക്ഷത്തെ
ഹൈന്ദവ എം. എൽ. എ. മാർ, നിയമ
സഭാ രേഖകളിൽ ഹിന്ദുക്കൾ എന്തെന്ന
യാണു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിനാൽ,
ഹിന്ദുക്കളാണെന്ന പുതിയ ഒരു പ്രതിജ്ഞ
വേണമെന്നും സർക്കാർ ശാഠ്യംപിടിക്കു
ന്നതു് ആവശ്യമില്ലായ്മയാണ്.

മതശ്രാന്തമെന്ന് മാർക്സിസം റദ്ദാക്കുക
അധികേഷിപ്പിക്കുന്ന നിർദ്ദിഷ്ട ഓർഡി
നൻസ്, അഴിമതി നടയാൽ, കേന്ദ്ര
ങ്ങൾ "അശുഭം" ആകാതിരിക്കാൻ
മുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണെന്നാണ് അതി
ന്റെ ഉപജ്ഞാതാക്കൾ പറയുന്നതു്.
എന്താലോ? "ഞാൻ ദൈവത്തിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്ന് ഏഴുതിക്കോ
ടുത്തു് വോട്ടുചെയ്യേണ്ടത്, എം. എൽ.
എ. ജൂ. തന്റെ വിശ്വാസം മാറ്റി
ക്കുടേ? "എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട്" ഒരാൾ
മുകളിലുണ്ട്. ഇല്ലേ? "തൊട്ടുകൈയ്ക്ക്"
മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരന്റെ മറുപടി.

എന്നാൽ, ഇതൊക്കെ, പ്രതിപക്ഷം
ദേവസ്വം ബോർഡിൽ തൊടാതിരിക്കാ
നുള്ള വേലികെട്ടലാണെങ്കിൽ, ഇതു
കൊണ്ടൊന്നും കഥ അവസാനിക്കുന്നില്ല.
ഭരണമുന്നണിയിലെ ഹൈന്ദവവിഭാഗ
ങ്ങൾതന്നെ മുറുമുറപ്പിലാണ്. ഇായിടെ
ദേവസ്വം ബോർഡിന്റെ പ്രസിഡൻ്റ്

**ആദർശാത്മകമായ
നിലപാടുകളെ അവ
സരവാദപരവും ജാ
തി-സമുദായ-മതപര
വുമായ തന്ത്രങ്ങൾ
കൊണ്ട് കീറിമറി
ക്കുന്നതിൽ കേരള
രാഷ്ട്രീയം ഇായിടെ
യായി നടത്തിയിട്ടു
ള്ള "സംഭാവനകൾ."
അതിലേക്കു് ഒരു
പാളിനോട്ടം.**

സ്ഥാനത്തേക്കു നടന്ന നിയമനം എസ്.
ആർ. പി. യിൽനിന്നു് കടുത്ത പ്രതി
ഷേധം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി; എൻ. ഡി.
പി. യുടെ ചില വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും
ഉണ്ടായി പ്രതിഷേധം. എസ്. ആർ.
പി. യുടെ മനസ്സിൽ പിന്നോക്ക വിഭാഗ

ത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളെ നിയമിക്കണമെന്നാ
ണുണ്ടായിരുന്നതു്. പിളർന്ന രണ്ടു്
എൻ. ഡി. പി. വിഭാഗങ്ങൾക്കുമുണ്ടാ
യിരുന്ന രണ്ടു നോമിനികൾ. കരുണാ
കരന്റെ സിലക്ഷൻ, അനിവാര്യമാ
യും ഒരു എൻ. ഡി. പി. ഗ്രൂപ്പിനെ
അകറ്റി, എൻ. ഡി. പി. യിലെ പിളർ
പ്പു് പൂർണ്ണമാവുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുമസ് കേക്കിന്റെ ബാഹ്യ
ഭാഗംപോലെ ആമോദകരമായ ഈ
'ഉറപ്പു' ഭരണത്തിനടിയിലേക്കു നോക്കി
യാൽ, ഭരണമുന്നണി തിളച്ചുനീയുന്ന
സംഘർഷങ്ങളുടെ കലവറയാണെന്നതാ
ണുസത്യം. ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂണിലെ ഉപ
തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ നേടിയ തകർപ്പൻ
വിജയം. ഭരണമുന്നണിയിലെ സമ്മർദ്ദ
തന്ത്രക്കാരെക്കൂടും, ഇവർക്കിടയിലുള്ള
യുദ്ധം, ഏകാംഗപാർട്ടികളുടെയും കേരളത്തി
ലിലെ പ്രാദേശിക കക്ഷികളുടെയും
കണ്ണിൽ തങ്ങൾക്കു് ഒരു ബഹുമാന്യത
യൊക്കെ നൽകി. രാഷ്ട്രീയവിവാദ
ങ്ങൾ അതോടെ ശമിച്ചു.

പക്ഷേ, സാമുദായിക ശക്തികൾ പു
ണ്ണമായും അടങ്ങിയില്ല. ജാതിയും സമു
ദായവും മതവും, ഇന്നത്തെപ്പോലെ മറ്റൊ
രിക്കലും ഇവിടെ ഇങ്ങനെ ഉച്ചത്തിൽ
ശബ്ദമുയർത്തിയിരുന്നില്ല. നായർ സമുദായ
ത്തിന്റെ ആവശ്യം മുന്നോക്കവിഭാഗ
ക്കാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും വേണമെ
ന്നാണ്; എൻ. എസ്. എസ്. നടത്തുന്ന
വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ
എണ്ണം കുറയുവാൻ സൂക്ഷ്മകണ്ഠവദിക്കു
ന്നതും അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണ്
ക്രിസ്ത്യാനികൾ, നേരെമറിച്ചു്, സംസ്ഥാന
ത്തെ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ കേര
ളത്തിലേക്കു് നൽകി, സാമു.

കുണിയാപുരം രാമചന്ദ്രൻ

ആൻറണി ഹിന്ദി ബോൾത്താ ഹൈ

"മേം ആൻറണി ഇം. ഹി. ടി. ജാനെ പർ
വെറും ഹിന്ദി മേം ബോൾത്താ ഇം. കോൻ ബോൾത്തേ
ഹോ?"

"മേം അശോക് ഇം." (ഇം, ഓ എന്തൊക്കെ
പറഞ്ഞാൽ ഹിന്ദിയാകും എന്നാണ് ചിലരുടെ വിശ്വാ
സം. അക്ഷരങ്ങളുടെ മുകളിലെല്ലാം ചുമടുതാങ്ങിയുള്ള
ഒരു ഭാഷയാണ് ഹിന്ദി എന്നൊരു പരാതിയുണ്ട്. തുള
സിഭാസരമായണവു. റെയിൽവേ ഗൈഡും മാത്രമേ
ഹിന്ദിയിലെ മഹാകാവ്യങ്ങളായിട്ടുള്ള എന്തൊരാക്ഷേ
പം അന്തരിച്ചുപോയ ഒരു മലയാള മഹാപണ്ഡിതൻ
ഉന്നയിക്കുന്നതു് ഈ ലേഖകൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ഭാഷ
യിലാണ് കേരളത്തിലെ 'മൈ ഡിയർ കട്ടിച്ചാത്ത'
നായ എ. കെ. ആൻറണി മലയാളിയായ പത്രപ്രവ
ത്തകനോടും മലയാളിയായ മുൻമന്ത്രി ആര്യാടൻ മുഹമ്മ
ടിനോടും സംസാരിച്ചതു്. ഹിന്ദിയില്ലാതെ രക്ഷയി
ല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം രണ്ടുപേരോടും പറഞ്ഞു എന്നാണ്
മഹാപത്രം റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിരുന്നതു്. അപ്പോൾ സംഭാ
ഷണത്തിന്റെ ചാതുര്യം ഉപഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു.)

ഡയലോഗ് കണ്ടിന്യൂ കർത്താ ഹൈ. ആൻറണി
ബോൾത്താ: "കൽ ആവോ" (കലവുമായി വരണമെ
ന്നല്ല അർത്ഥം. നാളെ വരണമെന്നാണ്.) ഹിന്ദിയേയും
ഇന്ദിയേയും ഞാൻ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

"മേം ഹിന്ദി ഒഴർ ഇന്ദിരാ പാത്താ ഇം...
ബഹുത്ത് മുഷ്കിൽ ഹൈ. ഒഴർ എക് മുഷ്കിൽ
ബാത്ത്" ടീ ഹൈ-ആസ്ത്ര. ആസ്ത്ര മേം രാമറാവു
കൊ ഡിസ് മിസ് കീയാ ബാത്ത് മേം ഹിംകോ
റെസ് പോൺസിബിളിററി ബിൽ കൽ നഹി."

ചോദ്യം: "വോ വാപസ് ആനെ കെ ബാദു്
ആപ്കാ അഭിപ്രായം?"

ഉത്തർ: "ഹംകോ കമം ടീ അഭിപ്രായം നഹി.
ഇസ്കാ പൂർണ്ണ ഉത്തർവാദി ഇന്ദിരാജി ഹൈ. വെ,
എക് സംപൂർണ്ണ ജനാധിപത്യവാദി ഹൈ."

ചോദ്യം: "രാംലാൽ നേ ക്യോം റിസൈൻ
കിയാ?"

ഉത്തർ: "ഓൻ റിസൈൻ കിയാ. ബികാസ് ഓൻ
കൊ വഹാം സ്റ്റാൻഡ് കർണേ ബഹുത്ത് മുഷ്കിൽ
മാ."

ചോദ്യം: "ബാഗറേറ്റി നേ ക്യോം റിസൈൻ
കിയാ?"

ഉത്തർ: "ഉസ്കോ ഹാർട്ട് അറാക് മാ"

ചോദ്യം: "രാമറാവു വാപസ് ആനെ കെ ബാദു്
ഡെമോക്രസി കെ ഭാവി ക്യാ ഹൈ?"

ഉത്തർ: "സർവ്വം ശ്രേം മംഗൽ ഹൈ"

ചോദ്യം: "ആപ്കാ ഭാവി?"

ഉത്തർ: "ഹംകോ നഹിം മാലും സബ് സിർഫ്
ഗേവതി കോ ഭാലും."

ചോദ്യം: "കബ് ആപ് ആസ്ത്ര ജാത്തേ ഹൈ."
ഉത്തർ: അബ് ആസ്ത്രമേം ജാനാ ബഹുത്ത് ഡയി
ബർസ് ഹൈ. ഹിമാരാ ഹെയ്സ് ആജ്കൽ സുന്ദർ
നഹി."

ചോദ്യം: "ആപ് ഹം പത്രംസേപാ, രാമറാവു
സർക്കാർ ഭൂരിപക്ഷം മലം നേ കോ യുദ്ധം മേം വിജയ
ശ്രീലാളിന് ഹോ ഗയാ."

ഉത്തർ: "ഇന്ദിരാജി കോ മാ-നഹി നഹി.
കഹിമി, വെ ന്യൂസ് ഏജൻസി സെ സജ്ജാ മാ,
ജബ് ഇന്ദിരാജിന് വാർത്താ ഏജൻസി സേ ന്യൂസ്
സമത്വം, തബ് മേം ടീ ന്യൂസ് ഏജൻസി സേ
സമത്വം."

ചോദ്യം: "ആപ്കാ ഭാവി കാര്യം ക്യാ ഹൈ?"
ഉത്തർ: "ടില്ലിമേ ആരണ്യവാസ് ഹൈ"

തുളസിദാസ് ഹിന്ദിയിൽ എ. കെ. ആൻറണി
പറഞ്ഞ മറുപടികൾ കേട്ടു് പത്രമേഖലകനായ അശോക
നും, കോൺഗ്രസ്സ് നേതാവായ ആര്യാടൻ മുഹമ്മദും
ഇപ്പോൾ ഡൽഹിയിലെ മെഡിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ
ചികിത്സയിലാണെന്നാണ് ഒടുവിൽ കിട്ടിയ സമാ
ചാർ. ആൻറണിയുടെ ഹിന്ദിരോഗം സംക്രമിച്ചു്
അവർ രണ്ടുപേരും അവസരമായി പട്ത്തേ ഹൈ!

ജ്യോതിഷം സാക്ഷാൽക്കാരങ്ങളെ ശ്രമത്തിലും അസ്വസ്ഥതയോടെ ഭരണമുന്നണിക്കകത്തു നിൽക്കുന്നതും ഈശ്വര പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതായ ഏസ്. ആർ. പി. ആക്ട്, പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങളെയും പട്ടികജാതിക്കാരെയും പട്ടികവർഗ്ഗക്കാരെയും അണിനിരത്തി ഒരു മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിനായി സംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. ഭരണമുന്നണിയിൽ മുസ്ലിങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ മുസ്ലിം ലീഗ്, സർക്കാർ സംവരണനയം നടപ്പാക്കുന്ന രീതിയിൽ സംരൂപമല്ല. സർക്കാർ ജോലിയിൽ മുസ്ലിങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന പ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ തോത് അവരെ ചൊടിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരു സിംഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു മുന്നിൽ മാതിരി, മുഖമന്ത്രി കരുണാകരൻ, ഈ നാനാജാതി സ്വരങ്ങൾക്കും അപസ്വരങ്ങൾക്കും നടുവിൽ നിന്ന് സ്വരച്ചേർച്ചയുടെ തോന്നൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ ജോലി സ്വയംചേതം മാത്രമേ വരുത്തൂ. നിലനില്പിനുവേണ്ടി രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങൾക്കുപകരം സാമൂഹികവികാരങ്ങളെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്ന മുന്നണിപ്പടകളാണല്ലോ ഈ കൂട്ടത്തിൽ സഭയുടെ നെടുമുളക്കടം! ഭരണമുന്നണിയിലെ അധികാര കേന്ദ്രത്തിൽ രണ്ടു കേരള കോൺഗ്രസ്സുകൾ, ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ മുസ്ലിം ലീഗ്, എൻ. ഡി. പി. എസ്. ആർ. പി. കും, ഡി. എൽ. പി. പോലെ ഭൂതകണ്ഠാടിയിലൂടെ മാത്രം കാണാവുന്ന കക്ഷികൾ എന്നിവയാണല്ലോ ഉള്ളത്.

മറ്റുഭാഗം ശോഭനമാണെന്നല്ല. മാർക്സിസ്റ്റു പാർട്ടിയും വിരുദ്ധരാഷ്ട്രീയശക്തികളുടെ കൂട്ടുകെട്ട് ഒഴിവാക്കുന്നില്ല. അവിടേയ്ക്കു മുസ്ലിം ലീഗ്, സോഷ്യലിസ്റ്റ് കേരളകോൺഗ്രസ്സ് എന്നിവയോട് സി. പി. എമ്മിനുള്ള ബാധ്യസ്ഥം. മാത്രം മതിയല്ലോ ഈ പോയിന്റ് സ്ഥാപിക്കാൻ.

ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണമുന്നണിയെ ഒന്നിലധികം യൂണിയൻ ലീഗിനെത്തന്നെ സി. പി. എം. സ്വല്പം സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യരുത്. ഈ കൂട്ടുകെട്ടുകളെ ഇ. എം. എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഈയിടെ ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിൽ ന്യായീകരിച്ചത് "അനിവാര്യമായ രാഷ്ട്രീയ നിഷ്പേക്ഷകൾ" എന്നായിരുന്നു.

ആദർശാത്മക വാദത്തെ കീറിമുറിച്ച് കൊണ്ട് സാമൂഹിക സമ്മർദ്ദശക്തികൾ നടത്തുന്ന ഈ കളികളാണ് കേരളത്തിലെ കൂട്ടുമുന്നണി സർക്കാരുകളെ—അത് ഏതു നിരക്കുള്ളതായാലും ശരി—നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഏറ്റവും ശക്തമായ ഘടകമെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു.

സാമൂഹിക—സമ്മർദ്ദശക്തി—ഈക്കിൽ ശക്തികളായിട്ടുള്ളിടത്തുനിന്ന് വിസ്മയ നീയമായ വൈഭവം കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ രാഷ്ട്രീയ നേതാവ് മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരനാണെന്നു കാണാം. ഈ 'സ്ഥാനം' അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ബഹുമാനിയെന്നല്ല. പോട്ടർമാർക്കിടയിൽ വലിയ പിടിപാടൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, നിയമസഭയിലെ തലയെണ്ണവോരം വിലയേറുന്ന നിരവധി ഈക്കിൽ ഗുപ്തകളുടെ നിരയ്ക്ക് പിതൃത്വം കരുണാകരനെന്നു, അദ്ദേഹം ഈ ചെറുകക്ഷികളോട് പെരുമാറുന്നത് അപ്പപ്പോൾ തോന്നുംപോലെയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു ആലോചിച്ചുവെച്ചിട്ടില്ലാത്തവയായ നല്ലേ എന്നതാണ് രസകരമായ മറ്റൊരു കാര്യം. ഡി. എൽ. പി.യെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ധീവരസമുദായത്തെ അദ്ദേഹം ഒ. ബി. സി. ലിസ്റ്റിലാക്കുമ്പോൾ, അതേ നടപടിതന്നെ ജനത-ജി യെയും എൻ. ഡി. പി. യെയും പ്രകോപിതമാക്കുന്നു എന്നത് ഇവിടെ കാണുക. എന്തായാലും തന്ത്രജ്ഞനായ കരുണാകരൻ സമർത്ഥമായി കളിച്ചുനേടുന്നുണ്ട്.

റിസർവ്വവനങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യൻ കൈയേറ്റക്കാരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ബലകക്കുന്നായ റവന്യൂമന്ത്രി പി. ജെ. ജോസഫ് ആണ് മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മാക്കിയവെല്ലിയൻ തന്ത്രങ്ങളുടെ

കാസിക് ഇര. കഴിഞ്ഞ ഡിസംബറിൽ കരുണാകരൻ മന്ത്രിസഭയ്ക്കെതിരെ അവിശ്വാസപ്രമേയം വരുത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് അന്ധിഭൂത പനം കൈയ്യോർക്കാർക്ക് പട്ടയം നൽകുന്നതു ഏതു ചെയ്യുകൊണ്ടുള്ള ക്യാബിനറ്റിനുമുന്നെ. മാറ്റമെന്ന് മുഖ്യമന്ത്രി ഉറപ്പുനല്കി. വാക്കാൽ. ഇന്നോളം രേഖാമൂലം നൽകിയിട്ടില്ല. പട്ടയം നൽകാൻ കേന്ദ്രാനുമതിവേണം. സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു സീനിയർ ഐ. എ. എസ്. ഓഫീസർ ഈ അനുമതിവാങ്ങാൻ ദില്ലിക്കുപോയി. "തത്ത്വത്തിൽ" കേന്ദ്രം അനുമതി നല്കി. അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോന്നു. പക്ഷേ, ഈ "തത്ത്വത്തിൽ" ചത്തതുപോലെ ഇപ്പോഴും കിടക്കുന്നു. ഉത്തരവോണം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ നിയമസഭാ സമ്മേളനത്തിലെ ഗവർണ്ണറുടെ ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗത്തിൽ പട്ടയം നൽകാൻ അനുമതി നൽകിയിരുന്നില്ല. ജോസഫ് കപിതനായി. പക്ഷേ, ഗവർണ്ണറുടെ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞുപോയല്ലോ. ഒന്നുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തി "വിട്ടുപോയ" വാക്യം പ്രസംഗിപ്പിക്കാനാവുമോ?

ഇങ്ങനെ ജോസഫിനെ എന്നും കരുണാകരൻ പൊള്ളവാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദിയിറക്കിക്കിടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ട്രിപ്പിസ് വിഭാഗം മുൻപ് അനായാസത കാണിക്കുന്ന കരുണാകരൻ ഒടുവിൽ വീഴുന്നവെങ്കിൽ, അത് സ്വന്തം കക്ഷിക്കുള്ളിൽത്തന്നെ വളരുന്ന, വളരാൻ അദ്ദേഹം ഇടനല്കിയിട്ടുള്ള തീരാപ്പകരം കാരണമാവണം. ആന്റണിയുടെ അനുയായികളും മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ അനുയായികളും ഇപ്പോൾത്തന്നെ നിലക്കുന്നത് ഹിസ്റ്റോറിയോടും നൽകാനൊക്കത്ത അകലത്തിലാണ്. പാർട്ടിയിലെ യുവരാജാവായ രാജീവ് ഗാന്ധിയാകട്ടെ, കരുണാകരന്റെ അഭ്യാസങ്ങളിൽ വലിയ കരുഹലമൊന്നും കാട്ടാത്തതുമായിരിക്കുന്നു. ഡെൽഹിയിൽ തന്റെ രാഷ്ട്രീയ സുഹൃത്തായ ഉണ്ടാകാതെ നോക്കിയാൽ മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് സ്വന്തം വ്യക്തിപ്രഭാവവും കാഴ്ചസൂക്ഷിക്കാം. അത്രതന്നെ.

വലിയ വലിയ പാർട്ടികൾ നടത്താൻ പാടൊന്നുമില്ല. അതുപോലെയാണോ ഒരു ചെറുകിട പാർട്ടിയുടെ കാര്യം—പ്രത്യേകിച്ചും പാർട്ടിയും എം. എൽ. എ.യും മന്ത്രിയുമെല്ലാം ഒരാൾതന്നെ ആയിരിക്കേ? ചെറുകിട വ്യവസായം നടത്തുന്നവരെക്കാൾ കഷ്ടമാണ് ഇത്തരം പാർട്ടി നടത്തുന്നവരുടേതെന്നാണ് ഒരു മന്ത്രിയുടെ മനസ്സിനെക്കൊണ്ടുതന്നെ നാരായണപിള്ള പറയിക്കുന്നത്.

സംസ്ഥാനഭാഗസ്ഥന്മാർ കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാതെ പെരുമാറാൻ തുടങ്ങിയാൽ തെങ്ങിപ്പോകുന്നത് പാവം മന്ത്രിമാരാണ്.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് പേടിക്കാനൊന്നുമില്ല. ശമ്പളമുണ്ട്, പ്രോവിഡൻ്റ് ഫണ്ടുണ്ട്, പെൻഷനുണ്ട്. ഈ ജോലിയില്ലെങ്കിൽ മരണമാണ്. ദൈവം സഹായിച്ചു. ആരും പിരിച്ചുവിട്ടുവെന്ന് അവർക്ക് പേടിക്കേണ്ട. സർക്കാറായതുകൊണ്ട് എല്ലാത്തിനും ഒരു വ്യവസ്ഥയും വെള്ളിയായ്ക്കുമുണ്ട്. ഏറ്റവുമൊക്കെ ഒരു സ്ഥലം മാറാം. എന്നാലും പേടിക്കേണ്ട. അവയിലൊക്കെ. മന്ത്രിമാർക്കുവേണ്ട അവയിലൊക്കെ.

അതാണോ ഒരു മന്ത്രിയുടെ സ്ഥിതി? കാലത്തേഴുന്നേറ്റ് പത്രം വായിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം പോകുന്നത്. വാടകയെടുത്തുവീട് ഇക്കാലത്തും ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ട. കേന്ദ്രപരത്തു് ആവശ്യമുള്ളകാലംവരെ താമസിക്കാം. പക്ഷേ, മന്ത്രിമന്ദിരത്തിൽ ഇതൊന്നും പററില്ല. ഉടനെ ഇറങ്ങണം. എളുപ്പമാണോ തിരുവനന്തപുരത്തു് വീട് വാടകയെടുക്കുക. പിന്നെയുള്ളത് എം. എൽ. എ. ഹോസ്റ്റലാണ്. ഭാര്യയും മക്കളുമായി താമസിക്കാൻ പററിയ സ്ഥലമാണോ എം. എൽ. എ. ഹോസ്റ്റൽ? അസംബ്ലിക്കടുത്തുവെച്ച് തന്ത്രം വിളിക്കുന്ന പാർട്ടികൾ രാത്രി താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും!

മന്ത്രിയൊരു ചെറുകിട പാർട്ടിയുടെ ആളാണെങ്കിൽ പാട്ട് ചില്ലറയാണോ? ചെറുകിട വ്യവസായം നടത്തുന്നവരെക്കാൾ കഷ്ടമാണ്. ഇക്കാലത്തും ചെറുകിട പാർട്ടികൾ കൊണ്ടുനടക്കേണ്ടവരുടെ ഗതി. പാർട്ടിയും എം. എൽ. എ. യും മന്ത്രിയും എല്ലാം ഒരാൾതന്നെ ആയിരിക്കുമ്പോഴുള്ളതെ സ്ഥിതി ആരെങ്കിലും ആലോചിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

മന്ത്രിയൊരു ചെറുകിട പാർട്ടിയുടെ ആളാണെങ്കിൽ പാട്ട് ചില്ലറയാണോ? ചെറുകിട വ്യവസായം നടത്തുന്നവരെക്കാൾ കഷ്ടമാണ്. ഇക്കാലത്തും ചെറുകിട പാർട്ടികൾ കൊണ്ടുനടക്കേണ്ടവരുടെ ഗതി. പാർട്ടിയും എം. എൽ. എ. യും മന്ത്രിയും എല്ലാം ഒരാൾതന്നെ ആയിരിക്കുമ്പോഴുള്ളതെ സ്ഥിതി ആരെങ്കിലും ആലോചിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

എം. പി. നാരായണപിള്ള

ഒരു മന്ത്രിയുടെ ആത്മഗതം

സ്വന്തമായിട്ടൊരു പാർട്ടി കൊണ്ടുനടക്കുകയെന്നത് ചില്ലറക്കാര്യമല്ല. അത്യാവശ്യ സാധനങ്ങൾക്ക് ഈ തീപിടിച്ച വിലയുള്ള കാലത്തും—ഒരു തേങ്ങയ്ക്കുണ്ടു രൂപ വിലയുള്ളപ്പോൾ—ഒരു പാർട്ടി നടത്താൻ എന്താകുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനുണ്ടായുള്ളൂ.

തിരഞ്ഞെടുപ്പു വരാൻപോകുന്നു. പാട്ടി ചെറുതാണെങ്കിലും ചെലവ് എന്താണെന്നു കരുതിയത്.

കരുണാകരൻ കാശിന് വല്ല ക്ഷാമവുമുണ്ടോ? നായനാട്ക്കുണ്ടോ? ഫോണിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞാൽ അവർക്ക് കാശുകൊടുക്കാൻ എത്രപേരെ വേണമെങ്കിലും കിട്ടും. കാരണം അവർ വലിയ പാർട്ടിക്കാരാണ്. ജോസഫിനാണെങ്കിൽ പട്ടയം കൊടുത്തവരുടെ ലിസ്റ്റ് നോക്കി നടന്നു പിരികാം. ലിഗുകാർക്ക് വരുത്തു് ചെക്കായിട്ടല്ല, ഗ്രാഫ്റ്റ് റോഡിട്ടാണ്. കണ്ണുമാണിക്കാവശ്യമുള്ളതു് പാലാടംതൊണ്ടിച്ച് എവിടന്നും പിരികാം. എൻ. ഡി. പി. കാക്ക് കാശിന് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടോ? എസ്. ആർ. പി. കാക്കാണെങ്കിൽ അടുത്ത നാല് തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ളത് നീക്കിയിരിപ്പുണ്ട്.

അങ്ങനെയുള്ള ചുറ്റുപാടില്ലാത്ത പാർട്ടികളാണ്. പാവപ്പെട്ട പാർട്ടികൾ.

ഒരോ തനിച്ചു് പാർട്ടി നടത്തുന്നത് തൽപിടിപിടിച്ച് ചീട്ടുകളി ജയിക്കാൻ നോക്കുന്നപോലാണ്. ഒരുത്തൻ തന്നെ എല്ലാ ചെലവും മുൻകൂട്ടി കണ്ട് പ്രവർത്തിക്കണം. അതിനുള്ള വരുമാനമുണ്ടോ? ഇതൊക്കെ കണ്ടറിഞ്ഞല്ലെ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ പൊതുമേഖലയുണ്ടാക്കിയതു്. 1956-ലെ ഇൻഡസ്ത്രിയൽ പോളിസി റെസല്യൂഷൻ ഉണ്ടാക്കിയവർ മണ്ടുന്മാരായിരുന്നോ? ഓരോ ഇനത്തിലും വരാൻ പോകുന്ന കമ്മീഷൻ മുൻകൂട്ടി കണക്കാക്കിയാണ് ഓരോ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയും ഒരോ ദേശവൽക്കരണവും നടത്തിയിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടല്ല അവരുടെ പാർട്ടിയും ഭരണവും നടന്നുപോന്നതു്? അതുകൊണ്ടല്ല അവരാഗ്രഹിച്ചവർതന്നെ ഇന്നു രോച്ചുപോരുന്നതു്?

പറഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും വലിയ കമ്മീഷൻ കിട്ടുന്ന കോർപ്പറേഷനുകളൊക്കെ കേന്ദ്രത്തിന്. പിന്നെ, അന്നാടുപള്ളി

കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് ചില കോർപ്പറേഷനുകൾ സംസ്ഥാനങ്ങൾ നടത്തുന്നു.

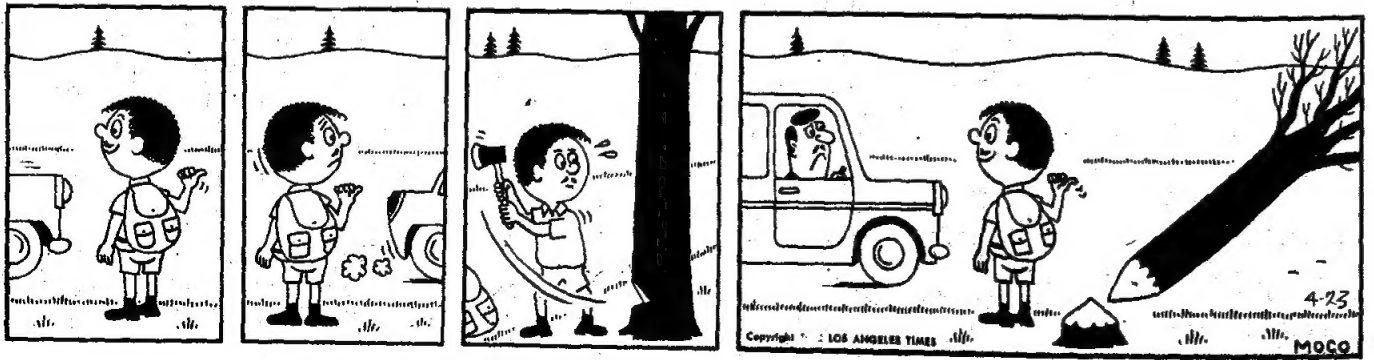
അതിലുണ്ട് തിരിവ്. സിമന്റിന്റെ കാശുവിലയുണ്ടോ? പട്ടയുടെ കാശുവിലയുണ്ടോ? വലിയവലിയ കച്ചവടം നടത്തുന്ന കോപ്പറേഷനൊക്കെ വലിയവലിയ പാർട്ടികൾക്ക്. പാർട്ടി ചെറുതാകുമ്പോൾ വീതിച്ചുകിട്ടുന്ന കോർപ്പറേഷനും തമിഴനും. ഇലനക്കിപ്പട്ടിയുടെ ചിററിക്കിപ്പട്ടി!

അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ചാൻസു വന്നതു്. അതു് എളുപ്പത്തിൽ വന്നതല്ല. ഒരു രണ്ടു് പിഴിച്ചിൽ ദില്ലിയിൽ വെച്ച് നേരെത്തേ നടന്നു. അതിൽനിന്ന് പാർട്ടിക്കുള്ളതു് കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ത്രിസ്റ്റാർ ഫോട്ടൽവരെ ചിലർ സംഘടിപ്പിച്ചു. അതൊക്കെ കഴിഞ്ഞു് ബാക്കി വന്ന നക്കാപ്പിച്ചുയ്ക്കാണിവിടെ തർക്കം.

സ്വപ്നത്തിൽപ്പോലും കരുതിയിരുന്നതല്ല ഈ പാരാമെഡിക്കൽ കോളു്. ഇലക്ഷൻ വരുന്നതും കണ്ണ് ദൈവം കൊണ്ടുവന്നതെന്നുപോലായിരുന്നു. അതും ഒരൊറ്റ കണ്ണിനുപോലും ദ്രോഹം ചെയ്യാതെ ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്ന പത്തിരപത്തുലക്ഷം.

ഒരു വാല്യുരുദ്യോഗത്തിന് അമ്പതിനായിരം നാട്ടുനടപ്പായ നാട്ടിൽ, ഗവണ്മെന്റിലൊരു തോട്ടിപ്പണിയുടെ വിസ പതിനായിരത്തിന് സന്തോഷമായി മനുഷ്യൻ വാങ്ങുന്ന കാലത്തും, വെറുതെയിരുന്ന പിരികാവുന്ന കാശായിരുന്നു. ഇവിടെ നമ്മുടെതന്നെ കീഴിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കിടപെടേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നോ? അവരാ കിട്ടിയ വിസ നേരെ ബോംബെയിലെ ഏജൻറുമാരെ എല്ലിച്ചാൽ പോരായിരുന്നോ? ഒരുദ്യോഗവും കൊടുക്കാതെ ഏജൻറുമാരും സബ് ഏജൻറുമാരും പാവങ്ങളെ കുറക്കുന്ന ഈ കാലത്തും ഉദ്യോഗം കൊടുത്തതിനുശേഷം മാത്രം പാർട്ടിഫണ്ടിലേക്ക് ചെറുതായൊരു സംഭാവന പിരിച്ചുതരാൻ ഏജൻറുമാർ തയ്യാറാണെങ്കിൽ ആ പണി അവർക്ക് കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടാർക്കെന്നുപത്താണുണ്ടാവുക?

ആരും പറഞ്ഞില്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അഴിമതി നടത്തണമെന്ന്. ആരും പറയാൻ (ശേഷം 41-ാം പേജിൽ)

24

കലാകൗമുദി 21

കുറിപ്പായിട്ട് സ്വർഗ്ഗം കിട്ടാത്തതു പോലെ, പാരമ്പര്യത്തിൽ നിലനില്പാത്ത സാഹിത്യരചനയ്ക്ക് മുഖ്യംകിട്ടുകയില്ല. 'പാരമ്പര്യം' ദൈവത്തെപ്പോലെ, ചില കൃതികളെക്കാൾ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ, ചിലപ്പോൾ അറിയപ്പെടാതെ കിടന്നവയെ പ്രകാശത്തിലേക്കുയർത്തുന്നു. ചിലപ്പോൾ പ്രസിദ്ധരെ നിത്യനരകത്തിന് വിധിക്കുന്നു. (എലിയററിന്റെ സാഹിത്യസിദ്ധാന്തവും രാഷ്ട്രീയസിദ്ധാന്തവും അന്യോന്യപരകങ്ങളായിരുന്നു. കുറച്ചു വർഷംമുമ്പെങ്കിൽ രേക്കപ്പെടുന്ന ഗ്രാമീണമായൊരു സമുദായക്രമമാണ് ഇരുപതുകളിലെ എലിയററി ആദ്യശാധനയെക്കുറിച്ചത്. യഹൂദരോടുള്ള പലവും 'ആക്സ്ൻ ഫ്രാൻസൈസ്' എന്ന ഫ്രെഞ്ച് അർദ്ധഫാസിസ്റ്റ് സംഘടനയോടുള്ള അടുപ്പവും ഹിറ്റ്ലറുടെ സൈന്യം പോളണ്ടിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യുമ്പോഴും മതത്തിൽ ഒരറ്റമുറി കണ്ടെത്താനുള്ള വ്യഗ്രതയും അധികാരോന്മുഖമായ ആ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭിന്നഭാവങ്ങളായിരുന്നു.) ആഗോളയുദ്ധവും മുർച്ചിക്കുന്ന വർഗ്ഗസമരവും തകരുന്ന മൂലധനവ്യവസ്ഥകളുമെല്ലാം ചേർന്ന് യൂറോപ്പിലുണ്ടാക്കിയ പ്രതിസന്ധിയുടെ പരിഹാരം ചരിത്രത്തോടുതന്നെ പുറംതിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നും ചരിത്രത്തെ 'മിഥോളജി' കൊണ്ട് അട്ടിമറിക്കുകയാണെന്നും എലിയററി വിശ്വസിച്ചു. ലിബെറലിസം ഇനി പോരെന്നും കൂടുതൽ ശക്തവും പരമ്പരയായ ഒരനുഭവസന്ദർഭം വരണമെന്നും ആഗ്രഹിച്ച ഏത്യാപാഴ്ണ് ഫാസിസത്തിൽ ആ അയസ്ക്രമമാണ് ഒർശിച്ചത്. ഐ.എ. റിച്ചാഡ്സ്. 'അർത്ഥശാസ്ത്ര'ജ്ഞരായ നവനിരൂപകരും ചരിത്രത്തോടുള്ള ഈ അവഗണനയെ സൂക്ഷ്മവത്കരിച്ചു. കവിതയ്ക്കുമോത്രമേ യൂറോപ്പിനെ രക്ഷിക്കാനാവൂ എന്ന് റിച്ചാഡ്സ് വിശ്വസിച്ചു. ശാസ്ത്രത്തെ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു സാങ്കേതികപദ്ധതിയായിക്കൊണ്ടു നവീന ശാസ്ത്രചാടത്തിന്റെ ഇരയായിരുന്ന അദ്ദേഹം, ചരിത്രവൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിഹരിക്കാനാവില്ലെങ്കിൽ ധ്യാനാത്മകമായ മനസ്സിൽ പ്രേരണകളുടെ ലയനത്തിലൂടെ ആത്മനിഷ്ഠമായി പരിഹരിക്കാമെന്നു കരുതി. വ്യാവസായിക മുതലാളിത്തത്തിൽനിന്നു രക്ഷനേടാനുള്ള ഗ്രാമീണമായ അഭയകേന്ദ്രമായി കവിത, പരാവർത്തനവിധേയമല്ലാത്ത, പണ്ണിതിർന്ന ഒരു പുണ്യവസ്തുവായി അത്. രചയിതാവിന്റെ മാനസികാവസ്ഥ നമ്മിൽ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രക്രിയാണ് 'വായന'യെന്ന് റിച്ചാഡ്സ് ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചു. മഹത്തായ സാഹിത്യം മഹാനാരുടെ സൃഷ്ടിയാണെന്നും അവരുടെ ഗംഭീരമായ ആത്മാക്കളെ അടുത്തുകാണാൻ അതു സൗകര്യമുണ്ടാക്കുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം കരുതി. നവ നിരൂപണം (New Criticism) ചെയ്തത് രചയിതാവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഒപ്പം വാ

യനക്കാരന്റെ വികാരങ്ങളിൽ നിന്നും പാദാർത്ഥത്തെ മോചിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. കവിതയെ അത് ഒരു അടങ്ങിയ വ്യവസ്ഥയാക്കി, വിഗ്രഹം പോലെ സ്വയംപര്യപൂർത്തിയാക്കി. അർത്ഥോത്പാദനക്രിയ സാമൂഹ്യമാണെന്നു കാണാത്തതിനാൽ 'പാ'ത്തെ ചരിത്ര-സാമൂഹ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു. ഭാരതീയ കാവ്യമീമാംസകർക്ക് പറ്റിയ അന്തരീക്ഷമാണ് വേറൊരു രീതിയിൽ 'നവനിരൂപകർ'ക്കും പറ്റിയത്. രണ്ടും സാങ്കേതികത്വങ്ങളിൽ കരുങ്ങി, കൃതികളെക്കുറിച്ചു സാഹിത്യത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും പരതി, വായനക്കാരനെ ഒരു നിർഗുണ സ്വത്വമായി, വിശുദ്ധപണ്ഡിതനായി, നിർമ്മല നിർമ്മലതയായി, ഭാഷാജ്ഞാനമുള്ള ഒരു ശൂന്യനായി, കരുതി.

പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം

ഇന്ത്യയിലെ ആധുനിക നിരൂപണത്തിൽ ഗാഢമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുള്ളതോ ചെലുത്തിവരുന്നതോ ആയ യൂറോപ്യൻ നിരൂപണപദ്ധതികളുടെ രാഷ്ട്രീയവിവക്ഷകളുടെ ഒരു ലഘുസംക്ഷേപം. 'സാഹിത്യ'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകളെല്ലാം തന്നെ 'സാഹിത്യബാഹ്യ'ധ്വനികളാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു തെളിയിക്കും.

ഒന്നും ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം യൂറോപ്പിലുണ്ടായ പ്രത്യയശാസ്ത്ര പ്രതിസന്ധിയിൽനിന്നു പിറവിയെടുത്ത ചിന്താപദ്ധതിയായിരുന്നു 'പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം' (Phenomenology). 'സ്വയം-സമ്പൂർണ്ണമായ ഓരോവ്യക്തിയുടെയും അനുഭവത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി' എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ആത്മീയമായ പുനർജനനത്തിന് വഴിയൊരുക്കാനായിരുന്ന ഈ പദ്ധതിയുടെ അവതാരകനായ എഡ്മണ്ട് ഹ്യൂഗ്സ്റ്റിന്റെ ശ്രമം. അർത്ഥതാവസ്ഥയിൽനിന്നു മോചനം നേടാൻ സുനിശ്ചിതമായ കാര്യങ്ങളെ മാത്രമേ ആശ്രയിക്കാവൂ എന്നദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. മനുഷ്യനിരപേക്ഷമായ വസ്തുലോകത്തിന്റെ നിലനില്പ് അനിശ്ചിതമാണ്. നമ്മുടെ ജ്ഞാനത്തിന് പുറത്താണ്. നമ്മുടെ ബോധത്തിൽ വസ്തുക്കൾ എങ്ങനെ പ്രതിഫലിക്കുന്നു എന്നറിയാൻ മാത്രമാണ് നമുക്കു കഴിയുക. എല്ലാ ബോധവും എന്തിനെയെങ്കിലും കുറിച്ചുള്ള ബോധമാണ്. ചിന്തയും ചിന്താവിഷയവും അന്യോന്യശ്രീതമാണ്. പരസ്പരസംബദ്ധമാണ്. നമ്മുടെ ആസന്നമായ അനുഭവത്തിന് പുറത്തുള്ളതെല്ലാം സ.ശ.യാസപദമാണ്; ബാഹ്യലോകത്തെ ബോധത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിലേക്കു വെട്ടിച്ചുരുക്കണം. ഇതാണ് 'പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനപരമായ സംക്ഷേപവൃത്തി' (Phenomenological Reduction) ശുദ്ധ പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രമായ 'ഫിനോമിനോളജി', പ്രതിഭാസങ്ങളെ സാർവ്വലൗകികമായ ഒരു സത്താവ്യവസ്ഥയായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. പ്രതിഭാസത്തെ മനസ്സിലാക്കുകയെന്നാൽ അതിന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത കാതലിനെത്തന്നെ പിടി

ച്ചെടുക്കുകയെന്നാണർത്ഥം; അങ്ങനെ വസ്തുക്കളെ അവയുടെ മൂലമാതൃകകളിലേക്കു വെട്ടിച്ചുരുക്കാൻ കഴിയും. ഇതാണ് 'മാതൃകോന്മുഖമായ സംക്ഷേപവൃത്തി' (Eidetic Reduction; eidōs (Gk) = type, മാതൃക) പ്രതിഭാസങ്ങളെ യും ബോധത്തിന്റെ അഗാധഘടനകളെയും ഏകകാലത്തു അനാവരണം ചെയ്യുന്നതായി പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം. അവകാശപ്പെട്ടു. രീതിശാസ്ത്രത്തെപ്പോലെ സ്ഥിര ആശയവാദമായിരുന്നു ഇത്. 'മനുഷ്യബോധം' എന്ന ഒരമൂർത്തതയ്ക്കും ശുദ്ധസാമ്യതകളുടെ ഒരു ലോകവുമായിരുന്നു അതിന്റെ അന്വേഷണവിഷയം. വസ്തുസത്തകളിലേക്കുള്ള ഈ പ്രയാണം, കാവ്യലോക യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ സത്തയെത്തന്നെ ആവിഷ്കരിക്കണമെന്ന ഏഹം. ആർ. ലീവിസ്സിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തോടുതുല്യവരുന്നതാണ്. ഇരുവരും ജ്ഞേയമായതിന്റെ സമാശ്വാസങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നു; ഇരുവരും അന്തർജ്ഞാനത്തിൽ ഊന്നുന്നു. പ്രതിഭാസങ്ങളെ യുക്തിസഹമായി നിർമ്മിക്കേണ്ട ചുമതലയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറ്റുന്ന, കേവലമായ അന്തർജ്ഞാനത്തിലൂന്നുന്ന, ഏതൊരു സിദ്ധാന്തവും അധികാരോന്മുഖമാണ്; വ്യക്തിയെ സമൂഹത്തിന് മുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും യുക്ത്യനുസൃതമായ ചോദ്യംചെയ്യലിനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വിഷയവും വിഷയിയും ഇവിടെ ഒന്നിന്റെ ഇരുപുറങ്ങൾ മാത്രമാണ്. മനുഷ്യലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും വസ്തുക്കൾ വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുന്ന ഉപഭോക്തൃ സമൂഹങ്ങൾക്കും അയഥാർത്ഥമായ ഒരശ്വാസമാണ് വിഷയ-വിഷയികളുടെ ഈ ഐക്യം. ലോകവും മനസ്സും ഒന്നാകുന്നു-മനസ്സിനകത്താണെന്നു മാത്രം. കർത്തൃനിഷ്ഠതയെ തീരെ നിരാകരിച്ചു പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ യുക്തിവാദത്തിനെതിരെ, കർത്തൃനിഷ്ഠതയിൽ മാത്രം ഊന്നുകയാണ് പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം. ചെയ്തത്. 'മനുഷ്യനെ' അമൂർത്തവത്കരിച്ചെടുത്ത് അവനെ ശരിക്കും സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന് സാമൂഹ്യാവസ്ഥയ്ക്കും മുമ്പിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ് ഹ്യൂഗ്സ്റ്റും ചെയ്തത്. ജാസ്സിക്ക് ബുർഷാപ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരാസപുമാണിത്. ചരിത്രവും സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയും ജലധാരയിൽനിന്നു ജലമെന്നപോലെ മനുഷ്യനിൽനിന്നു പ്രവഹിക്കുന്നതായി ഇതു സങ്കല്പിക്കുന്നു. വ്യക്തിയുടെ കർത്തൃത്വത്തെ എല്ലാ അർത്ഥത്തിന്റെയും ഉറവയായിക്കരുതുന്നു. ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുതന്നെ മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ, അവൻ ലോകത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലല്ലോ. അങ്ങനെയാണ് വിഷയി അതിതത്വം നേടുന്നത്. (transcendental subject). സഗൗരവമായ ഒരു ചരിത്രപ്രതിസന്ധിക്ക് ഭാവനാത്മകമായ ഒരു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ് വിഷയിയുടെ പുനഃസ്ഥാപനത്തിലൂടെ പ്രതിഭാസവിജ്ഞാനീയം ചെയ്തത്.

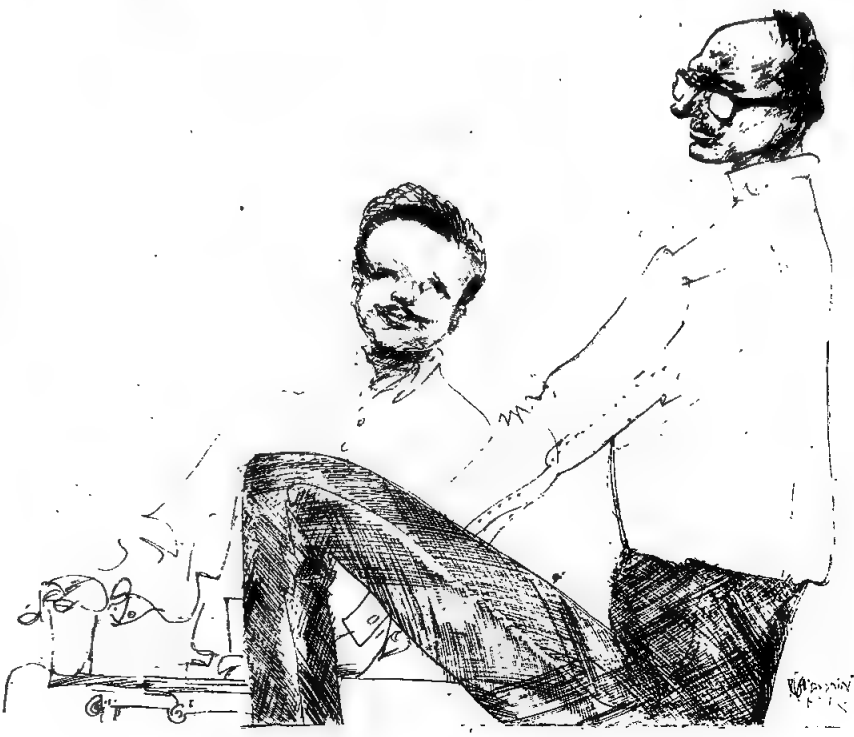
(തുടരും)

"ജനം...പാർലമെൻ്റ്..." ഞാൻ പറഞ്ഞു. ബാഹുലേയൻ ടിപ്പോയിയുടെ പരപ്പിന് മുകളിലൂടെ ചാഞ്ഞു, എന്റെ മുഖത്തോടുത്തു. "നി കഴുതയാണോ, കഴുതയാണിനെയിക്കയാണോ?" "രണ്ടുമല്ല." "നി ഗർഭഭം ചമയുകയാണ്...അത് പോട്ടെ...അത് ഒരു ഇഷ്ട ആക്കേണ്ട കാര്യമില്ല...കാമിനി ലോഷിനെയും ടോപ്പ് മേഫിയയെയും പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത മിസ്റ്റർ നിർദ്ദോഷിയവർകളേ, ലോകവിനാശപ്പാർട്ടിയിലെ സമുന്നതനായ-ഐ മിൻ, അപ്പ് ആൻഡ് കമിങ്-നേതാവ് പാബ്ലോ-ഗണെപ്പാറിയെ കിലും നി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?" "കേട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നോ? അവനല്ലായി

തന്നോ ബെൽ? തള്ളയെ തോല്പിച്ച് പി. എം. ആക്കേണ്ടവൻ! പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകാറും? ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങളാൽ രാഷ്ട്രീയം തന്നെ വിട്ടുപോയില്ലേ അദ്ദേഹം?" ലേൾ. ദുഃഖത്തോടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു. "സത്യം...ഞാൻ പാബ്ലോ-ഗണെപ്പാറിയെ യാകനായിരുന്നു. ദുഃഖിക്കാത്തതുചെയ്യും! "ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങൾ!" പച്ചരസത്തിൽ ബാഹു ചിറി. "എടോ, താണെന്നാ അങ്ങനെ ചാടി കടിക്കുന്നതു?" "അയാളുടെ കഴുപ്പും മറ്റു ചിലതായിരുന്നു. ആ തടിമാടന്റെ ആരോഗ്യത്തിനെന്നോ ഒരു കുറവ്? ആട്ടെ. ഇനിയൊരുന്നാം, ആരോഗ്യനിലവാരം ഉയർന്നതിനുശേഷം, തന്റെ പാബ്ലോ-ഗണെ

മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണൻ

ആരോഗ്യ പരമായ കാരണങ്ങൾ

"ഇൻവെസ്റ്റിഗേറ്റീവ് റിപ്പോർട്ടർ" എന്ന പദവിയിലേക്കുയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബാഹുലേയനാണ് ഈ ടോപ്പ് സിക്രറ്റ് കാര്യം എന്നോട് പറഞ്ഞത്. ഊരു. പേരും ലേബലുമെല്ലാം ചേർത്തുതന്നെ. ഞാനെന്തായാലും ശരിയായ ഉരു. പേരും പറയാൻ ഭാവമില്ല; ഊരു. പേരും മാററിയാലും കഥയുടെ കഴമ്പു മാറ്റിനില്പില്ല. കഥയുടെ ചുരുളഴിഞ്ഞത് മോട്ടോ പെറ്റും ഇളം ചന്ദ്രികയുമുള്ള ഒരു സന്ധ്യാവേളയിലായിരുന്നു. "കാമിനി-ലോഷിനെ നി അറിയുമോ?" ബാഹുലേയൻ ചോദിച്ചു. പുതിയ ഫിലിംസ്റ്റാറോ മറ്റോ ആയിരിക്കാമെന്നു തോന്നി. ഏതായാലും ഞാനറിയില്ല. കേട്ടിട്ടുപോലുമില്ല. അക്കാദ്യം ഞാൻ ബാഹുലേയനോടു പറഞ്ഞു. "അതാണ് അവളുടെ സക്സസ്! അവളെയും അവളെ ഉപകരണമാക്കുന്നവരെയും." ഇതു പറഞ്ഞതിനുശേഷം, ബാഹു കമിനിയെ വർണ്ണിക്കാൻ തുടങ്ങി. "പ്രേബോയ്" സെൻ്റർഫോറഡിൽ ഇന്നൊളം അച്ചടിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു 'പ്രേമേറ്റിനം' കാമിനിയുടെ അഴകില്ല. മുഖത്തിന്റെയും ഉടലിന്റെയും അഴകും. 'സ്മാഷിങ്'! 'റാവിഷിങ്'! 'ഡിവാസ്സേറ്റിങ്'! ഇനിയെന്താടോ ഞാൻ പറയട്ടെ? പ്രായം കേവലം 22 എന്നും കൂടി പറഞ്ഞുതന്നു. "എന്താണ് വളരെ 'സക്സസ്' എന്നു പറഞ്ഞത്?" ഞാൻ തിരക്കി. "അധികമാരും അവളെ അറിയുകയില്ലെന്നതുതന്നെ. നേരിട്ടറിയുക, എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല-കേട്ടറിവിൽപ്പോലും...! അക്കാദ്യത്തിലവൾ ജാഗ്രത പാലിക്കുന്നു. ആ ബോബിക്ക് ഈ കോഷൻ ഇല്ലായിരുന്നു...ബോബി, കാമിനിയുടെ "ക്ലാസ്" ഉള്ളവളാണെന്നല്ല. ഷീ വാസ് ജസ്റ്റ് എ ഗുഡ് ലുക്കിങ് ലൗഡ് മുത്ത് ഡ്ലിച്ച്!" "ബോബി? രാജ്കുറിയെന്റേ...?" "അല്ലെടോ! ബീഹാർ അസംബ്ളിയിലെ സ്റ്റേനോ...! ഏതോ ബീസ്റ്റ് പില്ലാലത്തു കൊന്ന ബുട്ടി...!" ബാഹുലേയൻ പറഞ്ഞു. "എടോ, ബാഹു! നി ഒരുവക റിഡിൽ ശൈലിയിലാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. നിയെന്നോ പറഞ്ഞല്ലോ അല്പംമുറമ്പ-കാമിനിയുടെ ഉപകരണങ്ങൾ...?" ബാഹുലേയൻ കലുങ്ങിക്കുലുങ്ങിച്ച് റിപ്പോ. "ഡട്ടി ഓൾഡ് മാൻ! അവളെ ചിലർ ഉപകരണമാക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചത്." "എതു ചിലർ?" "രാഷ്ട്രീയക്കാർ...അവരുടെ ടോപ്പ് മേഫിയ." "മനസ്സിലായില്ല." "എടോ, ഈ രാജ്യം രേക്കുന്നതാരാ?"

നിങ്ങൾ...
മേന്മകൂടിയ സാധനം വാങ്ങാൻ അധികം
ചെലവു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? അതോ തരം താഴ്ന്ന
സാധനം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയാണോ?

ബിസ് കൊണ്ട് അത് വിലയിരുത്തുക.

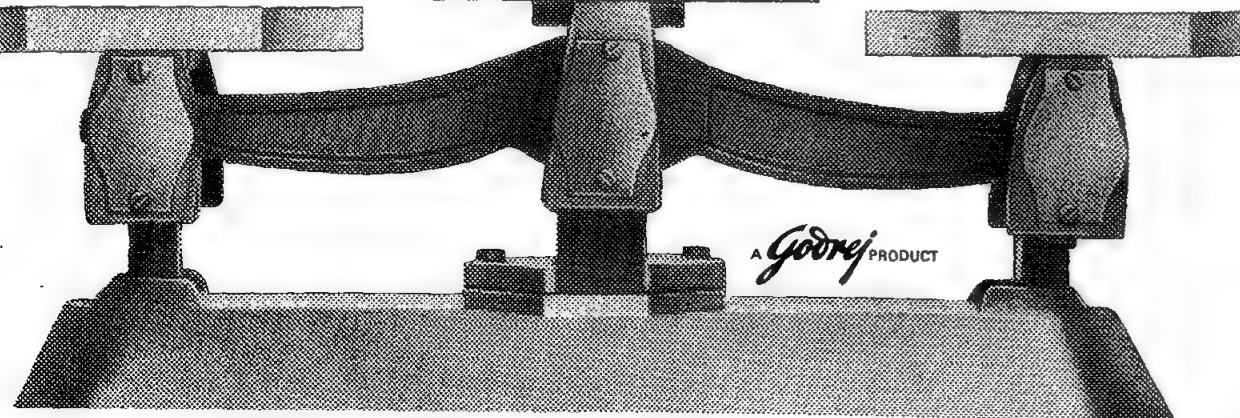
വിലയിൽ

മുമ്പ് രണ്ടുതരം ശുചീകരണ പദാർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിലകൂടിയ ഉന്നതതരം ശുചീകരണ പദാർത്ഥം, വിലകുറഞ്ഞ തരം താഴ്ന്ന ശുചീകരണ പദാർത്ഥം. പിന്നീട് വന്ന ബിസ്! ബിസ് ആദ്യേയും മേന്മയും അതിവിശിഷ്ടമായ രീതിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ബിസ് നല്ലത് ആദ്യേയും രണ്ടു തരത്തിലാണു്. ഇതാ നോക്കൂ—ഒറ്റ പ്രദേശ ശുചീകരണ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിലയിലും 25% കുറവാണു് സൂപ്പർ ബിസ് വില. മാത്രമല്ല, മോശമായ ശുചീകരണ പദാർത്ഥങ്ങളെക്കാൾ കുറഞ്ഞ അളവിൽ ഉപയോഗിച്ചാലും മതി. കുറഞ്ഞ ശോഭയും ലഭിക്കുന്നു.

പ്രവർത്തനത്തിൽ

കൂടുതൽ ഡിറർജൻ്റ് അടങ്ങിയതിനാൽ സൂപ്പർ ബിസ് മെഴുക്ക് എളുപ്പത്തിൽ അകറ്റുന്നു. പുളളികൾ, കുറുകൾ, അഴുക്ക്, കരി ഇവയെല്ലാം ഉടൻടി അപ്രത്യക്ഷമാവുന്നു. എളുപ്പത്തിൽ പരക്കുന്നതിനാൽ കുറഞ്ഞ അളവ് കൊണ്ടു് കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ ശുചിയാക്കാൻ പറ്റുന്നു. സൂപ്പർ ബിസ് ദുർഗന്ധം കാരണങ്ങളിൽ സൗജന്യമായ പരക്കൻ കാരണങ്ങളിൽ കുറിയായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എത്രതന്നെ ശുചിയാക്കാനും ഇതുപയോഗിക്കാം. സ്കിൽ പാത്രങ്ങൾ, മേഞ്ഞികൾ, ഗ്ലാസ്സ്, പിത്താണങ്ങൾ, സൂൺകൾ, വാഷ്ബേസിനുകൾ, മെടലുകൾ എല്ലാമെല്ലാം. പലവിധ ഉപയോഗങ്ങളുള്ള ബിസ് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, വിവിധ ശുചീകരണ ജോലികൾക്കു് എന്തിനു വിലയധികം കൊടുത്തു് വേറെ വേറെ ശുചീകരണ പദാർത്ഥം വാങ്ങണം? ആദ്യം, ഗുണം ഇവയൊന്നും നിങ്ങൾക്കു് നഷ്ടപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഉന്നതമിഷ്ടം, ഉന്നത പ്രവർത്തനം ഇവ ശരിയായ അളവിൽ ചേർത്ത് ബിസ് തന്നെ വാങ്ങുക.

വില കുറഞ്ഞത്, മേന്മ കൂടിയത്.

CASGS-163-254 ML

ദേശമംഗലം രാമകൃഷ്ണൻ

സ്വാതന്ത്ര്യം

പക്ഷികളുടെ തൂവൽ വെളുപ്പ്, കുറുപ്പ്, മഞ്ഞ, നീല...

ഒടുവിൽ എല്ലാം ചുകന്നു് ചുകന്നു് ഈ ചുരത്തിലൂടെ ചിതറിയൊലിക്കുന്നു. മഞ്ചാടിച്ചുണ്ടുകൾ കുന്നിമുതലുള്ളതുകൾ കരിയുവളക്കണ്ണുകൾ തെറിച്ചുവീഴുന്നു ആദ്യത്തെ നാടങ്ങൾ ആദ്യത്തെ ചുവടുകൾ ഒലിച്ചുപോകുന്നു. തൊട്ടിൽ കെട്ടിയ മരങ്ങൾ താരാട്ടുകളോടുകൂടി കട പിഴുതിട്ടിരിക്കുന്നു മാവു കയിലും മരഞ്ചാടിയും ഉണ്ണികളും നിറഞ്ഞ മനസ്സ് ആളിക്കയറ്റുന്നു. കരിഞ്ഞ മയൂരത്തിന്റെ ശാപവും ഒട്ടങ്ങിയ പുപോലുള്ള മൊഴികളും പരിച്ചെറിയപ്പെട്ട തണലും അനന്തമായ ഈ വഴിയെ പിന്നോക്കം ചുരുട്ടിക്കുട്ടുന്നു

പാതിരാത്രിയിൽ കടൽക്കരനിന്റെ ചുളങ്ങലിർത്തുവീർത്തു വരുന്ന തേങ്ങലുകൾ ഭൂമിയിൽ അനാദിയായ ശബ്ദബ്രഹ്മത്തിലേക്കു് കരവന്റെ രോമങ്ങൾ രക്തം ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഹാ, എത്ര നീചമായ പദം! എന്ന് നാം അനുശോചിക്കുന്നു. അവനും നമ്മളും ഒന്നാണു് പക്ഷേ, വിശക്കുന്ന പശുക്കുട്ടിക്കു് ചുരന്നുനിൽക്കുന്ന അകിടമായും നമ്മൾ വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല. തുത്തയും മണ്ണൊലിക്കുന്ന ഇരിപ്പിടവും

ഈ നൂലും വലയും കുറഞ്ഞ താമരകളും അവന്നു്! അവന്റെ കതിർക്കലകളെ അവന്റെ സംഗീതത്തെ അവന്റെ ചിരികളെ എന്നാണു് നാം അവന്നായിവിട്ടുകൊടുക്കുക? ഉട്ടിപ്പട കാര്യസിദ്ധിക്കു് മെഴുകുതിരികളുടെ കണ്ണുനീർ. വെളുത്ത പുഴമണലിലെ ശുന്യമായ തലയോട്ടികളിൽ റീത്ത് സമർപ്പിക്കാൻ രാത്രികൾ കടന്നു ഒരു പിടി ഉപ്പ് [വരണം. അനാഥരുടെ ജഡങ്ങൾക്കു മീതെ.

മുന്തിരിക്കലുകൾ ഒരു ചുംബനംപോലും സാധിക്കാതെ വിരഹങ്ങളിൽ കഴുത്തറക്കപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി. ഒരുപിടിവറു് കൈകളുറുപോകുംവരെ പണിയെടുത്ത ചക്രപാണിമാരുടെ നെഞ്ചിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ വാഴയിലയ്ക്കു്.

അവന്റെ കണ്ണിർകൊണ്ടു് കഴുകിത്തുടച്ച ഈ ഹൃദയപത്രത്തിൽ മാലാഖമാരേ, അടുത്തപ്രഭാതത്തിലെ കിളികൾക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും വിളമ്പിവയ്ക്കൂ— സ്വപ്നത്തിന്റെ രക്തം വിലക്കുപ്പെട്ട അന്നം ഇത്തിരി ജലം ഒരിറ്റ വിഷവും?

“പാളിറ്റിക്സിലേക്കു് മടങ്ങുമെന്നു ഞോ?”

“ആയിക്കൂടെന്നില്ല.”
“ഇല്ല, ഒരു കാലത്തും അതുണ്ടാവില്ല.”
“കാരണം?”
“ഒപ്പ്.”
“മൊയ്ലി ഒപ്പോ?” ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“മൊയ്ലിയും പൈലിയുമൊന്നല്ല.”
“പിന്നെ?”
“വിഡിയോ ഒപ്പ്!” ബാഹു പറഞ്ഞു.

“മനസ്സിലായില്ല.”
“തന്റെ പാഞ്ചുരംഗൻ സൽസ്വഭാവിയും ഏകപത്നീപ്രതക്കാരനും സ്പോട്ട്

ലെസ് ക്യാരകളുള്ളവനും മിസ്റ്റർ കിരും ഒക്കെയല്ലേ?”

“അതെ.”
“എന്നാൽ—അല്ല! അതു് ഈ വിഡിയോ ഒപ്പ് തെളിയിക്കും.”
“എന്താണു് ഒപ്പിനി?”

“കാമിനിപോലാപ്പിന്റെയും പാഞ്ചുരംഗന്റെയും കിടക്കകളിലി അവരും ഒരു ഉപകരണമാണെന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല! രാഷ്ട്രീയമേധാവിയുടെ ഉപകരണം! ക്രിഡ മുഴുവനും മേധാവി ഒപ്പിലാക്കി. പാഞ്ചുവിനെ വിരട്ടി. ക്വിറ്റ് പോളിറ്റിക്സ്! അല്ലെങ്കിൽ ഒപ്പ് പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടും! അതുകൊണ്ടാണു് അയാൾക്കു് അനാരോഗ്യമുണ്ടായതു്.”

“ബാഹു! ഇതു് യേക്കര ബ്ലാക്കു്റെയിലല്ലേ? ഇതൊരു വക അമേരിക്കൻ ഇടപാടല്ലേ?”

“സുറുപ്പിഡ് ചാപ്പ്! അമേരിക്കൻ മോഡൽ പ്രസിഡൻഷ്യൽ ഭരണമല്ലേടൊ നമ്മുടെ വളർച്ചയുടെ അടുത്ത ഘട്ടം!”

“ഛോക്കു് മാറാനായി ഞാൻ ഒരു ‘സ്മാൾ കഴിച്ചു; ബാഹുവിനു് ഒരു ‘ലാർജ്ജു് വീഴ്ത്തി. കാമിനിപോലാപ്പ് ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു വർഷത്തിൽ ഓവർടെ. ചെയ്യുകയാണത്രെ.”

ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ഇനിയും പലരും രാഷ്ട്രീയം വെടി യുമാ?

എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ

രണ്ടാമൂഴം

രചന

ഏഴു തേരുകൾ ഒന്നിച്ചു കൈനിലയിലേക്കു കിട്ടിയെന്നു കണ്ടു ഞാൻ ആലോചിച്ചു. എന്തോ സംഭവിച്ചിരിക്കും. വിശേഷം എന്റെ ശരീരത്തിലെ ചോര തുടച്ചു നീക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ യുധിഷ്ഠിരന്റെ അവളായിരുന്നെന്ന് കണ്ടു. തെർത്തട്ടിൽ നിന്നും, നില്പും മുമ്പെ എടുത്തുചാടിയ അർജ്ജുനൻ എന്നെക്കണ്ടു മാടിയെത്തു.

"കർണ്ണനെ വധിച്ചു. ഞാൻ കർണ്ണനെ വധിച്ചു. ആഹ്! ഭാഗ്യത്തോടെ, എന്റെ ആദ്യേഷത്തിനായി കൈരണ്ടും നീട്ടിക്കൊണ്ടു" അയാൾ പറഞ്ഞു.

എന്റെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ അവൻ ഒരു ബിന്നിനപ്പോൾ ഞാൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു, കണ്ണടച്ചു.

ആഹ്! ഭാഗ്യം കൊണ്ടു പരസ്പരം അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് കൂടെ വന്നവർ.

അർജ്ജുനൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "എവിടെ സംഗീതം? എവിടെ സുതരം, മാഗധരം, കർണ്ണൻ മരിച്ചു!"

യുധിഷ്ഠിരൻ ആലോചനയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഓടിയെത്തി.

ദൂരത്തെ കൗരവപ്പാളയത്തിൽ വിലാപഗീതങ്ങൾ ഉയരാനു തുടങ്ങിയിരുന്നു. പാണ്ഡവരുടെ സ്തുതിപാഠകർ പെട്ടെന്നു യർത്തിയ വാദ്യഘോഷത്തിൽ അതലിഞ്ഞു ഇല്ലാതെയായി.

താളമുളക്കൾ നടത്തുന്നവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു യുധിഷ്ഠിരൻ ഓടി നടന്നു.

"കർണ്ണൻ മരിച്ചു. രാഗധര പാടുവിൻ! സുതപത്രനെ വില്ലാളിവിരൻ, വിജയൻ, ഇന്ദ്രസമനായ അർജ്ജുനൻ വധിച്ചു. കണ്ണമണൻ പാടുവിൻ!"

തെർച്ചക്രം കഴുമണ്ണിൽ താഴ്ന്നു കണ്ണൻ നിസ്സഹായനായിത്തീർന്ന ഒരു സന്ദർഭം കിട്ടിയതു ഇന്ദ്രാദിവേകളുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുമാത്രമാണെന്നു യുധിഷ്ഠിരൻ അർജ്ജുനനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

അവർ അന്ത്യം വിവരിക്കുകയായിരുന്നു.

ചക്രം മാറി യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള ഇട ചോദിച്ചവനെ കർണ്ണൻ; ധർമ്മപുരുഷന്റെ പേരിൽ.

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: "ധർമ്മയുദ്ധം!

അതു ഭീഷ്മാചാര്യർ വീണത്തോടെ തീർന്ന കരുക്കുളത്തിൽ. അഭിമന്യുവിനോടു എന്തു മുറയാണ് കാണിച്ചതെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. യുധിഷ്ഠിരൻ തെരിലേക്കു നിങ്ങളുപോൾ പറഞ്ഞു: "സുതപത്രന്റെ ജഡം നേരിൽക്കണ്ടു ഞാനെന്നാശ്വസിച്ച് ഒട്ടേറെ വീട്ടി!"

ഞാൻ തനിയെ, കർണ്ണന്റെ ശവം കാണാൻ കിട്ടിയെന്നു യുധിഷ്ഠിരന്റെ തേരുകയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു.

നീക്കം ചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന ശവങ്ങളുടെ രൂക്ഷഗന്ധം വായുവിൽ കനത്തുനിന്നു. പക്ഷെ കുറുമ്പുകളുടെ ഓരിവിളി നിർബ്ബാധം തുടന്നു. കൈത്താഴ്ന്ന ശവശരീരങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കാര്യം കയറിവരുമ്പോൾ ചുടിയുടെ അലകൾ പടന്നു.

അവശേഷിച്ച സൈന്യവും കൊണ്ടു ശല്യൻ യുദ്ധം തുടർന്നു ക്ഷത്രിയധർമ്മം പാലിക്കാൻ മാത്രമായിരുന്നു. വിജയം പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടല്ല. ശക്തിയായിരുന്നു അയാൾക്കു പ്രധാന പിൻബലം. കർണ്ണന്റെ മരണത്തോടെ ഹതാശനായ അശ്വത്ഥാമാവു മുൻനിരയിലേക്കു വന്നില്ല.

പാണ്ഡവപക്ഷത്തു മുഖിലാത്ത ആവേ. ശം ഉണർന്നു. ആണയിട്ടുപോലെ, സഹവേദന്റെ കൈകൊണ്ടുതന്നെ ശക്തി മരിച്ചു. സഹവേദന്റെ യുവത്വത്തിനും പൗരുഷത്തിനും മുമ്പിൽ ശക്തി നിസ്സാരമായ ഒരു ശത്രുവായിരുന്നു. കർണ്ണൻ മരിച്ചപ്പോൾ പെട്ടെന്നു അതിശക്തനായി മാറിയപ്പോലെ തോന്നി യുധിഷ്ഠിരൻ. ഒരു മഹാരഥിയെ വധിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടാവണം, നകുലനെ മാറി യുധിഷ്ഠിരൻതന്നെ ശല്യനെ നേരിട്ടു. വിജയഗാഥകൾക്കുവേണ്ടി ഒരു യുദ്ധവും യുധിഷ്ഠിരൻതന്നെയായിട്ടില്ല. ഇടം തേരിൽനിന്നു ശല്യന്റെ സാരഥിയേയും കതിരയേയും വീഴ്ത്തി, സഹായിച്ചുവെന്നു യുധിഷ്ഠിരൻ തോന്നാത്തവിധം, ഞാൻ പിന്നിലേക്കു മാറിക്കൊടുത്തു.

എന്റെ പ്രധാന ശത്രു അപ്പോഴും അകലെയാണ്. ഞാൻ അന്വേഷിച്ചിരുന്നത് ദുര്യോധനനെയാണ്.

അവസാനശ്രമമായി, ഓടിപ്പോകുന്ന

വരെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഒരു സൈന്യമൊക്കെ അയാൾ ശ്രമിക്കുകയോവു. വിശേഷം കർണ്ണനെക്കുറിച്ചു അതായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സംഭവിച്ചു. ശല്യൻ വീണു അധികം കഴിയുമ്പോൾ അവശേഷിച്ച ചെറിയ സൈന്യവും കൊണ്ടു ദുര്യോധനൻ വന്നു. ശൃതരാഷ്ട്രനെ യുദ്ധപരമാഗതി അറിയിച്ചു കൂടെ നിന്നിരുന്ന സന്തപ്തരായിട്ട് അടുത്തുവന്നുനിന്നു. അപ്പോൾ ആ സൈന്യത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായുള്ള, കുറച്ചു സമയം മാത്രം ചെലവുവെച്ചു ദുര്യോധനൻ യുദ്ധമവസാനിപ്പിച്ചു ഓടിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെയൊക്കെ സൈനികർ ആർത്തുവിളിച്ചു. അവസാനം, പാണ്ഡവർ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു! വിജയഘോഷങ്ങളോടുകൂടി പാണ്ഡവർ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു!

നടിക്കുന്നതു തൽക്കാലത്തേക്കൊക്കെയു അന്വേഷണത്തിൽ നിന്നു സ്ത്രീകളെ തോണികളിൽ ഹസ്തിനപുരത്തിലേക്കു അയക്കുവാൻ യുധിഷ്ഠിരനെയാണ് യുധിഷ്ഠിരൻ ഏല്പിച്ചത്. ശൃതരാഷ്ട്രൻ പിന്നെ ഈ ഭാഗീപത്രൻ യുദ്ധം തുടങ്ങ

മെന്നായപ്പോൾ യുധിഷ്ഠിരന്റെ പരിജ്ഞാതിലൊരാളായി വന്നുചേർന്നതാണ്. ആലോചനയിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നു എനിക്കു തോന്നിയില്ല. ഭീമന്റെ യുദ്ധം അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. ശൃതരാഷ്ട്രൻ മരണത്തിൽ ഓളിനിയും ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹസ്തിനപുരത്തിലിട്ടു ദുര്യോധനൻ എന്നു അയാളെ അന്വേഷിച്ചു പോയ സൈനികൾ ചാരമാർ അറിയിച്ചു.

കുടാരങ്ങളിലും പാളയങ്ങളിലും മദ്യം കണ്ടെടുത്തു. ആലോചന നരഞ്ഞു പോയി.

എകനായിരിക്കുന്ന എന്നെ നോക്കി വിശേഷം പറഞ്ഞു: "അധികമൊന്നും ദുര്യോധനൻ പോകാനിടയില്ല. തേരും കതിരും കളിമുട്ടാതെ ഓടിപ്പോകുന്നതാണ് അവസാനം കണ്ടത്."

എനിക്കു വിശേഷിച്ചൊന്നും വേണ്ടതില്ല. ആലോചനയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അയാൾക്കു തോന്നുവാൻ കൊടുത്തു.

വിശേഷം പോയതു ആലോചനയിൽ നായിരുന്നില്ല. എന്ന് തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ മനസ്സിലായി. കൂടെ രണ്ടു വേദന്മാർ, അതിലൊരാളെ എനിക്കു മുഖപരിചയമുണ്ട്. നദീതീരത്തിൽ വേട്ടയാടിക്കിട്ടിയ മാംസവും കൊണ്ടു അയാൾ മുഖവിളിപ്പുക വന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കൻ. പിന്നെ മകനെന്നു തോന്നിയ ഒരു യുവാവും.

നദീതീരത്തു നായാടുന്നവരും അവർ കയത്തിനരികെ മുങ്ങുപേർ നിന്നു സംസാരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഒരാൾ ആയുധധാരിയാണെങ്കിലും ബ്രാഹ്മണനാണ്. ആകൃതി വിവരിച്ചപ്പോൾ അശ്വത്ഥാമാവു, മറ്റു രണ്ടുപേർ കൃപരും കൃതവർമ്മാവാണെന്നു വ്യക്തമായി.

വിശേഷം അവരെ മാറിനിറുത്തി പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ ചോദ്യം ചെയ്തു. പിന്നീടു എന്റെ അനുവാദത്തോടെ ആ നീലംകണ്ടും സമ്മാനം കൊടുത്തു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു.

മുങ്ങുപേർ കയത്തിനു സമീപംനിന്നു

സംസാരിച്ചതു ഒരഭ്യർത്ഥം. കാണാത്ത ഒരാളോടു സംസാരിച്ചിരുന്നതു അഭ്യർത്ഥം തന്നെ. നാലാമൻ ഭട്ടിപ്പിരിക്കുന്ന ദുര്യോധനനെക്കുറിച്ച് മററാരു? ശത്രുവിന്റെ മാർഗ്ഗം വ്യക്തമായി എന്നു വിശേഷം അറിയിച്ചു.

ആലോചനയിൽ എന്നെ കാണാതെ തിരഞ്ഞുവന്ന അർജ്ജുനനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു:

"ഒരാൾ ബാക്കിയുണ്ട്. അതു തീർന്നിട്ടു ഞാൻ ആലോചിക്കും..."

മദ്യലഹരിയും വിജയമുഖവുമായി കയറിവന്ന ശൃതരാഷ്ട്രൻ എന്നെ ബ്രഹ്മരത്നം തോടെ വലിച്ചെടുത്തുപിടിച്ചു.

"ദുര്യോധനൻ രാജ്യം വിട്ടിട്ടില്ല. അയാൾ നദീതടത്തിൽ ഒരു കയത്തിനടുത്തു ഭട്ടിപ്പിരിക്കുന്നു."

അതു കേട്ട ഉടനെ രാവംമാറി യുദ്ധഭൂമിനാൽ പുറത്തുപോയി. എല്ലാവരും വന്നു. കൃഷ്ണനും യുധിഷ്ഠിരനും സാത്യകിയും കൂടി കയറിയതോർ അർജ്ജുനൻ ഓടിപ്പോയി. എന്റെ തേരിൽ നകുലസഹവേദന്മാർ കയറി. ഞാൻതന്നെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചു, വഴി കാണിക്കാൻ ചെറിയ തേരിൽ വിശേഷം കണ്ടുനിൽക്കുവാനായി.

ചൈവായനമെന്നു വിളിക്കാറുള്ള കയം ശാന്തമാണു്. അഗാധവുമാണു്. അവിടെ യൊന്നും ആരെയും കണ്ടില്ല. താണുകിടക്കുന്ന ആറുവെള്ളികൾക്കിടയിൽ നദീമുഖത്തു ഗുഹകളുണ്ട്. അതിലൊന്നിലായിരിക്കും ദുര്യോധനൻ എന്ന് വിശേഷം പറഞ്ഞു.

ശങ്കാരവാക്കുകളെറിഞ്ഞു മാന്യംകെട്ടി പുറത്തിറക്കണമെന്നു യുധിഷ്ഠിരൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു.

"യുധിഷ്ഠിരനും പാണ്ഡവന്മാരും, ദുര്യോധനനാ!" മറുപടി കണമില്ല.

"ഭട്ടിപ്പിരിക്കുകയാണോ ഭീമ? കലദ്രോഹി! പുറത്തുവന്നു ക്ഷത്രിയരെപ്പോലെ യുദ്ധം ചെയ്തു നേകിൽ ജയിച്ചു" വി

നനാവു! അല്ലെങ്കിൽ അവസാനത്തെ ഉറക്കം ഉറങ്ങു."

ഗംഗയിൽനിന്നു തേട്ടിയൊഴുകിയ ത്തിൽ വട്ടംചുറ്റുന്ന പ്രവാഹത്തിന്റെ അടക്കിയസ്വരം പതുക്കെ കേട്ടു. പിന്നെ ദുര്യോധനന്റെ ശബ്ദം തന്നെ.

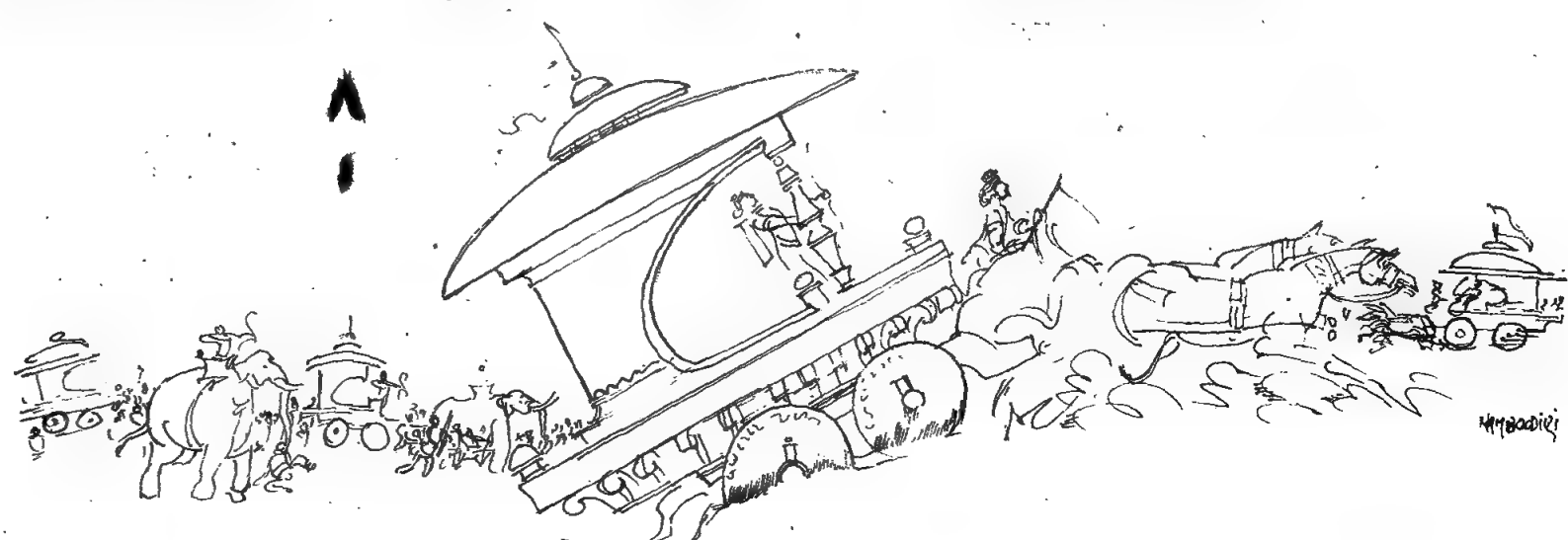
"എനിക്കു രാജ്യം വേണ്ട. എല്ലാ ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും മരിച്ചു ഈ വിധവകളുടെ രാജ്യം എനിക്കെന്തിനു? ഞാൻ മാനോലുടത്തു വന്നതിൽപ്പോയി തപസ്സുചെയ്തു ഇനിയുള്ള കാലം കഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. എന്നെ വെറുതെ വിട്ടേക്കാ!" യുധിഷ്ഠിരൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

"നിന്നെ തോല്പിക്കാതെ ഞാൻ രാജ്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നില്ല. നീചാ, ആണങ്ങളെപ്പോലെ പുറത്തുവന്നു യുദ്ധം ചെയ്തു!" "യുദ്ധം ചെയ്തു ക്ഷിണിച്ചു" ആയുധം കൂടിയില്ലാതിരിക്കുന്ന എന്നെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതായിരിക്കും ആണത്തം." ദുര്യോധനന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ യുധിഷ്ഠിരൻ കോപാപവേശംകൂടി. അ. മൃഗം അട്ടഹസിച്ചു:

"പുറത്തുവന്നു യൈര്യമുണ്ടെങ്കിൽ പുരുഷനാണെങ്കിൽ! ഞങ്ങളിലൊരാൾക്കുവേണമെങ്കിൽ ഒറ്റയ്ക്കു യുദ്ധം ചെയ്യാം. നീ നിശ്ചയിക്കുന്ന ആയുധം. ജയിച്ചാൽ നീ തന്നെ രാജാവു!"

ആവേശംകൊണ്ടുപറഞ്ഞ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ നടുങ്ങി. നകുലസഹവേദന്മാർ അമ്പരന്നു എന്നെന്നോക്കി. ഞാൻ അസ്വസ്ഥത പുറത്തു കാട്ടിയില്ല. അർജ്ജുനൻ എന്നോ യുധിഷ്ഠിരനെ ചൂണ്ടി പറയാൻ ആരംഭിച്ചു പിന്നെ നിയന്ത്രിച്ചു.

ആറുവെള്ളികൾ ഇളകി, പൊന്തക്കോടിപ്പുക ദുര്യോധനൻ നടുങ്ങു കയറി വന്നു. ചട്ടിപുരണ ശരീരത്തിൽ മുറുപ്പാടുകൾ. ആയുധമില്ലെന്നു പറഞ്ഞതു വെറുതെയായിരുന്നു. കൈപ്പിടിയിൽ,

എപ്പോഴും അയാളെവിട്ടു പിരിയാത്ത സാർണ്ണം കെട്ടിച്ച് ഗദ്യം. ദുര്യോധനൻ പറഞ്ഞു: "വ്യവസ്ഥ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു."

കൃഷ്ണൻ കോപമോശാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. "എത്ര വിസ്ഫീർണ്ണമാണ് പറഞ്ഞത്? ഇപ്പോഴുള്ള ആളെ തോല്പിച്ചാൽ രാജ്യം! താങ്കളെ പോരിന് വിളിച്ചാലോ? നകലസഹദേവന്മാരെ യോ അർജ്ജുനനെ യോ ഗദായുദ്ധത്തിന് വിളിച്ചാലോ?" എന്നിട്ട് നിരാശയോടെ പറഞ്ഞു: "ഭീമൻ കൂടി അയാൾക്ക് കിടന്നിരിക്കുമോ എന്നാണ് സംശയം."

താൻ ഒരു ദുർബ്ബലനിമിഷത്തിൽ അഹങ്കാരംകൊണ്ടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പിൻവലിക്കാനാവാതെ യുധിഷ്ഠിരൻ കഴുങ്ങി. കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞും പിറുപിറുത്തു. "എന്നും കാട്ടിൽ കഴിയണമെന്നായിരിക്കും കന്തിയുടെ മക്കളുടെ വിധി."

തോൽ ദുര്യോധനന്റെ മുമ്പിലേക്ക് ചെന്നു.

"പ്രമാണകോടി മുതൽക്കുള്ള പല കടങ്ങളും നമ്മൾ തമ്മിൽ വീട്ടാനുണ്ട്. ധൃതരാഷ്ട്രന്റെ മക്കളെ മുഴുവൻ കൊല്ലമെന്ന ശപഥത്തിൽ നീ ഒരാളെ ബാക്കിയുള്ളത്."

ദുര്യോധനന്റെയും എന്റെയും കണ്ണുകൾ ഇടഞ്ഞുനിന്നു. മല്ലയുദ്ധത്തിൽ ആദ്യം കോർത്ത മുഷികൾ പിന്മാറ്റാത്തപോലെ. "നേരിട്ടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ എന്നെ ജയിക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ ഇനി പിറക്കണം."

ദുര്യോധനൻ അഹങ്കാരത്തോടെ പറഞ്ഞു. "മഴയില്ലാത്ത മോലം പോലെ വെറുതെനിന്ന് അലറാൻ വ്യക്തമാക്കാം." ചെലപായന ഗ്രന്ഥത്തിലും കാഴ്ചക്കാരെത്തി. അവർ ഇരുചേരികളിലെന്നോണം സ്ഥലം പിടിച്ചു.

കേരവിക്കാരെപ്പോലും കണ്ടപ്പോൾ ദുര്യോധനന്റെ സാമുദയർ: "ശരിയാണ്, ചുതിൽ തോല്പിച്ചു. കാട്ടിലും പരഗ്രഹത്തിലെ ദാസ്യത്തിനുമയച്ചു. കോമാളിവേഷവും കെട്ടിയിട്ടു. എനിക്ക് നിങ്ങളെക്കാൾ ശക്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുക."

തന്നെ. നാശവും നഷ്ടവും ഇരട്ടിമടക്കം തുല്യം. എല്ലാ ശക്തിയുമെടുത്ത് യുദ്ധം ചെയ്ത്! ദേവകൾക്കുകൂടി കാണാൻ പറിയ ചന്ദ്രയുദ്ധം തരുന്നെന്ന് ഞാൻ."

അപ്പോൾത്തന്നെ ആരംഭിക്കേണ്ടതായിരുന്നു യുദ്ധം. നദീതടത്തിൽ കതിച്ചെത്തിയ തേരിൽനിന്നിറങ്ങിയ ആളെ നോക്കി ദുര്യോധനൻ സംശയിച്ചു. പിന്നെ അയാളുടെ മുഖത്ത് സ്വാഗതഭാവം തെളിഞ്ഞു. ബലരാമൻ നടന്നടക്കുകയാണ്.

കൃഷ്ണൻ സ്വീകരിച്ചു. "നല്ല സമയത്തു തന്നെ വന്നു. ശിഷ്യന്മാരെല്ലാ രണ്ടുചേരും."

അദ്ദേഹം മധ്യസ്ഥനായി. തീർത്ഥക്കരയിലേക്ക് അദ്ദേഹം യുദ്ധരംഗം മാറ്റാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ബലരാമന്റെ ഇടപെടൽ എനിക്കിഷ്ടമായില്ല. ജീവനുവേണ്ടിയും രാജ്യത്തിനു വേണ്ടിയുമാണ് എനിക്കിഷ്ടം. അവസാനത്തെ യുദ്ധം. ബലരാമൻ നിയമങ്ങൾ പറയുമ്പോഴും അതിരുകൾ നിർണ്ണയിക്കുമ്പോഴും എനിക്കു തോന്നി; രാജാവ് പൊൻപേടകം വച്ചുനോക്കി, കാഴ്ചക്കാരെ വീനോടടുത്തിനായി ഇറങ്ങുകയാണ് ശിഷ്യന്മാർ എന്നദ്ദേഹം കരുതുകയോണോ?

ശരീരമാകെ ചുരുക്കി അകം വളഞ്ഞുനിന്ന് ദുര്യോധനൻ പിന്നെ നീങ്ങുന്നിവൻ. എനിക്കുമുമ്പാകെ ശത്രു അരക്കൈ കൂടി ഉയർന്നു തോന്നി.

ആദ്യത്തെ ഗോലാതം തട്ടത്തപ്പോൾ അയാളുടെ ഗദ്യം കനം കുറവാണെന്നു തോന്നി. അന്ധയുടെ വേഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. പിൻവാങ്ങിയും ചാടിക്കയറിയും ചുറ്റിയും പഴുതുകൾ കാണാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിൻവാങ്ങുമ്പോൾ മുഖം തിരികൊണ്ടിട്ടു ഒരു കി അയാളുടെ ചുമലിലേറ്റു. അയാൾ ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് ഇടവം വലവും ചുവടുമാറി വിശിയച്ചതിനിടയ്ക്ക് പലപ്പോഴും ഞാൻ തലനാരിഴയ്ക്കാണ് രക്ഷപ്പെട്ടത്. നിലകൾ അയാൾ പൊടുന്നനെ മാറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ വാമമുഖം ലത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ കൈനമസ്സലത്തിൽനിന്ന് തടുത്തു. ഇടം ചാലിൽ എനിക്കു ഒരടിയേറ്റു.

ഗദകൾ കൂട്ടിയടിക്കുമ്പോഴൊക്കെ തീപ്പൊരികൾ ചിതറി. അയാൾ കൗശലവും കരവേഗവും കൊണ്ട് എന്നെ അമ്പരപ്പിച്ചു. ശിരസ്സിലടിച്ച് ഒരടി ഞാൻ തടഞ്ഞെങ്കിലും സ്വന്തം ഗദ ഞെറിയലിടിച്ചു. തളരുകയാണ് എന്ന് ഞാൻ മയന്നു. സ്വയം ശകാരിച്ചു. എവിടെ മഹാബലൻ. ബലനെ, ഹിഡിംബനെ, ജരാസന്ധനെ, കീചകനെ എല്ലാം കൊന്ന ഭീമൻ? ഇതാണ് ഞാൻ കാത്തിരുന്ന ശത്രു. എന്നെ കരുത്തനാക്കി വളർത്തിയ ശത്രു. ഓരോ അടിയിലും ശത്രുവിന്റെ ചാതകം ഞാനോർമ്മിച്ചപ്പോൾ എന്റെ കൈത്തണ്ടയുടെ വേരുകളിൽ, അസ്ഥികളിൽ, നെരുകുകളിൽ കാട്ടുകുതിരകളുടെ കരുത്ത് കതിച്ചുചാടി.

ഉയർന്ന കൈ താഴുംമുമ്പേ ഗതിമാറി വലം തിരിഞ്ഞുവെച്ചപ്പോൾ എന്റെ എല്ലാ ശക്തിയും അതിന്റെ പിന്നിലായിരുന്നു. വാലിയെല്ലിൽ കക്ഷത്തിനു താഴെവിണ അടിയേറ്റു എല്ലുകൾ തക

ന്നത് എന്റെ കൈത്തണ്ടയിലറിഞ്ഞു. ദുര്യോധനൻ വിട്ടു. എഴുന്നേല്ക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്ന ദുര്യോധനന്റെ മുന്നിൽനിന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു: "ഒരിക്കൽക്കൂടി പരിഹസിക്കാം. ഒരു ചിരിയ്ക്കുക സമയമുണ്ട്." ഞാൻ കിതയ്ക്കുന്നുണ്ട്. യുധിഷ്ഠിരൻ പറയുന്നതു കേട്ടു: "ഭീമസേനാ നിർത്തൂ, നീ ജയിച്ചു." പുരുഷലക്ഷണമൊത്ത ദുര്യോധനന്റെ തുട. ദൃതസന്ദേഹി പടവനിക്കി, പാഞ്ചാലിയെ നോക്കി താളം പിടിച്ചു കാണിച്ചു തുട. ഗദ വീണ്ടും ഉയർന്നു താങ്ങു. "അരുത്, അധർമ്മം!" പല ശബ്ദങ്ങൾ. എന്തോ പറയാനാത്ത ദുര്യോധനന്റെ തല നിലം തൊട്ടു മരിച്ചിട്ടില്ല. കണ്ണുകളിൽ ഒന്നുകൂടി

നോക്കി. ഞാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നവരുടെ സമീപത്തേക്കു നടന്നു. ക്ഷിണിതനായിരുന്നു. ഒരു ചന്ദ്രയുദ്ധം എന്നെ ഇത്ര തളർത്തിയിട്ടില്ല. എല്ലാ ശക്തിയും എന്നിൽനിന്ന് പുറത്തു കൈയ്ക്കിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നി. ബലരാമൻ പറയുന്നത്: "യുധിഷ്ഠിരൻ പറയുന്നത്: "വീണശേഷം തുടങ്ങിയിട്ടു" ശരിയായില്ല. അധർമ്മമായി."

എഴുന്നേൽക്കുമെന്നു തോന്നി. ഏഴുദ്യൂമനും സാത്യകിയും കൃഷ്ണനും ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടു.

ഗദ ഞാൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അതിന്റെ ആവശ്യം തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു.

വിശോകൻ കാത്തുനില്ക്കുകയായിരുന്നു. ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കിനിയും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ശത്രു ഞാനാണെന്ന ഭാവത്തിൽ ജയിച്ചെത്തിയ എന്റെനേക്കു വന്നുകിറുന്ന കണ്ണുകൾ. കുറച്ചുദൂരം ചെന്നപ്പോൾ ഞാൻ തേർത്തട്ടിൽ വെറുനെ നോക്കി. ഞാൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞ മയന്റെ സമ്മാനമായ ഗദ കിടക്കുന്നതു കണ്ട് വിശോകനെ നോക്കി.

വിശോകൻ പറഞ്ഞു: "ഗദ നല്ലതാണ്. കളഞ്ഞില്ല. ഗദയ്ക്ക് ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളറിയില്ല!"

അലകൾ ഉണർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത മഹാപ്രവാഹത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നു. കാറ്റുറങ്ങുന്ന രാത്രി. വിജയം ആഘോഷിക്കാൻ കരുക്കേത്തിന് പുറത്തേങ്ങോപോയിരിക്കുകയായിരുന്നു കൃഷ്ണനും സഹോദരന്മാരും. സാത്യകിയും അവരുടെ കൂടെയുണ്ട്. ഞാനൊഴിഞ്ഞുമാറി. നീണ്ട ഒരുക്കം ആഘോഷിക്കണമല്ലോ എന്നു കരുതി ധൃഷ്ടദ്യുക്തും അവരുടെ സംഘത്തിൽ ചേർന്നില്ല. ഞങ്ങൾ രണ്ടു വഴിക്ക് പിരിഞ്ഞു.

ഈ നദിയുടെ തീരത്തിൽ ഇരുണ്ട സന്ധ്യകളിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന ബാല്യം ഞാനോർത്തു. വായുദേവന്റെ സന്ദേശം കാത്തുനിന്ന പുഴക്കടവുകൾ. മഹാബലനാവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ച ആ ബാലനെ ഞാനോർമ്മിച്ചു. കാലത്തിന്റെ അകലങ്ങളിൽ കളിച്ചുപൂട്ടു നടക്കുന്ന ആ വ്യക്തം ഒരെന്നെ എനിക്കു ഇപ്പോഴും കാണാം.

അവൻ വളർന്നു മഹാബലനായി. അവനൊരു യുദ്ധം ജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്റെ അവസാനത്തെ ശത്രു അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു സ്യമന്തപഞ്ചകത്തിലെ മണ്ണിൽ കിടക്കുകയാണിപ്പോൾ. ശപഥങ്ങളെല്ലാം നിറവേറിയ ക്ഷത്രിയനാണ് ഞാൻ.

മഹാബലനായ ഭീമൻ. കാട്ടിലും രാജാക്കളെങ്കിലും അവസാനം ഈ കരുക്കേതുത്തിലും ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തു. കീഴടക്കി. കൊന്നു. വെറും മനുഷ്യനായ എന്റെ മാത്രം കരുത്തല്ല എന്നെ മഹാബലനാക്കിയത്. എന്റെ ഗർജ്ജനത്തിൽ ആരോ ഇരുന്നുകൂട്ടിയിരുന്നു. എന്റെ കൈകൾ തളരുമ്പോൾ കരുത്തു് ഒഴുകിയിരുന്നു. ഞാൻ വിജയത്തിന്റെ ഈ വിനാഴികകളിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നില്ല. ശിരസ്സുകനിക്കട്ടെ.

കൊടുങ്കാറ്റുകളെ ചങ്ങലയ്ക്കിട്ട്, മോലങ്ങൾക്കു മുകളിൽ വേട്ടയാടുന്ന ദേവാ, എന്റെ പിതൃദേവാ, ഞാനിന്ന് നദി പറയുന്നു. അവിടുത്തെ കാലടികളെ

ഇളം മനസ്സുകൾക്ക് അറിവിന്റെ ആനന്ദവും നന്മയുടെ വെളിച്ചവും പകരുന്ന

മലർവാടി

കുട്ടികളുടെ മാസിക

ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ, എന്തും ഓർമ്മയ്ക്കു മുഖ്യമുള്ള കഥകൾ കവിതയുടെ തേൻതുളളികൾ, ധാരാളം ചിത്രകഥകൾ കണ്ടുണ്ണിയുടെ സ്ഥിരം പാക്കി "കണ്ടുണ്ണിമാപ്പും കുട്ടോളം"

മലയാളത്തിലെ കുട്ടികൾക്കു കിട്ടിയ ഓരോ മുഖ്യനിധി ദയ എന്ന പെൺകുട്ടി എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ എഴുതുന്ന നോവൽ നവമ്പർ ലക്കം മുതൽ

മലർവാടി, പി. ബി. നമ്പർ 2017, കൊച്ചി, 682 018

ഇതാ... നിങ്ങളുടെ ദേഹ സംരക്ഷകൻ

അരലിററർ, ഓരോ ദിവസവും നമ്മളിത്രയും വിയർപ്പാണ് വിസർജ്ജിക്കുന്നത്. തൽഫലമായി ശരീരത്തിൽ ദുർഗന്ധമുണ്ടാകുന്നു. ഈ ദുർഗന്ധമൊഴിവാക്കുവാൻ ഒരു ദുർഗന്ധ നാശിനി തന്നെ ഉപയോഗിക്കണം. സിന്തോൾ-30-ലേറെ വർഷങ്ങളായി, ദുർഗന്ധമുണ്ടാകുന്ന പൊട്ടിരിയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉത്തമമെന്നും ലക്ഷക്കണക്കിന് കുടുംബങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു വരുന്ന ഏക ദുർഗന്ധ നാശിനി സോപ്പ്. ഇത് ദിവസം മുഴുവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉന്മേഷമേകും ശരീരത്തെ ദുർഗന്ധരഹിതമാക്കും. ദീർഘനേരം ദോഷം സൂക്ഷ്മവും, നിമ്നലവുമാക്കും.

CINTHOL
DEODORANT AND COMPLEXION SOAP

CHATHA-B-G-189-MAL

ഗോദാജി സിന്തോൾ-ദുർഗന്ധ നാശിനി സോപ്പ്

എവരെയും ശരീരത്തിനാവശ്യമായ ദേഹസംരക്ഷകൻ

പ്രസ്തുത ഈ പാഠക്കൂട്ടിൽ ശിരസ്സുകൾ

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം മനസ്സ് തെളിഞ്ഞുപോലെ തോന്നി. ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ തോന്നി. ഇതട്ടിൽ ഉറങ്ങുന്ന കുടുംബങ്ങൾ. തിഗ്നീതങ്ങളും പാണി വാദ്യങ്ങളും പാളയം? എവിടെയോ എന്റെ ഹോമോസ് മാത്രം. ഒരാഴ്ചയോളം.

ഞാൻ പഴക്കവിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു. മൈതളമുറ്റത്തും കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ കൂറിച്ചു. ഉദയഗിരിയുടെ മുകൾക്കും കണ്ണാഴകിയ ചോരപ്പാടുകൾ തെളി. അപ്പോൾ ഞാൻ മടക്കയാത്ര തുടർന്നു. ദുഷ്ടവതിനടി ചേരുന്നയിടത്തെത്തി. അപ്പോൾ ശുശ്രൂണവണ്ണത്തിൽ നിന്ന് മരുന്ന പുകപടലങ്ങൾ കണ്ടു. ഒഴിഞ്ഞു കരക്കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് പ്രതിഷ്ഠിതമായാണ് വിലാപം കേട്ടു. ഉദയമുറ്റത്തുതെക്കിൻ കൈശികരാഗത്തിന് പകരം കൂട്ടനിലവിളി ഞാൻ മടങ്ങി.

ഓടിയടുത്ത വിശോകൻ കരച്ചിലിനിയിൽ പറഞ്ഞു: "രാത്രിയിൽ അശ്വരാമാവു. കൂട്ടം പാളയത്തിന് തിരികാളത്തി."

നകലസഹദേവന്മാർ ഓടിയെത്തി. "ഉറങ്ങിക്കിടന്നവരെ മുഴുവൻ വെട്ടിക്കൊന്നു. ഓടി രക്ഷപ്പെടാൻ കൂടി ആക്കം കഴിഞ്ഞില്ല."

ശുശ്രൂണവണ്ണത്തിലെ പുകയായി മൂരെ നിന്ന് ഏനിക്കു തോന്നിയത് ശിബിരം കത്തിയമരുന്നതായിരുന്നു.

ഒരു ചോദ്യം നാവിൽക്കമ്പിൽ തണുത്തുറഞ്ഞു ജീവൻ കിട്ടാതെ നിന്നു. ആരൊക്കെ? ആരൊക്കെ?

ഉറക്കം ആഘോഷിക്കാൻ കിടന്ന ഗുഹ്യഭൂമിനൻ, പാഞ്ചാലീപുത്രരായ പ്രതിവിന്ധ്യൻ, സുതസോമൻ, ശ്രുതകീർത്തി, ശതാനിക്തൻ, ശ്രുതകർമ്മാവു, അവരുടെ കൂടെ ഉറങ്ങിയ സർവ്വരൻ.

അശ്വരാമാവു വെട്ടിക്കൊന്നു...

അവൻ പിൽക്കുണയായിനിന്നു കൃപരും കൃതവർമ്മാവു. ഓടി രക്ഷപ്പെടാതിരിക്കാൻ കൃപരും കൃതവർമ്മാവു കാവൽനിൽ രക്ഷപ്പെടാൻ നോക്കിയ സൈനികരെയും ഭാസരേയും വെട്ടിക്കൊല്ലാൻ അയർ സഹായിച്ചു.

പട്ടപ്പാളയത്തിൽ ഇപ്പോഴും ചോര കട്ട പിടിക്കാതെ ഒഴുകിനടക്കുന്നു. ഭീകരത

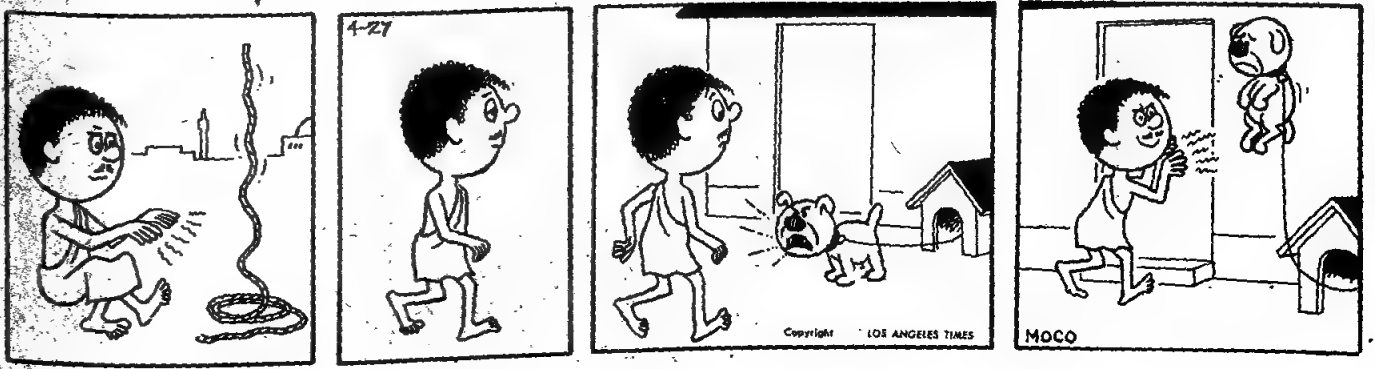
യെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന ഒരു സുതൻ പറഞ്ഞു: "കണ്ടാലേ ഈ നരായണനെ കൊടുമ വിശ്വസിക്കൂ."

എനിക്കു കാണണം. മരിക്കുംമുമ്പേ പടയില്ലാത്ത പടനായകനായി അശ്വരാമാവിനെ ഭര്യോധനൻ വാഴിച്ചത് കേട്ടപ്പോൾ ചിരിച്ചവരായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. മരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ—കാളരാത്രിയുടെ വർണ്ണന പിന്നെയും ചുറ്റും നിന്നു കേട്ടു. അശ്വരാമാവു വെട്ടിക്കൊന്നത് ആൻ പ്രസാദിച്ച നല്ല യ വിരഖഡംഗം കൊണ്ടാണ്. ശിബിരത്തിനുമുമ്പിൽ ആൻ പ്രത്യക്ഷമായി!

ഞങ്ങളുടെ മക്കൾ അന്ന് സന്ധ്യയ്ക്കു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ശൈശവത്തിൽ കേട്ട ഉപദേശമനുസരിച്ച് നമിച്ച നാലുദേവതകളിൽ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ കഴുത്തിൽ ആന്റെ വിരഖഡംഗം തന്നെ.

മതി, വിവരണങ്ങൾ കേട്ടുതുമി. ഏനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല പലതും. പക്ഷേ, ഉദകൂടിയെപ്പൊഴുത്ത് എന്റെ മക്കൾ, പാണ്ഡവരുടെ മക്കൾ, ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല എന്നതുകാത്രം എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നു...എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നു.

ശത്രു മരിച്ചിട്ടില്ല, എന്ന്.. (തുടരും)

ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ. *

ചോദ്യമായിട്ടു കയ്യാരിക്കാവൂ പശ്ചാത്തത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തെ ഓർത്താത്ത വരോ, ദുസ്വപ്നം കാണാത്തവരോ വിരളം!

ചോദ്യമായി എന്നും ഓർക്കും. ആജീവനാന്തം. മരിച്ചതിനുശേഷം ഓർത്താലോ? ചോദ്യമായി ശവപ്പെട്ടിക്കെത്തു് കണ്ണു പൊത്തി കമിഴ്ന്നുകിടക്കും.

കാരണം, അവർ തമ്മിൽ, സഞ്ജയനം കോഴിക്കോട്ട് മുതിരിപ്പാലിനിന്നും പോലെ. കയ്യാൻസ്വന്തം നായന്മാരും പോലെ. അത്ര അടുപ്പം.

എന്താണ് ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിന്റെ ഡിഗ്രി? ആഴ്ചമതിയില്ല. തെക്കേ നിന്നുവന്നു കടിയേറ്റിപ്പാർത്തവൻ. പല്ലു പറിക്കുന്നവൻ. കട്ടികളുടെ കീറിപ്പല്ലു്. യുവതിയുവാക്കന്മാരുടെ കോരും പല്ലു്, ഓട്ടുവീണ അണുപല്ലു്. പിന്നെ കരോപ്പേരുടെ സർവ്വപല്ലുകളും.

എല്ലാ പല്ലുകളും പഠിച്ചുകൊടുത്താലോ? പകരം, ഒരു സെറം. ഗോളുള്ള പല്ലുകൾ, അവരുടെ വായിൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടു് അടിച്ചുകൊറ്റം. പല്ലുപഠിച്ച ആയുധം കൊണ്ടുതന്നെ.

പുതിയ സെററു വച്ചാൽ, അവർക്കൊക്കെ മനോഹരമായി മനസ്സിലാക്കും. പക്ഷേ, കക്കടം, വരാഹം, അജം, വൃഷഭം, മഹിഷം എന്നിവയുടെ മാംസം നിഷിദ്ധം. പഴം കടിച്ചാലോ? പല്ലുകൾ മുഴുവൻ പഴത്തിലൊട്ടിപ്പിടിക്കും!

കടിക്കാൻ പററില്ല. വിഴങ്ങാം. മനസ്സമാധാനത്തോടെ, മനസ്സിന്നിഷ്ടമായ തരത്തിൽ; സ്വതന്ത്രമായി ഒന്നു തുഷിയാൽ, കോട്ടുവായിട്ടാൽ, ഉറക്കെ സംസാരിച്ചാൽ, പൊട്ടിച്ചിരിച്ചാൽ, പോട്ടെ ഒന്ന് ദീർഘമായി നിശ്വസിച്ചാൽ, വച്ച പല്ലു് മുഴുവൻ പുറത്തു ചാടും. അതു് പെറുക്കിയെടുത്തു്, യഥാസ്ഥാനത്തു് വച്ചു് ധൈര്യമായി പുഞ്ചിരിക്കുന്നവരാണ് കയ്യാരിക്കാവൂ പഞ്ചായത്തിലെ പല മാന്യരും മഹികളും.

പിന്നെ, ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിന്റെ ഡിഗ്രിയെന്തിനെന്നുപറിക്കുന്നു? ഇത്രയും മഹത്തായ സേവനങ്ങൾ, കയ്യാരിക്കാവിലെ ഏതൊരു പൗരനാണ് ചെത്തിട്ടുള്ളതു്? ഡോക്ടർ, കയ്യാരിക്കാവു് പഞ്ചായത്തിൽ കൃത്യമായി തൊഴിൽക്കാരും കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ബിൽഡിങ്ങ് ടാക്സും പുറമെ കത്താത്ത വഴിവളക്കിനും കൃത്യമായി കാശുടയ്ക്കുന്നുണ്ടു്.

ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ. ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ ഒരിക്കലും മറക്കില്ല.

കൃത്യം അഞ്ചടി മുന്നിങ്ങു പൊക്കം. കറകുറത്ത നിറം. കരോരമായ കയ്യാണി എന്നു പറഞ്ഞാലോ? ചെന്നികളിലും പിൻ കഴുത്തിലും ഇടതൂർന്നു് വളരുന്ന ശക്തമായ കോലൻ മുടികൾ. രസികൻ വയർ. പൊക്കത്തിന്നനുസരിച്ചു് നാലേ മുക്കാൽ അടി ചുറ്റളവു്. നന്നായി ഇസ്സറിയട്ടി ഷർട്ടു്, വുളൻ പേൻസിനക

അയ്യപ്പ് പാറമേൽ

ചോദ്യമായിക്കഥകൾ

3

ഭാരതഭരണം

തു് തിരുക്കി വയർ ഭദ്രമായി, ബെൽ റിട്ടു് മുറക്കിയിട്ടുണ്ടു്. നല്ല ആരോഗ്യം, അമ്പത്തിയഞ്ചുവയസ്സിലും! കുറുകിയ കാൽവയ്പോടെ അതിശീഘ്രം നടക്കും. ആരേയും കൂസാത്ത മുഖം. ഒരു ചിരിച്ചാലോ? മുല്ലമൊട്ടുപോലുള്ള മുപ്പത്തി രണ്ടു പല്ലുകളും പുറത്തുകാണും. അങ്ങനെയാണ് ചിരി സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരസ്യവുമാണു്.

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പു് 325. പ്രതി, പോക്കിനെ വെട്ടുന്ന കരിയപ്പൻ. കറച്ച കള്ളകടിച്ച ഒരു തൊയറാട്ടു വൈകുന്നേരം, കരിയപ്പൻ, തെങ്ങുചെത്തുന്ന പറങ്ങോടനമായി ചില ആശയവിനിമയം നടത്തി. വിനിമയം ഉദ്ദേശിച്ച പോലെ മയത്തിലായില്ല. കരിയപ്പൻ, പറങ്ങോടന്റെ കടവയററിത്തന്നെന്നോക്കി ഒരു ഇടി. നല്ല കള്ളയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, ഇടി വീണതു് പറങ്ങോടന്റെ വായിൽ! പറങ്ങോടന്റെ മുൻവശത്തെ രണ്ടു പല്ലുകൾ ഉടനെ കരിയപ്പന്റെ കാൽക്കൽ! ചോര കണ്ടാൽ ഓടാൻ പാടില്ലാത്ത കരിയപ്പൻ ഓടി. പൊലീസു വന്നു്, രണ്ടു പല്ലുകൾ സാക്ഷികൾ കാണുകെ, മഹസ്സർ ഏഴതി ബന്തവസ്സിൽ എടുത്തു. കടലാസിൽ പൊതിഞ്ഞു് കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. കേസ്സായി.

ചോദ്യമായിട്ടു്. എല്ലാ ബുധനാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും നല്ല പോർക്കിറച്ചി എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കരിയപ്പൻ വന്നു് കരഞ്ഞുപറഞ്ഞു. രക്ഷിക്കണം. രക്ഷിക്കാം. ചോദ്യമായി കേസ്സ് ലോരലോരം നടത്താൻ തുടങ്ങി, സ്വന്തം കേസ്സ് പോലെ. ഐഡൻറിഫയിങ്ങ് വിത്ത് ദ ക്ലയൻ്റ്. സാക്ഷികൾ ഒന്നൊന്നായി, ചോദ്യമായിട്ടു കെട്ടി നിശ്ചിതമായ ക്രോസ്സ് വിസ്താരത്തിൽ, പപ്പടപോലെ പൊടിയുന്നതു് നോക്കി, വെങ്കിടിസ്വാമി

കുറിയ വട്ടക്കണ്ണുകൾ അനക്കാതെ പുഞ്ചിരിച്ചു കേട്ടിരുന്നു പറഞ്ഞു.

എഡ്വാർഡ്, നിന്റെ ക്രോസ്സ് വിസ്താരം നന്നായിട്ടുണ്ടു്. ഇനി പറങ്ങോടനെ ചികിത്സിച്ച സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടറെ, പ്രോസിക്യൂട്ടർ വിസ്തരിച്ചു്, വുണ്ട് സർട്ടിഫിക്കറ്റും പറങ്ങോടന്റെ രണ്ടു പല്ലുകളും ഹാജരാക്കും. നീ അപ്പോൾ ഏതുചെയ്യും? വെപ്രാളത്തോടെ ചോദ്യമായി.

എന്തുചെയ്യും സ്വാമി? വരട്ടെ നോക്കാം...

സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടറെ വിസ്തരിക്കുന്ന ദിവസം, ചോദ്യമായി മാതാവിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നു കരഞ്ഞു. മാതാവേ, രണ്ടു പല്ലല്ലേ? നനിയ്ക്കു് രണ്ടു് മെഴുതിരി, പോരെ? മാതാവിൽ നിന്നും രെക്കുരം കേട്ടില്ല. മാതാവേ, നിയ്യെന്താ ഒന്നും മിണ്ടാത്തേ? ജനിക്കുമ്പോ, ആക്കെങ്കിലും പല്ലുണ്ടോ? പിന്നെ രണ്ടു പല്ലു പോയാൽ ഏന്താ ഇത്ര...?

അപ്പോൾ 'മാതാവു്' ചോദിച്ചു: സെഖര്യാവേ, സെഖര്യാവേ, പല്ലുകൾ കൊടുക്കുന്നതും കൊഴിയുന്നതും ദൈവ നിശ്ചയമല്ലേ? മനുഷ്യർക്കിതിൽ അധികാരമെന്തു്?

ചോദ്യമായിട്ടു് ദേവ്യും വന്നു. മന്ത്രേ, ഇനിക്കു് ഇൻറെ കേസ്സാ കാര്യം. നിന്റെ കിന്നാരം കേക്കണ്ട. അപ്പോൾ മാതാവു് മൊഴിഞ്ഞു. സെഖര്യാവേ, നീ സമാധാനമായി പോകൂ.

ചോദ്യമായിട്ടു് സമാധാനമായി... പറങ്ങോടനെ ചികിത്സിച്ച സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടർ, സാക്ഷികളിൽക്കയറി മൊഴികൊടുത്തു. വുണ്ട് സർട്ടിഫിക്കറ്റും, പറങ്ങോടന്റെ പല്ലുകൾ എല്ലാം നോക്കി മൊഴികൊടുത്തു്, തെളിവാക്കി, രേഖയാക്കി. എന്നിട്ടു് പ്രോസിക്യൂട്ടർ പുതുരസത്തിൽ ചോദ്യമായിട്ടു ഒന്നു നോക്കി.

ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി കല്പിച്ചു. ക്രോസ്സ്.

ചോദ്യമായി ഗൗണിന്റെ സടകുടഞ്ഞെണ്ണി. തന്റെ പെൻസിലിന്റെ കൂർത്ത മൂന്നു, ഡോക്ടരുടെ നേർക്കു ചൂണ്ടി അക്ഷോഭ്യനായി ചോദിച്ചു.

ഡോക്ടർ, നിങ്ങളുടെ ബീരുമോ? എം. ബി. ബി. എസ്സ്.

അത്രമാത്രം? വെരിഗുഡ്. ഇനി ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി കല്പിച്ചു് ചോദിക്കണം. ഡോക്ടർ ഇന്നുവരെ ആരുടെയെങ്കിലും പല്ലു് പഠിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഇല്ല. ആക്കെങ്കിലും പല്ലു് വച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ?

ഇല്ല. വെരിഗുഡ്. ഇനി ചോദിക്കാം. ഡോക്ടർക്കു് പല്ലു് പറിക്കുന്നതിലോ, പല്ലു വയ്ക്കുന്നതിലോ വല്ല ഡിഗ്രിയുണ്ടോ? അതായതു് ഡെൻറൽ സയൻസിൽ? ഇം. എം. ബി. ബി. എസ്സ്. ബീരുമോ ഒഴികെ? ഇല്ല.

ഉടനെ ചോദ്യമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതിയോടുമുൻപാടി:

യുവർ ഓണർ, ഈ സാക്ഷി പല്ലിനെക്കുറിച്ചു്, ആധികാരികമായി തെളിവു നല്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു വിദഗ്ദ്ധ സാക്ഷിയല്ല. ഹി ഈസ് നോട്ട് ഏൻ എക്സ്പെർട്ട് വിററു് നെസ്സ്. അമോറിട്ടി അല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ സാക്ഷിയുടെ മൊഴി, ഈ കേസ്സിൽ സ്വീകാര്യവുമല്ല. പ്രോസിക്യൂഷൻ ഡെൻറൽ സയൻസിൽ ഒരു ഏക്സ്പെർട്ടിനെയാണ് വിസ്തരിക്കേണ്ടതു്, എന്നാൽകാത്രമേ കൃത്യമായ വസ്തുതകൾ തെളിവാകൂ, തെളിവിൽ സ്വീകരിക്കാവൂ.

പ്രോസിക്യൂട്ടർ ചാടിയെന്നിററു. യുവർ ഓണർ, എങ്കിൽ അന്യായമാഗം സാക്ഷിയായി ഞാൻ ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിനെ വിസ്തരിക്കും. ഹി ഈസ് ഏൻ എക്സ്പെർട്ട് വിററു് നെസ്സ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു ചേർത്ത ഒരു അഡിഷണൽ വിററു് നെസ്സ് ലിസ്റ്റ്, ഒരു റിപ്പോർട്ടു് സഹിതം ഉടനെ ഹാജരാക്കുന്നതാണു്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി, അതനവദിച്ചു്, ഉത്തരവായി. എങ്കിലും പറഞ്ഞു. അതിന്റെയൊന്നും ആവശ്യമില്ല ഈ കേസ്സിൽ. എന്നിരുന്നാലും, ഐ ഡോണു് വാണ്ടു് ടു ഷട്ടു് ഔട്ടു് ഏവിഡെൻസ്. ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിന്നു് സമൻസയ്ക്കും...

പ്രോസിക്യൂഷൻസാക്ഷിയായി, സമൻസ് കിട്ടിയ ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ,

കൂട്ടിലിട്ടു പുച്ചയെപ്പോലെ, കോടതി വരാന്തയിൽക്കൂടി അങ്ങമിങ്ങും, പ്രോസിക്യൂട്ടറെ തെടി ഓടിനടന്നു. പ്രോസിക്യൂട്ടറെ കണ്ടു. ഗഹനമായ ചർച്ചകൾ നടത്തി.

മണിപതിനൊന്നു്. കേസ്സ് വിളിച്ചു. കരിയപ്പൻ പ്രതിക്കൂട്ടിൽക്കയറിനിന്നു. സാക്ഷികളിൽ, തന്നെ ആക്രമിക്കുന്ന ആരേയും ഗളഹസ്സും ചെയ്യുമെന്ന ഭാവത്തിൽ ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ, അക്ഷോഭ്യനായി.

പ്രോസിക്യൂട്ടർ, പറങ്ങോടനെ ചികിത്സിച്ച സർക്കാർ ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടർ കൊടുത്ത വുണ്ട് സർട്ടിഫിക്കറ്റും രണ്ടു പല്ലുകളും ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിനെ കാണിച്ചു.

ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ, സർട്ടിഫിക്കറ്റു് വായിച്ചു. പറങ്ങോടന്റെ വായു് തുറന്നു പല്ലുകൾ വച്ചു് നിരീക്ഷിണം നടത്തിയും. അസന്ധിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ഈ പല്ലുകൾ മുഷിച്ചുരുട്ടി ഇടിച്ച് താഴെ വീണതാണു്.

അക്ഷോഭ്യനായി, ആറടി ഉയരത്തിൽ ഗൗണിട്ട ചോദ്യമായി ഉയർന്നുനിന്നു, എതിർവിസ്താരത്തിന്നു്. കൂർപ്പിച്ച പെൻസിൽമുറ ഡോക്ടരുടെ നേരെ ചൂണ്ടി ഒരു ചോദ്യം.

ഡോക്ടർ, ചുറ്റിക്കൊണ്ടു് അടിച്ചാലും ഈ പല്ലുകൾ ഇതുപോലെ ഇളകി വീഴില്ലേ?

ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിന്നു്, ചോദ്യമായിട്ടു ചുറ്റിക പ്രയോഗത്തിന്റെ പൊന്തം പെട്ടെന്നു മനസ്സിലായി. തന്നെക്കുറിച്ചു്, അങ്ങനെ ഒരു അപവാദമുണ്ടു്.

ചോദ്യമായിട്ടു ചോദ്യത്തിന്നു് ഉത്തരം കൊടുക്കാതെ, മജിസ്ട്രേറ്റിനെ നോക്കി ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ—യുവർ ഓണർ, ദിസ് അഡ്വക്കേറ്ററു്, ഈഫ് എററു് ആരും ഹി ഈസ് ഏൻ അഡ്വക്കേറ്ററു്, ഹി ഈസ് ഇൻസൾട്ടിങ്ങ് മി.

ചോദ്യമായിട്ടു് കലി കയറി. സംഹാര ഭാവങ്ങൾ കവിളുകളിലും കയ്യാണിയിലും നഖശിഖാന്തം കയറിയിറങ്ങി.

അപ്പോൾ മജിസ്ട്രേട്ടു്. അടുത്ത ചോദ്യം.

ചോദ്യമായി ഉടനെ. മിസ്റ്റർ ഡോക്ടർ മരോട്ടി, താങ്കൾക്കു് വല്ല ഡിഗ്രിയുണ്ടോ, ഡെൻറൽ സയൻസിൽ?

ഡിഗ്രി വേണമെന്നില്ല.

എന്റെ ചോദ്യത്തിനത്തരം പറയണം. എന്റെ ചോദ്യം. ആവർത്തിക്കാം. താങ്കൾക്കു് ഡെൻറൽ സയൻസിൽ വല്ല ഡിഗ്രിയുണ്ടോ? യെസ്, ഓർ നൊ. എന്തുത്തരം വേണമെങ്കിലും പറയാം. എന്നിക്കു് ഡിപ്പൊമയുണ്ടു്.

അതല്ല എൻ്റേ ചോദ്യം. ഡിഗ്രിയുണ്ടോ? അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ലേ? ഡി-ഇ-ജി-ആർ-ഇ-ഇ-ഡിഗ്രി. അതായതു് താങ്കൾക്കു് ബി. ഡി. എസ്സ് എന്ന ഡിഗ്രിയുണ്ടോ?

ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ നിന്നു വിയർക്കുമ്പോൾ, പെൻസിൽമുറ ചൂണ്ടി ഗാബഡീവം കലച്ചു അർജ്ജുനനെപ്പോലെ ചോദ്യമായി നിന്നു.

വിഷണ്ണനായി ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഇല്ല. പക്ഷേ, എന്റെ ഇത്രയുംകാലത്തെ പ്രൊഫഷണൽ നോളഡു്, പ്രാക്ടീസു്, അതിൽനിന്നെല്ലൊം എന്നിക്കു് അമോറിട്ടേറ്ററിവായി പറയാം, ഈ പല്ലുകൾ പറങ്ങോട...

ചോദ്യമായി ഇടയിൽ കടന്നാക്രമിച്ചു. മതി. യു കേൻ സ്റ്റോപ്പു് ടെയർ. ഡോക്ടർ, നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പല്ലു പറിക്കുമെന്ന് ഇവിടെ എല്ലാവർക്കുമറിയാം.

അപ്പോൾ മജിസ്ട്രേട്ടു്, സ്വന്തം കീഴുത്താടിയിൽനിന്നും പറിച്ചെടുത്ത രണ്ടു പല്ലുകളുടെ സ്ഥാനത്തു്, ചൂണ്ടാണിവിരൽ ഒന്നമർത്തി ആലോചനയിലാണു്.

അപ്പോൾ ചോദ്യമായിട്ടും ഡോക്ടറും

അങ്കവെട്ടി. പരിചയിലമർന്നു, പാടി കെട്ടി, വലിഞ്ഞമർന്നു, നിവർന്നു തെരുത്തു, വഴിമാറി, ഓതിരംവെട്ടി... അവസാനം ഒരു ചോദ്യം മാത്രം അവ ശേഷിച്ചു. ഈ പല്ലകൾ പറഞ്ഞാടന്റെ തന്നെയാണോ?...
സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യത്തിന്മേൽ, കരിയപ്പനെതിരായ തെളിവുകൾ പോരണം വിധിച്ചു കരിയപ്പനെ വെറുതെ വിട്ടു.

ചേറപ്പായി മാതാവിന്റെ മുന്നിൽ മുട്ട കത്തിനിന്നു പറഞ്ഞു: മാതാവേ നി രക്ഷിച്ചുട്ടാ. മാതാവു തന്റെ വത്സലനായ, അനുസരണമില്ലാത്ത കട്ടിയായ ചേറപ്പായി യോടു മൊഴിഞ്ഞു: സെഖര്യാവെ നീ ഉറങ്ങൂ.

നാളുകൾ കറെ കഴിഞ്ഞു. ഒരു രാത്രി ചേറപ്പായി കിടക്കയിൽ കിടന്നു വേദന സഹിക്കാതെ തിരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു. കിടന്നു നേരം വെളുപ്പിച്ചു. ഒരുവിധം എഴുന്നേറ്റു. അപ്പോൾ കൊച്ചുറോത ചോദിച്ചു: എന്താ നങ്ങളെ മോത്തു നീന്തു? ചേറപ്പായി കണ്ണാടി നോക്കി. ഇടതുവശം കുവിളാകെ നീന്തു സഹിക്കാത്ത വേദന.

ചേറപ്പായി ദുഃഖത്തോടെ, ഡേ, കൊച്ചുറോതേ, അണുപ്പല്ല രണ്ടെണ്ണം പറിക്കണന്നോ തോന്നണെ. എന്നാ നങ്ങളു, ആ ഡോക്ടർടെ വീട്ടിലേക്കു പോയ്ക്കാ. ഉം-ഏ-ഞാൻ പോവ്വില്ല. എന്നാ ഡോക്ടറെ ഇങ്ങട്ടുകൊണ്ടുനോ. എഡേ, ഡോക്ടറെ ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുരാൻ കാറ്റു. പിന്നെ അവന്റെ കസേര കൊണ്ടുരാൻ ലോറി. എന്നാ അങ്ങട്ടു പോയ്ക്കാ. ചേറപ്പായി മാതാവിന്റെ മുന്നിൽ ചെന്നുനിന്നു കരഞ്ഞു.

മാതാവേ, ഞാൻ അവന്റെ അടുത്തേക്കു പൂവാ. അവസാനമായി ഒന്നു ഇന്നെ കണ്ടോ.

മാതാവു ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു പറഞ്ഞു. സെഖര്യാവെ സമാധാനമായി പോകൂ.

ചേറപ്പായി, കൊച്ചുവർക്കിയുടെ കാരിൽ, ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിന്റെ അടുത്തുവെണം. ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ ചേറപ്പായിയുടെ നീരുവന്ന കവിളുകണ്ടു, അത്യുന്നതങ്ങളിൽ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഹിബെയേർഡ് ഹിസ്സ്" കെണെൻ ടിത്തു... എന്നാണം പിന്നീടൊരിക്കൽ ആ പുഞ്ചിരിയെക്കുറിച്ച് സാമിയോടു പറഞ്ഞതു്.

ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ, ചേറപ്പായിയെ തന്റെ മഹത്തായ കസേരയിൽ ഉപവിഷ്ണാക്കി, വായ തുറന്നു പരിശോധിച്ചു. ചേറപ്പായി വേദനകൊണ്ടു പുളഞ്ഞു.

ഡോക്ടർ പുഞ്ചിരിച്ചു പറഞ്ഞു: ഇടതുഭാഗം താഴെവരിയിൽ നിന്നും രണ്ടു അണുപ്പല്ലകൾ പറിക്കണം.

ചേറപ്പായി ഉടനെ പറഞ്ഞു. എന്നാ, വേഗം പറിക്കൂ. വേദന സഹിക്കിണില്ല. അന്ന് കോടതിയിൽ വച്ച് ചോദിച്ചതൊന്നും കാര്യമാക്കരുതു്. അതു് ഇന്റെ പ്രൊഫഷണല്ലേ? കറക്ട് മിസ്റ്റർ അഡ്വക്കേറ്റ്. ഇതു് എന്റെ പ്രൊഫഷൻ. ഇവിടെ കിടക്കൂ. ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം.

ഡോക്ടർ ചൊറുചൊറുക്കോടെ പുറത്തേക്കോടി. തൊട്ടു അടുത്തു കാറ്റു നന്നാക്കുന്ന വർഷുഷോപ്പിൻപോയി, ഒരു വലിയ ചവണ, ചുറ്റിക, ടയർ ലിവർ ഇത്രയും ആയുധങ്ങളായി തിരിച്ചെത്തി. ആയുധങ്ങൾ കണ്ടു ചേറപ്പായി ഞെട്ടി, ചോദിച്ചു: എന്താ ഡോക്ടർ കസേരയ്ക്കു വല്ല റിപ്പയറു: ഓ...ഉവ്വു. ഒരു ചെറിയ ഇളക്കം.

വക്കിൽ കണ്ണടയ്ക്കൂ. ഒരു വേദനയുമില്ലാതെ രണ്ടു പല്ലകളും ഞാൻ പറ്റിച്ചു തരാം. വായ് നല്ലവണ്ണം തുറക്കൂ. കണ്ണു തുറക്കരുതു്.

ചേറപ്പായി കണ്ണുകൾ ഇറക്കിയെടുത്ത് വായ തുറന്നു. ബലാൽസംഗത്തിനു വിധേയയാകുന്ന നാരിയെപ്പോലെ.

ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ, വക്കു ഷോപ്പിൻനിന്നും കൊണ്ടുവന്ന ടയർ ലിവർ ചേറപ്പായിയുടെ വായിൽ വിലങ്ങു വെച്ചു. ചവണയിട്ടു, യാതൊരു കേടും മില്ലാത്ത ചേറപ്പായിയുടെ വലതുവശം കീഴ്ത്താടിയിലെ രണ്ടണുപ്പല്ലകൾ വലിച്ചുപറിക്കാൻ തുടങ്ങി. വേദനകൊണ്ടു ചേറപ്പായി പുളഞ്ഞു. ചേറപ്പായി ക്സോഡോടേയം. വലതുവശത്തെ അണുപ്പല്ലോ? ഡോക്ടർ, പകരം വീട്ടുകയാണു്! സർവ്വശക്തിയു. സംഭവിച്ചു, രണ്ടുകാലുകളും ഉയർത്തി, ചേറപ്പായി, ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിന്റെ വയറ്റത്തു് ആഞ്ഞു ചവുട്ടി.

പക്ഷേ, ഡോക്ടർ പിടിവിട്ടില്ല. രണ്ടു അണുപ്പല്ലകൾ കടക്കിയ ചവണ മുറക്കിപ്പിടിച്ച്, ഡോക്ടർ മലർന്നടിച്ച് വീണു.

വായിൽനിന്നു നില്വാതെ പ്രവഹിക്കുന്ന രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ വകവയ്ക്കാതെ, ചേറപ്പായി ഡോക്ടറുടെ ഉത്തുഗമായ വയറിൽ ചവുട്ടിക്കയറി സംഹാര താണ്ഡവമാടി.

ഡോക്ടർ മരോട്ടിപറമ്പിൽ, അപ്പോഴും ക്രൂരമായി ചിരിച്ചു, ചവണയിൽ കൊരുക്കിയ അണുപ്പല്ലകൾ ഉയർത്തിക്കാണിച്ച് അട്ടഹസിച്ചു. യു ഡിസർവ് ടിസ്.

* ഡോക്ടർ മരോട്ടി പറമ്പിൽ എന്ന പേരു കല്പിതമാണു്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വരോ മരിച്ചവരോ ആരുമല്ല. സാദൃശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ തികച്ചു യാദൃച്ഛികമാണു്. അയ്പ് പാറമേൽ.

ഉണ്ണിക്കുഷ്ണൻ തിരുവാഴിയോടു്

പണം

മുൻ

വിയർലൈസ് ഹെസേജിൽ കണ്ണാടി ചുപ്പോൾ സതീഷിനു വിശ്വസിക്കാനാകില്ല. സെൻടൽ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സെക്യൂരിറ്റി ഫോഴ്സിലേക്കു തന്നെ മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഉടനെ ചാർജ്ജെഴിഞ്ഞു വോസിളുള്ള കേന്ദ്രസർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിൽ ചീഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസറായി ചാർജ്ജടക്കാൻ കല്പപന.

ചില മാറ്റങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാവുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഈ ജില്ലയിൽ അധീഷ്ഠനായി എസ്. പി. യായി ചാർജ്ജെടുത്തിട്ടു് എന്താനും മാസങ്ങളേ ആയുള്ളൂ. മാറ്റമുണ്ടെങ്കിൽ സ്റ്റേറ്റിൽ തന്നെ ഏതെങ്കിലും ജില്ലയുടെ എസ്. പി. ആവുമെന്നായിരുന്നു പ്രതീക്ഷ. സ്റ്റേറ്റിലെ ഭരണയന്ത്രത്തിനു സൗകര്യമായവരെ, കഴിവുകൾക്കനുസരണം, ഉന്നത തലങ്ങളിൽ സ്വാധീനം കരഞ്ഞവരെ യൊക്കെയാണു CISE, CRP മുതലായ ഫോഴ്സുകളിലേക്കയയ്ക്കാറു്. ഡെപ്യൂട്ടിയെന്നാണെന്നതു് ശരി. പക്ഷേ, ഒരു ജില്ലയിലെ സർവ്വാധികാരിയെവിടെ? ഒരു കേന്ദ്ര സർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നൂറോ നൂററമ്പതോ ജവാന്മാരുടെ ചാർജ്ജും, യൂണിയന്റെ ചീഫ് ഏജൻസി ക്വട്ടിവിന്റെ ഇന്റാനിയുടെ നോക്കി, തുടക്ക യൂണിയൻ നേതാക്കളെ വെറുപ്പിക്കാതെ, ചുരുങ്ങിയ ബജറ്റും, പരിചിതമായ അധികാരങ്ങളുള്ള സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസറെവിടെ?

ഒരു ചെറിയ പൊലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ ഇൻചാർജായ സ്റ്റേഷൻ ഓഫീസറുടെ അധികാരങ്ങൾ പോലുമില്ല. നിയമമനുസരിച്ചു് കാംപസിലെ നിയമപരിപാലനം പോലും ലോക്കൽ പൊലീസിന്റെ ചുമതലയാണു്. ഫാക്റ്ററിക്കകത്തെ ആളുകളേയും സാധനങ്ങളേയും സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഒരാഴ്ചക്ക് മട്ടിലാണു് ചുമതല. തൊഴിൽക്കുഴപ്പമുണ്ടാവുമ്പോൾ മാനേജ്മെന്റിന്റെയോ, തൊഴിലാളികളുടെയോ ഭാഗം പിടിക്കരുതെന്നാണു് വിലക്കു്. പക്ഷേ, മാനേജ്മെന്റ് കഴുപ്പുക്കാരായ തൊഴിലാളികളെ ശരിക്കു് കൈകാര്യം ചെയ്യാനും, അവരെ കഴിയുന്നത്ര റ്റോഹിക്കാനും, പറ്റുമെങ്കിൽ ക്രിമിനൽ കററചുമത്തി അറസ്റ്റ് ചെയ്യിക്കാനും സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസറെ നിർബ്ബന്ധിക്കും. ചിലർ വഴങ്ങും. ചിലർ നിയമത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളിൽ തലപൂഴ്ത്താൻ ശ്രമിക്കും. സംഘർഷാവസ്ഥ നിയന്ത്രണാതീതമാവുമ്പോൾ നിയമത്തിന്റെ അക്ഷരവും, അർത്ഥവും ലംഘിക്കപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ മാനേജ്മെന്റിന്റെയും തൊഴിലാളികളുടെയും ഹെഡ്കാർട്ടേഴ്സിന്റെയും അപ്രീതി മാത്രം ബാക്കിയാവുന്നു.

അയാൾ ഹെസേജിൽ തന്നെ തുറിച്ചു നോക്കി. ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ. ഐ. ജി. യുടെ ഓഫീസിലും, ഫോസെക്രട്ടറിയുടെ ഓഫീസിലും വേണ്ടത്ര പരിചയക്കാരണായിട്ടും ഇത്തരമൊരു മാറ്റത്തിന്റെ സൂചനപോലും കിട്ടാത്ത

തിൽ അധാരം വേദനയും അരിശവും തോന്നി.

ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സിലുള്ള തന്റെ പിടിയയയന്നു. സ്റ്റേറ്റ് ഹോംസ് ഫോഴ്സിൽ താനാരുമല്ലാത്തവനും.

സിൽക്കിന്റെ ഞൊറികളെയെന്ന നേർ അ മർമ്മരം അയാളെ ഉണർത്തി. അയാൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഷിപ്പ് ബ്ലഡ് റെഡ് കളിലുള്ള സിൽക്ക് സാരിയിൽ അവൾ ജ്വലിക്കുന്നു. അവൾക്ക് കാർ വേണമായിരിക്കും. ഏതോ കൂട്ടുകാരിയുടെ വീട്ടിൽ പതിവുള്ള റമ്മികളി. പെട്രോളിൻ വിലകയറിയതും, തന്റെ വരവിന്റെ പരിധിയിൽ അവളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഒതുങ്ങാറില്ലെന്നതും, അവളറിയുന്നില്ല.

അവൾ കൈനീട്ടി. കാറിന്റെ താക്കോലിനു പകരം വയർലെസ് മെസേജ് കൈയിൽ കൊടുത്തു. അവൾ ഒട്ടും താല്പര്യമില്ലാതെ, ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ എന്തിനലോസരപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന മട്ടിൽ, മെസേജിൽ കണ്ണോടിച്ചു. ആ മുഖത്തു നിരാശയോ, അടുത്തമോ, വിസ്മയമോ എന്തെങ്കിലും വികാരത്തിന്റെ നിഴൽ പരന്നുകൊണ്ടിരുന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചതു വെറുതെയായി.

പുഷിന്റെ കോണിൽ, ഇങ്ങനെയെല്ലാം വരുമെന്ന് തനിക്ക് മുമ്പേ അറിയാം എന്ന ഭാവം പ്രകടമാക്കുന്ന ചിരിയുടെ ഒരു ചിരം. അവളിൽ ഏറ്റവും അധികം വെറുക്കുന്നത് ആ ചിരിയാണ്. ഒരിക്കലേങ്കിലും ആ ചിരിയടക്കി ഒരടികൊടുക്കണമെന്ന് സ്വയം നിർബ്ബന്ധിക്കും. ദിവസങ്ങളോളം നിബ്ബന്ധിക്കുന്ന ഹിസ്സീരിയായും ഫലം. അതുകൊണ്ട് നിയമിക്കും.

അവൾ മെസേജ് മടക്കിത്തന്നു. പ്ലേ പറയുകയും ചെയ്തു: എനിക്കറിയാം ഇങ്ങനെയൊന്നു സംഭവിക്കുമെന്ന്. എന്റെ അച്ഛൻ ഐ. ജി. ആയിരുന്നപ്പോൾ ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലത്തേക്ക് ട്രാൻസ്ഫർ, ഓട്ടോമോടോർ പ്രൊമോഷൻ, എന്തിനും, ധീരതയുള്ള വിരമപത്രം പോലും കിട്ടിയപ്പോൾ, സ്വന്തം കഴിവുകൊണ്ടാണിതെല്ലാം എന്ന ഭാവമായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ സതീഷ് പുലിക്കട്ടിയാണെന്നായിരുന്നു ധാരണ. അച്ഛൻ റിട്ടയർ ചെയ്തിട്ട് മൂന്നു മാസം തികഞ്ഞില്ല. കണ്ടില്ലെ ഫലം? ഏതോ കാട്ടുമുക്കിൽ ഒരു ഫാക്ടറിയിൽ സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസർ. ഐ. പി. എസ്സിന് റാങ്ക് കിട്ടിയ സതീഷിന്റെ കേമത്തമെ വീടെയാണിപ്പോൾ? ഓ മൈ ഗോഡ്! എവിടെയാണി ഓണം കോറുല? അവിടെ ഇടപഴകാനും റമ്മികളിക്കാനും സംസ്കാരമുള്ള ആളുകളോടൊപ്പം അനിമോൾക്ക് പഠിക്കാൻ പഠിയ നിലവാരമുള്ള

ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളോടൊപ്പം? പെരുമഴ തോർന്ന് കാണൽത്തുള്ളികൾ മാത്രമായപ്പോൾ അവളെ മനസ്സിലാക്കിക്കാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. ഇത്തോറിൽ നിന്ന് മൂപ്പത്തഞ്ചു കിലോമീറ്റർ ദൂരമേയുള്ളൂ. ഉള്ളെഴുതിയിരിക്കുന്നതൊക്കെയും ദൂരം. കാമ്പസ്സിൽത്തന്നെ സെൻട്രൽ സ്കൂളുണ്ട്. പുതിയ ജോലിയുടേയും സ്ഥലത്തിന്റേയും നല്ല വശങ്ങൾക്കുനൽ നല്ലി, മോശമല്ലാത്തതായ ചിത്രം വരയ്ക്കാൻ വ്യഥാശ്രമം നടത്തി. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മാർവാഡ് പ്രദേശത്തെ കാലാവസ്ഥ സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ഏറെ ചൂടില്ലാത്ത പക്ഷകൾ. ഇട്ടുതണുപ്പുള്ള രാത്രികൾ. സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങളായ ഹിൽസ്റ്റേഷനുകളെ അതിശയിക്കുന്ന കാലാവസ്ഥ. നിനക്ക് കൂട്ടിനായി അവിടേയും ആൾക്കാർ കാണും. അവിടത്തെ കലക്ടറും എസ്. പി. യും നമ്മുടെ പരിചയക്കാരാണ്. കേന്ദ്രസർക്കാർ സ്ഥാപനമായതുകൊണ്ട് ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ക്ഷാമമുണ്ടാവില്ല. നിന്റെ കൂപ്പ് ലൈഫ് മുടങ്ങാതിരിക്കാൻ വേണ്ടത്ര ഉദ്യോഗസ്ഥപത്രികാർ കാണും. എനിക്കും ഈ എലിയോട്ടത്തിനിടയിൽ മറുകുന്ന അരമ്പുകളെ മനയയ്ക്കാൻ അവസരം കിട്ടും. അതുകൊണ്ട്, ചിയർ അപ് മൈ ഡിയർ... ലെറ്ററസ് ഫോസിററ്... അവൾ ചിന്താശി. നെററി ചൂട്ടിച്ചു. കണ്ണുകളിൽ ഇർപ്പം. പിന്നെ സ്വന്തം വിധിയെ കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വീണ്ടും കോരിച്ചൊരിയാൻ തുടങ്ങി—

അച്ഛൻ ഇപ്പോഴും ഐ. ജി. യായിരുന്നെങ്കിൽ, തലസ്ഥാനത്തുതന്നെ എസ്. പി. (ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ) ആയോ എസ്. പി. (സെക്യൂരിറ്റി)യായോ പോസ്റ്റിങ് വാങ്ങാമായിരുന്നു. കുറഞ്ഞപക്ഷം പൂതെങ്കിലും സ്റ്റേറ്റ് ഓഫീസ് ആംഡ് ഫോഴ്സിന്റെ കമാൻഡറാകിലും ആകാമായിരുന്നു. ഓ, ഇതെന്തൊരു വെഡിംഗ് നേപ്പൻ! കേൾക്കാൻപോലും സുഖമില്ല... സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസർ... വെറും ചുക്കിടാരുടെ പണി... മണ്ണാങ്കട്ട...

അവൾ തേങ്ങിക്കരയുമ്പോൾ ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്ന നഗ്നമായ ചുമലുകൾ... ബ്ലീവ് ലസ് ജാക്കറ്റിന്റെ ഇറക്കത്തിൽ തിങ്ങുന്ന മാംസളതയുടെ വെണ്മ... പ്രായം. അവളിൽ ചൂളിപ്പുകൾ വിഴ്ത്തിയിട്ടില്ല. അനിമോൾ സാരിയടുത്തു ഷീലയുടെ കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ചേച്ചിയും അനുജത്തിയും. ആണെന്നതോന്നും മറ്റൊരാൾ കാര്യത്തിലും വിമുഖത കാണിക്കുന്ന ഷീല സ്വന്തം ശരീരവടിവുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ അതിവശൂലാചെയ്യുന്നു. ക്രീമുകളും, തൈലവും, ചന്ദനവും, ഫൽഭിയും. തേച്ചു ക്ഷമയോടെ മസാജ് ചെയ്യുന്നു. ഒരൊൻപത് മാംസം പോലും അധികപ്പറ്റാറില്ല എവിടേയും. പതിഞ്ഞ വയറിൽ മടക്കുകൾ വീണിട്ടില്ല. കണ്ണുകളിലെ തിളക്കവും മുടിയുടെ കറുപ്പും അവൾ ഈ മൂപ്പത്തോളം വയസ്സിലും അസുഖാവസ്ഥയിൽ നിലനിറുത്തുന്നു.

അവൾ കാറിന്റെ താക്കോൽ വാങ്ങി. ഹാൻഡ് ബ്രാക്ക് തുറന്ന് ചെറിയ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. പഫെട്ടത്തു കണ്ണിൻ പാടുകൾ വീണ കവിളുകൾ ടച്ച് ചെയ്തു...

പാതിൽ കർത്തവ്യം അകറ്റി നടന്നുകയറുന്ന അവളുടെ നിതംബത്തിന്റെ താളം...

തനിക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അവളുടെ സ്ത്രീത്വം...

അയാൾ ഓതു. എത്ര വർഷങ്ങളായി? പതിനാറ്...? പതിനേഴ്?

ഐ. പി. എസ്. പാസായിട്ടായി നില്ക്കുകയുണ്ടായി. ആദ്യത്തെ പോസ്റ്റിങ് ഏതു ഐ. പി. എസ്. കാരനും യോഗ്യതകളോടെ കൊതിക്കുന്ന ചമ്പൽക്കുന്നുകളിൽ.

ചമ്പലിന്റെ രോമാഞ്ചങ്ങളായി, ജമീന്ദാർമാരുടെ പേടിസ്വപ്നങ്ങളായി, പൊലീസിന്റെ തലവേദനയായി ചെറുതും വലുതുമായ ഒട്ടേറെ കൊള്ളസ്സംഘങ്ങൾ. ഗ്രാമങ്ങൾ അവർ സ്വന്തം തട്ടകങ്ങളായി പീതിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. കർമ്മംഗങ്ങളുടെ അതിർത്തികളെക്കുറിച്ച് അവർ തമ്മിൽ ഉറപ്പോടെക്കൂടിയില്ല. ജാതിയുടെ പേരിലും അവർ തല്ലി. തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ സുന്ദരികളെക്കുറിച്ച്. അവർ തമ്മിൽ പോരാടി. പക്ഷേ, ഒരിക്കലും ഒരു സംഘം മറ്റൊരു സംഘത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തില്ല... വനമുഴുവലും ഉപാസകരായ അവർക്ക് സ്വന്തം ധർമ്മനിരീകളുണ്ട്. അലിഖിത നിയമങ്ങൾ. അവർ എത്രപേരെ വേണമെങ്കിലും കൊല്ലും. പക്ഷേ, ഒരിക്കലും ഇഷ്ടത്തിനേതിരെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ മാനം കവർന്നെടുക്കില്ല.

മുർഗ്ഗാഷ്ട്രാമി ദിവസം അവർ ചോടി ചൂതെത്തും നല്കും. ഇഷ്ട പ്രേയസിനെയും, ഓമനിച്ചു വളർത്തിയ കതിരയെയും, സന്തതസഹചാരിയായ ആയുധത്തെയും. കൊള്ളയടിച്ചതിൽ മുന്നിലൊന്ന് വനമുഴുവലും. മുന്നിലൊന്ന് പാവങ്ങൾക്കും. മുന്നിലൊന്ന് സംഘാംഗങ്ങൾക്കും. സംഘത്തലവൻ ഒന്നും സ്വന്തമാക്കില്ല.

തലയ്ക്ക് അമ്പതിനായിരം വിലയിട്ടിരുന്ന മാധവ് സിംഗിന്റെ സംഘത്തെയും, ഇരുപത്തിയായിരം വീതം വിലയിട്ടിരുന്ന കരൺസിംഗിന്റേയും മിരാഭായിയുടേയും സംഘങ്ങളെയും പിടിക്കുന്ന ചുമതലയായിരുന്നു തനിക്ക്. മിരാഭായി മാധവ് സിംഗിന്റെ വെല്ലുവിളിയായി വന്നുവീശി. തുടങ്ങി. പുതലിപ്പായിയുടെ ഏറ്റവും പുതിയ പതിപ്പ്... കരൺസിംഗ് അവളെ മോഷ്ടിച്ച് സ്വന്തം താവളത്തിലെത്തിച്ചു. കറുപ്പാലും അയാളുടെ ഇഷ്ടതോഴിയായി അവൾ. പിന്നീട് തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞു സ്വന്തം സംഘമുണ്ടാക്കി.

ഈ മൂന്നു സംഘങ്ങളും നാലു പൊലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ അതിർത്തികളിലായി, മൊറിനാ ജില്ലയിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന ന്താറിനാലും ഗ്രാമങ്ങൾ പരസ്പരം പകിട്ടെടുത്തു. ഈ നാലു സ്റ്റേഷനുകളിലെ പൊലീസുകാരുടെയും ഒരു ചെറിയ സംഘത്തിനു പുറമെ ഒരു ബറോലിയൻ സ്റ്റേഷൻ ആംഡ് ഫോഴ്സിന്റെ സഹായവും തനിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ചമ്പൽക്കോട്ടകളിലെ ക്രൂരസിദ്ധമായിരുന്ന കൊള്ളസ്സംഘങ്ങളുടെ കെട്ടുറപ്പോ, ആയുധബലമോ, സാഹസികതയോ അവകാശപ്പെടാൻ വയ്ക്കുകിലും ഈ മൂന്നു

സംഘങ്ങളും പ്രാചീനരുടെയിടയിൽ— പ്രത്യേകിച്ച് ഭൂപ്രദേശങ്ങളെയും കച്ചവടക്കാരുടെയും ഇടയിൽ—വലിയ ഭൂകമ്പം സൃഷ്ടിച്ചു. തീവണ്ടിക്കൊള്ളുകൾ, സ്റ്റേറ്റ് ഹൈവേയിലൂടെ ഓപ്പിയം കയറ്റിപ്പോകുന്ന ലോറികളേയും, അരി, കൽക്കരി, പെട്രോൾ മുതലായ ആവശ്യസാധനങ്ങൾ കയറ്റിപ്പോകുന്ന വാഹനങ്ങളേയും കൊള്ളചെയ്യുന്നതിൽ ഈ മൂന്നു സംഘങ്ങളും വിശേഷരായിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക്, ഒരു സെൻസേഷൻ പേജിയാവണം, വിവാഹ ഫോറേഷ്യായത്രകളെ അക്രമിച്ച് സർവ്വാഭരണവിഭൂതിയായ വധുവിനെ അവർ മോഷ്ടിച്ച് കൊണ്ടുപോവുക... ആരേണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ചില വധുക്കൾ തിരികെയെത്തും. അപൂർവ്വം ചിലർ കൊള്ള സംഘത്തിന്റെ ഭാഗമാവും.

ആദ്യ മാസത്തെ നിരന്തരശ്രമത്തിനുശേഷം മൂന്നു സംഘങ്ങളുടേയും സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് സസൂക്ഷ്മ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു അവരുടെ ആക്രമണരീതികൾ, ആക്രമണത്തിന് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ദിവസങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾ, ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളുടെ പൊതുസ്വഭാവങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയതലത്തിൽ അവർ ചെയ്യുന്ന സ്വാധീനം, നിയമോപദേശങ്ങൾ നടത്തുന്ന വക്കീലന്മാരുടെ വിവരങ്ങളും.

കരൺസിംഗിന്റെ സംഘത്തിൽ വിശ്വാസ്യതയോടെ നേർത്തുകയറാൻ കഴിഞ്ഞു. സംഘത്തിന്റെ അപ്പോസ്തലത്തെ ആക്രമണവിവരങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ഏറെത്താമസിയാതെ, വിദേശമായ ആസൂത്രണം ചെയ്ത കൈയൊരിയിൽ കരൺസിംഗിനോടും പതിനൊന്നു പേർ കടുങ്ങി. ഏറ്റുമുട്ടലിൽ രണ്ട് പൊലീസുകാരും ഒരു എസ്. ഐ. എഫ്. ജവാന്റും കൊല്ലപ്പെട്ടു. മറ്റൊരാളായവളെ കരൺസിംഗിനോടും ഏഴുപേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു.

പത്രക്കാക്ക് അതൊരു വലിയ വാർത്തയായിരുന്നു. തന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടന്ന ആ ഏറ്റുമുട്ടലിന് മുൻപേജിൽ അക്കന്ന സ്ഥാനം കിട്ടി. അക്കാലത്തു ചംബൽ ഓപറേഷന്റെ ചാർജ്ജ് അഡീഷണൽ ഐ. ജി. ഗർഗിനായിരുന്നു.

ഷീലാഗർഗിനെ ആദ്യമായി കണ്ടത് അക്കാലത്താണ്. ആരേയും മോഹിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു അവളുടെ ആകാരം.

മിസ്റ്റർ ഗർഗ് പരിചയപ്പെടുത്തി— യു മോ ദിസ് യങ് മാന?

അവൾ പുരികങ്ങളുയർത്തി. ആകാശ നിലമയുടെ സ്പിഷ്ടതയെയും നിഴലിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ. ചുണ്ടിൽ ഏപ്പോഴും കാണുന്ന പുഞ്ചിരിയുടെ വാടാത്ത ഇത്തരം, ഏങ്ങിയ അരയും മിനുത്ത കഴുത്തും ചെറിയ മാറിടങ്ങളും. ഒരു മെഴുതിരിനാളത്തിന്റെ വിറപ്പുണ്ടാ ചിത്രമാണ് മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞത്.

ഹീ ഇസ് വങ് ഫെർ ഓർ പ്രൊമിസിങ് ബ്രേവ് ബോയ്സ്.

അവൾ കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി. 'നയീ മുന്നിയാ'യിലും, 'ദൈനികി മാസ്കറി ലും' ഈ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഫോട്ടോകൾ കണ്ട കാര്യം അവളോർത്തു... അവൾ കൈകൾ കൂപ്പി. മധുരസ്വാദത്തിൽ ആരാഞ്ഞു—

എന്നാണ് മിരാഭായിയുടെ ഊഴം? മിസ്റ്റർ ഗർഗ് സഹജമായ ഉയർന്ന ശബ്ദത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

യു സി... എ ഗേൾ ആരവേസ് വറീസ് എബ്ബട്ട് അനൺ ഗേൾ...

എന്നിട്ട് ഷീലയുടെ ചുമലിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു—

മിരാബായ് സതീഷിന്റെ അടുത്ത ഉന്നം...

ഗർഗിന്റെ സ്വീകരണമുറിയിൽ താൻ പതിവുകാരനായി. ഒട്ടേറെ പൊലീസ് ജേർണലുകളും, സോഷ്യലുകളും, ക്രിമിനോളജിയും, സാഹിത്യവും, ചരിത്രവും എല്ലാത്തരം വലിയൊരു പുസ്തകശേഖരമുണ്ട്, ഗർഗിന്.

ഷെൽഫിലേയ്ക്കുവെച്ചു പോസ്റ്റലിങ്ങ് അളിയിൽ എഴുതിവെച്ചിരുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴും മാർക്കുന്നു.

നിങ്ങൾക്കൊന്നും ചെയ്യാനില്ലെങ്കിൽ അതിവിടെ ചെയ്യാതിരിക്കുക.

മറ്റൊന്നിൽ,

ഞാനാണിവിടെയെ നാഥൻ. അങ്ങനെ പറയാൻ എന്റെ ഭാര്യയുടെ അനുവദിക്കുന്നതാണ്... ആ നർമ്മബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണത്തിലും പ്രകടമായിരുന്നു.

പരിചയം വളർന്നു.

അഡീഷണൽ ഐ. ജി. യുടെ സന്ദർശനമായ മകൾ ഏതു ഐ. പി. എസ്, കാരനാണ് പ്രലോഭനമാവാത്തത്? സായാഹ്ന സന്ദർശനവേളകൾ നിങ്ങളും.

ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ അമ്മയുടെ അനുമതിയോടെ സിനിമയ്ക്കുപോയി. മറ്റൊരിക്കൽ, കോളേജിൽനിന്നുള്ള വിനോദയാത്രയുടെ മറപിടിച്ച്, ദൂരെ കാലവർഷം അടയിരിക്കുന്ന മാണ്ടവിലെ ഗസ്റ്റ് ഹൗസ് അങ്ങളുടെ പ്രേമവിഹാരമായി...

ഓർമ്മയിൽ മധുരം പുരട്ടിയ ആ ദിവസങ്ങൾ വേദനയോടെ മാത്രമേ ഓർമ്മിക്കാനാവൂ...

എല്ലാം നേടിയെന്ന വ്യാമോഹത്തിൽ മുഗ്ദ്ധനായപ്പോഴാണ് ലോ, തനിക്കെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടത്...

മറവിയുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് മനസ്സ് പുഴുപുഴുത്തിയിട്ടിരുന്ന ആ ദിവസങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും മിഴിവുകൂടുന്നു. വ്യക്തത കൈവരുന്നു...

പുറത്തു കാർ സ്റ്റാർട്ടാവുന്നതും, ചാൽ വീരിച്ചു നടപ്പാക്കിയതിൽ ടയറുകൾ അരങ്ങു നന്നും, ഗേറ്റിനപ്പുറത്തേക്കു കതിച്ച്, ഗിയർ മാറ്റുന്നതോടൊപ്പം പെട്ടെന്ന് വളുവു തിരിയുന്നതും ശ്രദ്ധിച്ചു...

കേളിനഗരമെന്ന് ഖ്യാതികേട്ട മാണ്ടവിലെ സത്രത്തിൽ എറിഞ്ഞമരുന്ന, തീക്ഷണ്യത്തിനരികെയിരുന്നു ഊഷ്മളത പകർന്നിരുന്ന ആ പെൺകുട്ടിയോണോ, കാരോടിച്ചുപോയ ആ സ്ത്രീ?

ഇപ്പോൾ... ചമ്മ ദൃഷ്ടിങ്ങൾ അപ്പാടെയകറ്റാം.
ആരോഗ്യപൂർണ്ണമായ ചമ്മകാന്തി നേടാം.

Godrej നിമിൻ

ശുദ്ധമായ വേപ്പെണ്ണയുടെ
നൈസർഗ്ഗിക ഗുണത്തോടെ

വേപ്പ്, ഇതിന് മാർഗോസയെന്നും പേരുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ ചമ്മ-
ദൃഷ്ടിങ്ങൾക്കെതിരെ പ്രകൃതിയയക്കുന്ന നൈസർഗ്ഗിക പ്രതിവിധി.
പതിവായി വേപ്പെണ്ണ ഉപയോഗിച്ചാൽ ചമ്മം സ്ഥമവും നിമിൻ ഉപയോഗിച്ച്.
ഗോദ'റെജ്' ശുദ്ധമായ വേപ്പെണ്ണ കൊണ്ടാണ് നിമിൻ നിമിൻ.
നിമിൻ-ചമ്മദൃഷ്ടിങ്ങൾ അകറ്റുന്ന സൗന്ദര്യ ടോയ്'ലറ' സോപ്പ്.
ഗോദ'റെജ്' നിമിൻ കൂടുതൽ നാൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ, കാരണം മറ്റു
പല മാർഗോ സോപ്പുകളേയും പോലെ ഇത് കർമ്മം പോകുകയില്ല.

നിമിൻ-നിമിൻ ചമ്മപരിചരണം
നിങ്ങളോളം ശുദ്ധപൂർണ്ണമായ സോപ്പ്.

ഹാസസാഹിത്യത്തിന് മാനുഷ
കൂടിവരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്.
സഞ്ജയൻ. ഇ. വി. ജി. വാരികകളിലും
മാസികകളിലും മാനുഷ വർദ്ധിച്ചുവരിക
യിരുന്നു. നേരത്തേതന്നെ മാനുഷരാ
ണല്ലോ അവർ. ഇ. വി. യോടോ സഞ്ജ
യനോടോ പ്പെട്ട് നില്ക്കാവുന്ന ഒരു
ഹാസസാഹിത്യകാരനായിരുന്നു പി.
ശ്രീധരൻപിള്ള. സിതാരാമൻ എന്ന
പേരിലാണ് അദ്ദേഹം എഴുതിക്കൊണ്ടി
രുന്നത്. 'കേസരി'യുടെ നടത്തിപ്പിൽ
വലിയ സഹായം ചെയ്തുകൊണ്ടി
രുന്ന ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കൂട
ക്കൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹാസ്യ കവി
തകൾ കേസരിയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.
സിതാരാമൻ ഇംഗ്ലീഷും തമിഴും സംസ്കൃ
തവും അറിയുന്നവനായിരുന്നു. ഗഹനങ്ങളാ
യ ലേഖനങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തുകൊ
ണ്ടിരുന്നതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ബാല
കൃഷ്ണപിള്ള സാറിന്റെ കർശനമായ നേതൃ
ത്വത്തിൽ പലരുടെയും ശ്രമഫലമായി
പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പത്രമായി
രുന്നു കേസരി. കെ. എ. ഓമോദര
മനോൻ, സി. നാരായണപിള്ള,
തക്ഷി എൻ. എൻ. ഇളയത്ത്, എം.
എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ (കോട്ടയം),
എ. കെ. ഗോപാലപിള്ള (തിരുനെൽ
വേലി) ഇവരെല്ലാവരും കേസരി
ക്കാവണി പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന
ത്. എല്ലാവരുടെയും ജോലി സാറി
ന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമുള്ള തർജ്ജമയാ
യിരുന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കർശനമായും
സാറിന്റെതായിരുന്നു. ചുട്ടപിടിച്ച ചുട്ട
കൾ അതുസംബന്ധിച്ച നടക്കും. ചായന
ക്കാരുടെ അഭിരുചിയനുസരിച്ച് പത്രം
നടത്തുകയെന്ന നിലയിലേക്കും കേസരി
യോ പ്രബോധകനോ ഒരിക്കലും കഴങ്ങ
വീണിട്ടില്ല. വരികാരും കറവായിര
ന്നും അഞ്ചലിൽ കെട്ടി അയയ്ക്കുകയല്ലാ
തെ, ഏജൻറായ്മയായിരുന്നില്ല. അത്ര
യ്ക്കൊക്കെ വരികാരോ ഉണ്ടായിര
ന്നുള്ളൂ. അതിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരില്ല.
ഈയവസരത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിയെ
മാർക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആരു
മാരും അദ്ദേഹത്തെ പത്രത്തിൽക്കൂടി അറി
ഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആ ആളിന്റെ പേർ രാമ
ചന്ദ്രൻതമ്പി എന്നായിരുന്നു. സ്കൂൾ
ഫൈനൽ പാസ്സായി. വക്കീൽ പരീക്ഷ
യും പാസ്സായി (ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്ന
പരീക്ഷ) തിരുവനന്തപുരത്തു കൂടുകയായി
രുന്നു. സാറിന്റെ ശാരദാ പ്രസ്സിന്റെ
മാനേജറായിരുന്നു. അതിനു മുമ്പുതന്നെ
സാറുമായി അടുത്ത മറ്റൊരു പ്ലീഡർ
ഷിപ്പുകാരൻ. എന്നാണ്. എങ്ങനെയാ
ണ് സാറുമായുള്ള ആ അടുപ്പമായ ബന്ധം.
ആരംഭിച്ചതെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.
പ്രസ്സ് പത്രവും തുടങ്ങുവാൻവേണ്ടി സാർ
എഫ്. എം. എസ്സിലും മറ്റും മറ്റും യാത്ര
ചെയ്യുമ്പോൾ തമ്പിയും കൂടെയുണ്ടായിര
ന്നുവെന്നാണറിവ്. കേസരി തുടങ്ങുന്ന
തിന് യത്നിച്ചതും പ്രസ്സ് കേസരിയും
നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയതും തമ്പി തന്നെ

യാണ്. അത് നിശ്ശബ്ദമായ ഒരു കൂറിന്റെ
ചരിത്രമാണ്. സാറിനോടുള്ള കൂറിന്റെ
മാത്രമല്ല, കേസരി പത്രത്തോടുള്ള കൂറി
ന്റെകൂടെ കഥയാണ്. പ്രസ്സിൽനിന്നും
പത്രത്തിൽനിന്നും വരുമാനം കറവായി
രുന്നു. കാലാകാലത്തു വേണ്ട അനുകര
ങ്ങൾ തീർക്കാതിരുന്ന കാരണം പ്രസ്സി
നും ജോലി കറവ്. സി. നാരായണ
പിള്ളയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിലുള്ള ദക്ഷി
ണഭാരതീയം കേസരിയും മാത്രമാണ
വിടെ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അപ്പുറു
മാണ് ശാരദാപ്രസ്സിൽ ഏതെങ്കിലും
അച്ചടിക്കാൻ വന്നിരുന്നള്ള. ചതഞ്ഞ
അക്ഷരങ്ങളായിരുന്നു കൂടുതൽ. ദക്ഷിണ
ഭാരതീയം അവിടെത്തന്നെ അടിക്കാൻ
കാരണമെന്തെന്ന് ആലോചിച്ച് അവ
രനിട്ടുണ്ട്. അതിനു കാരണം ആയുധി
ലൊരിക്കൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിലാവു
കയും ചെയ്യും. സി. നാരായണപിള്ള
ഗേറ്റ് തുറന്ന് അകത്തേക്കു വരുന്നത്

തക്ഷി
**ആദികാശ-
ത്തിന്റെ
ചിരി**

യേക്കേിബഹുമാനങ്ങളോടെയാണ്. ഇ.
വി.യെപ്പോലെതന്നെയാണ് അദ്ദേഹ
വും. തോളിൽക്കിടക്കുന്ന രണ്ടാംമുണ്ഡ്
അല്ലമൊന്നു താഴ്ത്തി, പതുക്കെ കാലു
വച്ച് പ്രസ്സിനകത്തേക്കും കടന്നുവരും.
ബാലകൃഷ്ണപിള്ള സാറിനെ ഞ്ഞോക്കി
തലകുനിട്ട് ഞാഴും. അദ്ദേഹവും ഒരു
പത്രാധിപരായിരുന്നു. തെക്കൻ തിരു
വിതാംകൂറിൽ നല്ല പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്ന
ഒരു പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരും ഉട
മയും. അതൊരു ഓരികയായിരുന്നോ,
വൈവാരികയായിരുന്നോ എന്ന് നിശ്ച
യമില്ല. ദക്ഷിണഭാരതീയം അതിന്റെ
ഉടമയും അന്ന് തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂ
റിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയി
രുന്നു. സ്വന്തം ജീവിതത്തിന് യാതൊരു
നേട്ടവുമുണ്ടാക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ
രാമചന്ദ്രൻതമ്പിയെ കേസരിയുടെ ജീവ
ചരിത്രകാരന്മാർ പോലും ഓർത്തില്ല.
കേസരിപത്രം കേരളീയ സംസ്കാരത്തി
ന് എന്തെങ്കിലും സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ടെ
ങ്കിൽ അക്കാദമിയിൽ രാമചന്ദ്രൻതമ്പി
യുടെ സേവനങ്ങൾ വിലപ്പെട്ടതാണെന്നു
ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.
സിതാരാമന്റെ ഹാസ്യാനുഭവങ്ങളും
ഹാസസാഹിത്യസൃഷ്ടികളും ഒരു പ്രത്യേ
കരീതിയിലായിരുന്നു. അന്നത്തെ എണ്ണ
പ്പെട്ട ഹാസസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ രച
നകളിൽനിന്നും സിതാരാമന്റെ രചനക
ളെ വേർതിരിച്ചു നിറുത്തിയിരുന്നത്

നർമ്മബോധത്തിന്റെ ആഴമാണ്. വ്യ
ക്തിപരമായ പരിഹാസത്തിന്റെ കറിയ
അവയിൽ കാണാമായിരുന്നില്ല. ഇ.
വി. കും സഞ്ജയനത്തന്നെയും ഈ സിദ്ധി
ഉണ്ടായിരുന്നതായും തോന്നുന്നില്ല. ഈ
യവസരത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക സംഭവം
ഞാൻ ഓർത്തുപോകുന്നു. മഹാകവി ജി.
ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ഒരു കവിതയ്ക്ക് സിതാ
രാമൻ കേസരിയിലൊരു പാഠവി
യേഴ്തി. പാഠവി ഒന്നാണുരമായിരുന്നു.
ലോലമായ പരിഹാസംപോലും കറുപ്പു
മാസ്റ്റർക്ക് താങ്ങാൻ കഴിയില്ല. അന്നെ
ന്നല്ല, എന്നും ഉള്ള ഒരു പ്രകൃതമായി
രുന്നു. സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ അദ്ദേ
ഹത്തിന് നേരെ നിർദ്ദോഷമായ ഒരു
ഫലിതം തൊടുത്തുവിട്ടാലും അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ മുഖം ക്ഷീണിക്കുകയായി; മുണ്ടുകൾ
വിറകൊറുകയായി; കണ്ണുകൾ അരുണ
ങ്ങൾ ആകുകയായി. ഇതു പല പ്രാവ
ശ്യം എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
കറുപ്പു മാസ്റ്റർ ശുണിയെടുത്തു ഒരു മറുപ
ടിക്കുവിത കേസരിക്കയച്ചു. അത് പ്രസി
ദ്ധീകരിച്ച കൂട്ടത്തിൽത്തന്നെ സിതാരാമ
നോ ഓമോദരമനോനോ (ആരാണെന്ന്
എനിക്കു ഇപ്പോൾ തീർച്ചയില്ല.) ഒരു
കവിതകൂടി ചേർത്തിരുന്നു. ആ കവിത
തുടങ്ങുന്നതിങ്ങനെയാണ്: 'തൻ കഴ
ത്തിലെ കാലം കാഞ്ചനമായിക്കാണും.
ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ കവിതെ നമ്മന്മാരും...'
കരേക്കാലത്തേക്ക് കറുപ്പു മാസ്റ്റർ പിണ
ക്കായിരുന്നു. എന്തൊക്കെയോ എഴുതുക
യ്ക്കുകയോ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം
പിണങ്ങിയവരുടെ എഴുത്തുകയ്ക്കായി
രുന്നു. എന്തൊക്കെയാണ് പരാതികളെ
ന്നൊന്നും ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയില്ല. പിന്നീട്
സിതാരാമൻ. കറുപ്പുമാസ്റ്ററും തമ്മിൽ
വളരെ അധികം അടുത്തു. കറുപ്പുമാസ്റ്റ
രുടെ വീട്ടിൽ ആദരവോടെ സ്വീകരിക്ക
പ്പെടുന്ന അതിഥിയായിരുന്നു സിതാ
രാമൻ. സിതാരാമന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത
അധികം അറിയപ്പെടാത്ത ഒരു സ്വഭാവ
വിശേഷമായിരുന്നു. ആരുടെ രചനകളെ
യും അതാതിന്റെ ഗുണത്തെ ആസ്പദ
മാക്കി മാത്രമേ അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തുക
യുള്ളൂ. നല്ലത് നല്ലതെന്ന് അദ്ദേഹം
പറയും. ഏതു അടുത്ത സ്നേഹിത
ന്റെയും രചനയെ മോശപ്പെടുത്തുന്ന
പറയും. മുഖത്തുനോക്കിത്തന്നെ ചില
പ്പോൾ പറഞ്ഞെന്നിരിക്കും. മനസ്സിൽ
കൊണ്ടിട്ടുള്ള കവിതകൾക്കു ഹാസ്യാ
നുകരണങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളൂ. നിരൂപ
കനായി അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറി
ല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് കൈര
ളിക്ക് കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം കിട്ടിയി
ട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.
സിതാരാമൻ ഓറിയൻ്റ് ഇൻഷുറൻസ്
കമ്പനിയിൽ ഒരു ജോലിക്കാരനാ
യിരുന്നു. അവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞതി
നുശേഷം പിന്നീടുള്ള ജീവിതം ക്ലേശകര
മായിരുന്നു വെന്നാ ഞെന്റെ ഓർമ്മ.
ഏതോ ഒരു വാരിക നടത്തിയിരുന്നു.
അതു വിജയിച്ചില്ല. താടിവളർത്തി
ഗൃഹസ്ഥസന്യാസിയാക്കി അദ്ദേഹത്തെ
കണ്ടു. അങ്ങനെ ആ ജീവിതം അവസാ
നിച്ചു. ഞാൻ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസ
ത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ ഓർമ്മിച്ചു.
ജ്ഞെട്ടി. (തുടരും...)

കവിതകളെഴുതുന്ന കണ്ണുകൾക്ക്

ഐടെക്സ്

കൺമിഴികൾ വാർത്തകൾ പൊഴിയുന്ന ഐടെക്സ്

സ്ത്രീത്വം തിളങ്ങും യൗവനം കൊണ്ടും നാരിയണിതൻ മുഖലാവണ്യം അഞ്ചനകണ്ണുകൾ കളിനടനം കാണാൻ ഐടെക്സ് കൺമിഴി ശാസ്ത്രീയ മുറപ്രകാരം തയ്യാറാക്കിയ ഐടെക്സ് മിഷി കണ്ണുകൾക്ക് കളിമുഖംകി കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നു ഒരു വിധത്തിലും ദോഷം ചെയ്യുകയില്ല.

ഐടെക്സ് 42 വർഷങ്ങളായി നിങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഹെതുമായ പ്രതീകം.

അരവിന്ദ ഡാബറട്ടറീസ്, മദിരാശി 600 033

പുതിയമലയാളപുസ്തകങ്ങൾ

ഈ ഹൃദയം പൂവാണം

ഒരു സാധാരണ പ്രേമകഥയാണ് 'ഈ ഹൃദയം പൂവാണം' എന്ന നോവലിലൂടെ തുളസി പറയുന്നത്. "പൂവുപോലുള്ള ഹൃദയങ്ങളുടെ വികാശലോലമായ കഥ" എന്ന് പ്രസാധകരും പറയുന്നു. തുളസിയുടെ രചനാകൗശലവും ജീവിത വീക്ഷണവും ഗൗരവം ആർജ്ജിക്കുന്നുവെന്ന് ഈ നോവൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ ഒരു വെറും സിസൺ പ്രേമകഥ.

ജീവിതം ധന്യമാക്കിയവർ

'ജീവിതം ധന്യമാക്കിയവർ' എന്ന പുസ്തകം രൂപികാ ചിത്രങ്ങൾ എന്ന വിലാസത്തിൽപ്പെടുന്നു. സാഹിത്യത്തിന്റെ പല മണ്ഡലങ്ങളിലും സജീവമായിത്തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പതിനേഴപേരുടെ രൂപികാചിത്രങ്ങളാണ് ധന്യരും ലളിതവുമായ ശൈലിയിൽ കരുവന്തൂർ രാമചന്ദ്രൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. വൈലോപ്പിള്ളി, എൻ. കൃഷ്ണ

പിള്ള, എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ, എസ്. ഗുപ്തനായർ, കൈനിക്കര കമാരപിള്ള, എം. കൃഷ്ണനായർ, റി. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ, പി. കെ. പരമേശ്വരൻ നായർ, ശ്രീനാഥ് കണ്ണൻപിള്ള, ഡോ. കെ. രാഘവൻ പിള്ള, കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, ഡോക്ടർ കെ. എം. ജോർജ്ജ്, പി. എ. വാരീയർ, എൻ. ബാലാമണിയമ്മ, നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള, നന്തനാർ, വിലാസിനി എന്നിവരാണ് ഈ പതിനേഴപേർ. നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിന് 12 രൂപയാണ് വില.

എന്തിനീയാത്ര?

പാടിപ്പാടി പഴകിയ പാട്ടുകളാണ് ആർ. രാമചന്ദ്രന്റെ കവിതകൾ. 'എന്തിനീയാത്ര?' എന്ന സമാഹാരം ഇതിന് നല്ല ഒരുദാഹരണമാണ്. കാല്പനികതയുടെ ഒരു സ്വരത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് ഈ കവിതകളൊന്നും കടന്നുനീല്ക്കുന്നില്ല. പാടിയ പാട്ടുകൾ കരളുടി തീവ്രരാഗങ്ങളിൽ പാടുന്നതിൽ പുതുക്കെയൊന്നുമില്ലല്ലോ. പൂർണ്ണാപണ്ണിക്കേന്ദ്രൻസ് പുറത്തിറക്കിയ ഈ കവിതാപുസ്തകത്തിന് 5 രൂപ 50 പൈസയാണ് വില.

ആദിശേഷൻ

നിരൂപകന്മാരുടെ സഹായമില്ലാതെ തന്നെ മലയാളികളുടെ മനസ്സിൽ കയറിക്കൂടിയ കഥകളാണ് എസ്. വി. വേണുഗോപൻ നായരുടേത്. ആദിശേഷൻ എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് കഥകളുണ്ട്. നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഈ കഥാസമാഹാരത്തിന് 11 രൂപ 50 പൈസയാണ് വില. പ്രമുഖനായ ഒരു മലയാള കഥാകാരനാണ് വേണുഗോപൻ നായരെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ രേപാകതയുമില്ല.

സൗരയൂഥത്തെ കണ്ടെത്തൽ

പ്രപഞ്ചസത്യത്തെക്കുറിച്ച് കട്ടികൾക്ക് സരസമായി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ക്കെ ലേഖനങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ് 'സൗരയൂഥത്തെ കണ്ടെത്തൽ.' സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാരെപ്പറ്റിയും ഭൂമിയെക്കുറിച്ചുമൊക്കെയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ കട്ടികളിൽ തികഞ്ഞ കൗതുകം ജനിപ്പിക്കും. സയൻ ഫിഷ് ടെക്നിക്കൽ ആൻഡ് എഡ്യൂക്കേഷൻ പബ്ലിഷിങ് കൊ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റി പുറത്തിറക്കിയ ഈ പുസ്തകത്തിന് 5 രൂപയാണ് വില.

(17-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

അരില്ല അവർ മന്ത്രിയുടെ ചെറിയ പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി കാഴ്ച പിരിക്കണമെന്ന്. മറ്റു വകുപ്പുകളിൽ നടക്കുന്നതെന്താണെന്നില്ല? അവിടെ മന്ത്രിയുടെ പാർട്ടിയുടെ താല്പര്യം കണ്ടറിഞ്ഞ് പൊതുമേഖല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇരുളടർക്കും ഗുണമെന്നല്ലാതെ ദോഷം വല്ലതുമുണ്ടോ? ഒല്ലിയിൽ നോക്കൂ. അവിടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഏതെല്ലാം വിധമാണ് മന്ത്രിമാരെയും പാർട്ടിയെയും സഹായിക്കുന്നത്? ഏതർ ഇന്ത്യക്ക് വിമാനം വാങ്ങുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇതുപോലെയാണു പിടിവാശി പിടിക്കാൻ അതിന്റെ ചെയർമാൻ ഡെവ്ലപ്പുമോ? അതാണ് മര്യാദയ്ക്കേ. പാർട്ടി വലുതാണെങ്കിൽ പറയുന്നത് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്യും. പാർട്ടി ചെറുതായിപ്പോയാൽ ഇതും ഇതിനപ്പുറവും മന്ത്രി സഹിക്കണം. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അവരുടെ കാര്യം നോക്കാൻ പറ്റില്ലെന്ന് നേരത്തെ ഈ കോർപ്പറേഷനിൽ ഇതേ തസ്തികയിൽ ഇരുന്നു ഇതേ പണി ചെയ്തിരുന്ന യാദവ് ഗൗഹിൽ വിട്ടു പാർട്ടികൾക്ക്

ഒരു ജോലിപോലുമുണ്ടായിരുന്നോ? അവരെക്കുറിച്ച് തിരിച്ചു വന്നില്ലെന്ന് എന്തിന്റെ തുടങ്ങിയത്? ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അസാധാരണമായി പ്രൊമോഷൻ കിട്ടി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കണ്ടറിഞ്ഞു പെരുമാറിയാൽ എപ്പോഴും അവർക്ക് നല്ലതുവരും. അവർ ശീലാവതിയും സാവിത്രിയുമാകാൻ നോക്കിയാൽ അവരുടെ കാര്യവും നമ്മുടെ കാര്യവും ഒരുപോലെ വെളളത്തിലാകും. അതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധി വേണ്ടെ?

ബുദ്ധിയില്ലാത്തതു മാത്രമല്ല. മുകളിലെ ഉദാഹരണസാഹചര്യങ്ങളിലെ പറ്റുമൊ? അവിടെ ശീലാവതി ചമഞ്ഞാൽ എന്താണടക്കെയെന്നറിയാമോ? ഒരു ചെറുകിട പാർട്ടിക്കാരനായ കേരളത്തിലെ പാവം മന്ത്രിയോടടുത്തുകാകാം. അയാളുടെ പാർട്ടിക്ക് വാർഡ്പോസ്റ്റ് അച്ചടിക്കാൻ കാഴ്ചക്കുറിയെല്ലെന്ന് ഇല്ലെങ്കിലെല്ലെന്ന്? അയാൾ ഇലക്ഷൻ ജയിച്ചാലും തോറ്റാലും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ശമ്പളത്തിനും പെൻഷനും മുട്ടണമല്ലോ.

തല്ക്കാലത്തേക്ക് ഇടംകോലിടുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നന്നെ കത്തി നിറുത്താമെന്നു വിചാരിച്ചു

പ്പോരും, അതിന് സെക്രട്ടറിമാർ സമ്മതിക്കില്ല. ചീഫ് മിനിസ്റ്ററെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കാൻ പറയും. എന്നാലും സെക്രട്ടറി സമ്മതിക്കില്ല, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയല്ല ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു വിട്ടിരിക്കുന്നത്! മന്ത്രിമാരെയല്ലല്ലോ! മാനേജിങ് ഡയറക്ടറും ജനറൽ മാനേജറും അക്കറിനിറുത്താമെന്നു വിചാരിച്ചത്, തന്നെ ഫ്രോഹിക്കാനായിരുന്നില്ല. ഈ പാരാമെഡിക്കൽ പ്രശ്നം നന്നെ തീർന്നിട്ട്, തല്ലാലത്തേ സാമ്പത്തികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കൊരു പരിഹാരം കണ്ടിട്ട്, അവരുടെ ഇഷ്ടപോലെ കോർപ്പറേഷൻ നടത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിനും വെളളകിൽ ഒരു മൂന്നാമം അവർക്ക് അവധിയെടുത്തുകൂടെ? അതും ചെയ്തില്ല. പട്ടിയൊട്ടു തിന്നുകയുമില്ല. പശുവിനെ കൊണ്ടൊട്ടു തീറ്റിക്കയുമില്ല. ഇതാണവരുടെ നില. എന്തുചെയ്യും? എന്തുചെയ്യണം?

കച്ചവടമായാലും രാഷ്ട്രീയമായാലും സിനിമാപിടത്തുമായാലും പത്രമായാലും ഒക്കെ ഒരു കാര്യം ശരിയാണ്. ചെറുകിടക്കാരന് എന്തും രക്ഷയില്ല. അതെന്നും കമ്പിളിയിൽ തന്നെ കഞ്ഞി.

ഡോ: പി. ആർ. വാരിയർ

കവിതയിൽ ശാസ്ത്രമെഴുതിയ അപൂർവ്വ പ്രതിഭ

മുപ്പിഞ്ഞിരുന്നു പഠിക്കേണ്ടിവന്ന ഒരു ശാസ്ത്രവിഷയമായാൽപ്പോലും നന്നെ ചുരുക്കാതെ, അധികം വിസ്തരിക്കാതെ, ഭംഗിയായി പ്രതിപാദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മനസ്സിലാവാൻ എളുപ്പമുണ്ടാകും. രസകരവുമായും. ഒരു വൃത്തസംഗീതത്തിന്റെ ഈണവും കാവ്യഗുണവും കൂടിയുണ്ടായാലോ? മനപ്പാഠമാക്കി ഉരുവിട്ട് മുളിപ്പാട്ടു പാടിനടക്കുകയുമാവാം. ആയുർവ്വേദത്തിൽ പരിചയമുള്ളവർക്കെല്ലാം ഒരിക്കലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത അഷ്ടാംഗ ഹൃദയം എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ പാഠ്യ ഗ്രന്ഥം ഇതിന് ഒരൊന്നാംതരം ഉദാഹരണമാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ സാമാന്യ വ്യുൽപ്പത്തി നേടിക്കഴിഞ്ഞ പലരും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ശില്പഭംഗിയുടെ ലഹരിയിൽ മുഴുകി വൈദ്യവൃത്തിയിലേക്കു കടന്നെത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തി ആവില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവാണ് വാഗ്ഭടൻ. 'അഷ്ടാംഗ സംഗ്രഹം' എന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമുണ്ട്. ഇതിന്റെ കർത്താവും വാഗ്ഭടൻ തന്നെ.

ശാസ്ത്രക്രിയയ്ക്കും എട്ടാംഗങ്ങളോടുകൂടി ചികിത്സിച്ചവനെ ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രത്തിൽ കൃത്യവർദ്ധത്തിന് ആരോഗ്യം നൂറാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുതന്നെ തന്ത്രങ്ങളും സംഹിതകളും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. സൂത്രസംഹിത, ചരകസംഹിത, കാശ്യപസംഹിത എന്നിവയാണ് അവയിൽ ഇന്നും നിലവിലുള്ള സുപ്രസിദ്ധ പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം കൂടിയാൽ ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും വിസ്തരിച്ച വിവരങ്ങൾ കിട്ടുമെന്നത് ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, ഇവയെല്ലാം പഠിക്കുവാൻതന്നെ ആയുസ്സിന്റെ വലിയൊരുഭാഗം ചെലവിലേക്കു വരും. അവിടുമിടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന അതിലെ ഓരോരോ വിഷയങ്ങൾ ശരിക്കു കണ്ടുതുറവാൻ പ്രയാസം. അതുകൊണ്ട്, കർക്കശലനം ബുദ്ധിമാനമായ ഒരു വൈദ്യന് ആവശ്യമായ വിജ്ഞാനം മുഴുവൻ കറേക്കൂടി വ്യക്തമായും വിഷയവിഭാഗം ചെയ്ത് സംക്ഷേപിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുവെക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്നു വാഗ്ഭടൻ തോന്നി. തുടർന്ന് 'വാഗ്ഭടന്റെ ഭാഷയിൽ' അഷ്ടാംഗവൈദ്യകുസുമം കടഞ്ഞെടുത്ത ആളുമായി സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് 'അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹം' ഉണ്ടാക്കി.

വാഗ്ഭടനെപ്പറ്റി യാണിത്. ഒരു മഹാ കാവ്യമെഴുതുന്നതിനു പകരം, തന്റെ കവനനൈപുണി മുഴുവൻ ശാസ്ത്ര രചനയ്ക്കു സമർപ്പിച്ച ആ മഹാ പ്രതിഭാശാലിയെപ്പറ്റി.

അതിവിസ്തീർണ്ണമായ പൂർവാചാര്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു സാരാംശങ്ങൾ മാത്രം സമുച്ചയിച്ചിട്ടാണ് നിർമ്മാണം. ഗദ്യവും പദ്യവും കൂടിക്കലർന്നതാണ് ഈ കൃതി. ഇതു പഠിക്കണമെങ്കിലും നല്ല വണ്ണം മനക്കടന്നും. അതുബുദ്ധിമുട്ടാൻ തയ്യാറല്ലാത്തവരെക്കൂടി ആകർഷിക്കണമെന്നു കരുതി അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹത്തെ പിന്നെയും സംക്ഷേപിച്ച്, 'അതിവിസ്തൃതമോ അതിസംക്ഷിപ്തമോ ആക്കാതെ.' ആറു സ്ഥാനങ്ങളിൽ 120 അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി, വൃത്തസംഗീതം കൊണ്ടും വൃത്തവൈവിധ്യം കൊണ്ടും അനുപ്രാസഭംഗികൊണ്ടും അലങ്കാരഭംഗികൊണ്ടും രമണീയതവരുത്തി വിരചിച്ചതാണ് 'അഷ്ടാംഗഹൃദയം.' കേരളത്തിൽ എത്രയോ ശതാബ്ദങ്ങളായി ആയുർവ്വേദത്തിലെ മുഖ്യപാഠപുസ്തകം ഇതായിരുന്നു. പ്രതിപാദനരീതിയുടെ ഭംഗികൊണ്ടും മറ്റും, ഇതിലെ ചില അദ്ധ്യായങ്ങൾ വിശേഷിച്ചും, പഠിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടുന്നു.

ചുരുക്കം പദങ്ങളെക്കൊണ്ട് അധികം കാര്യങ്ങൾ പറയുക, അതോറവും ഭംഗിയാക്കുക, ഇതാണല്ലോ ഒരു കവിയുടെ സാമർത്ഥ്യം. വൈദ്യശാസ്ത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടു കാര്യവും ശരിയായി നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുകയാണ് വാഗ്ഭടൻ. 'സർവ്വായുർവ്വേദ വാങ്മയ

പയോഗിയുടെ ഹൃദയം.' തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അഷ്ടാംഗഹൃദയം.' 'സാധു ശബ്ദാർത്ഥ സന്ദർഭം ഗുണാലങ്കാരഭൂഷിതം. സ്മൃതരീതിരസോപേതം. കാവ്യം കർവ്വത കീർത്തയേ.' എന്നാണ് കാവ്യസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആലങ്കാരിക വാഗ്ഭടന്റെ നിർവ്വചനം. ശബ്ദം, അർത്ഥം, സന്ദർഭം ഇവ നന്നായിരിക്കണം. രീതിരസങ്ങൾക്കു സ്മൃതതവേണം. അങ്ങനെയുള്ള കാവ്യം ഉണ്ടാക്കാൻ അനുശാസിക്കുന്നു, അദ്ദേഹം. ഈ വക പ്രഖ്യാതകാവ്യലക്ഷണങ്ങൾക്കു മകടോഭാഹരണവുമാണ് അഷ്ടാംഗ ഹൃദയം.

'ഋതുചര്യം' അദ്ധ്യായത്തിൽ ഗ്രീഷ്മ ചര്യപ്രകരണത്തിൽ കാണുന്ന കർപ്പൂര മല്ലികാ മാലാഹാരം-സഹരിചരണ മനോഹരകളാലാപാശിശവ-ശാരീകാ ക്രകാഃ എന്നും അട്രംക്ഷ മഹാസാലതാലതലോഷ്ഠ-രശ്മിഷ്ഠ വനേഷുമായവിശ്വീഷ്ടദ്രാക്ഷാസ്ത-ബകശാലിഷ്ഠ സുഗന്ധ ഹിമപാനീയ സിദ്ധ്യ-മാന പടാലികേ. കായമാനേ ചിത്രേ ചുരുപ്രവാളഹല ലംബിളി കളിളേ കല്പഹാര മൂണാളകമലോല്ലലൈ ലളലൈ കോമളൈ: കല്പിതേ തല്ലേ ഹസൽ കസുമല്ലവേ മദ്ധ്യന്ദിനേ ക്ഷന്താപാഞ്ച: സ്വപ്നാ ഛാരാ ഗൃഹേ ഽഥവാ പുത്തസ്ത്രിസ്തനസ്താസ്യ പ്രവൃത്തോ ശീരവാരിണി.' എന്നും ഉള്ള ഭാഗത്ത് വൈദർഭി, ഗൗഡി, പാണ്ഡ്യാലി എന്നീ രീതികൾക്ക് വ്യക്തമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ മനോഹരവാക്യങ്ങൾ ഒരു വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉദാഹരണമാണെന്നു തോന്നുമോ? ഉദാഹരണങ്ങൾ നീട്ടുന്നില്ല.

ഋതുചര്യം (സു-3), മോത്യ ചികിത്സ (ചികി. 7) വാജികരണ (ഉത്തര-40) മുതലായ പ്രകരണങ്ങൾ കാവ്യഭംഗിയുടെ

സുന്ദരിക്കളായ ശകരാജകമാരികളുടെ ഉപകാരികളാണ് സാക്ഷാൽ. ശരഭൻ (അമ്പിളിയമ്മാവൻ) ലജ്ജിച്ച് പാതാളത്തിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും അലങ്കാരഭംഗി കലർത്തി വർണ്ണിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ശകരാജവംശത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം ഒരു നൃത്തിയുണ്ടാവണമെങ്കിൽ അക്കാലത്തെ സമ്പ്രദായം വെച്ചാലോ ചിട്ടാൽ, ശകരാജയുടെ ഭരണകാലത്തോ അതിന്റെ പ്രശസ്തിയുടെ ദീപനാളം കെട്ടടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത. അതിന്നു തൊട്ടു പിമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിലോ ആയിരുന്നു ഗ്രന്ഥകാരൻ ജീവിച്ചിരുന്നത് എന്നു കരുതണം. ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ ശകരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലം എ. ഡി. 200 നും 400 നും ഇടയിലാണല്ലോ. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാരതവർഷത്തിൽ തീർത്ഥാടനം നടത്തിയിരുന്ന ചീനക്കാരനായിരുന്ന ഒരു പരിപ്രാജൻ (ഇറാസ്മസ്) ഏഴുതീയ സഞ്ചാരക്കുറിപ്പുകളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അക്കാലത്ത് ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പ്രചാരത്തെപ്പറ്റി സൂചനകളുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ഉപരിപാഠത്തിനായി വൈദ്യവിദ്യാർത്ഥികൾ അന്ന് വിശ്വവിശ്രുതമായിരുന്ന നളന്ദാ സർവ്വകലാശാലയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റി വിസ്തരമുണ്ടാക്കി വിവരിക്കുന്ന കൃതികളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അന്നവിടെ പാഠ്യഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഷ്ടാംഗ സംഗ്രഹകർത്താവും അഷ്ടാംഗ ഹൃദയകർത്താവും ഒരേ വാഗ്ഭടനല്ല എന്നൊരു വാദവും വളർന്നുവരാതിരുന്നില്ല. യശസ്വീരനായ മഹാമഹോപാധ്യായ കവിരാജ് ഗണനാഥ് സെൻ സരസ്വതി, യാദവ വിക്രമാചാര്യൻ എന്നീ പ്രാമാണികന്മാർ ഈ വാദത്തെ യുക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശകരാജവംശഭരണത്തിനൊട്ടു പിമ്പ്, അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ വാഗ്ഭടൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും കർത്താവും ഒരേ വാഗ്ഭടൻ തന്നെയാണെന്നും അവർ സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. വാഗ്ഭടന്റെ രൂപം എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്നു വർണ്ണിക്കുന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധ ധ്യാനശ്ലോകമുണ്ട്.

'ലംബ ശമശ്രു കലാപമംബുജനിഃ
ചായാഭ്യതിഃ വൈദ്യകാ-
നന്തേവാസിനമിന്ദുജ ജടമുഖാന-
ധ്യാപയന്തം സദാ
ആശുൽഹാമലകഞ്ചുമാഞ്ചിതദരം-
ലക്ഷ്യോപവിതോജ്ജ്വലത്
കണ്ഠസ്ഥാഗന്ധസാരമഞ്ചിതദൃശം.
ധ്യായേ ദൃശം വാഗ്ഭടം.''

'നീണ്ടിടത്തു വളർന്ന താടി, ദേഹത്തിനു ചെന്താമരയുടെ കാതി, കാൽമട നുവലനെ ഞാനുകിടക്കുന്ന നിർമ്മലമായ കഞ്ചുകത്തിന്റെ വിടവിൽക്കൂടി കുറഞ്ഞൊന്നു കാണാവുന്ന പവിത്രമായ പുണ്യരത്നം, കഴുത്തിൽ പറിനില്ക്കുന്ന ചന്ദനമാല എന്നിവകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന വനം ഇന്ദു, ജലജൻ മുതലായ അന്തേവാസികളായ ശിഷ്യന്മാരെ എല്ലായ്പ്പോഴും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനായ വാഗ്ഭടനെ ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു.'

സുന്ദരിക്കളായ ശകരാജകമാരികളുടെ ഉപകാരികളാണ് സാക്ഷാൽ. ശരഭൻ (അമ്പിളിയമ്മാവൻ) ലജ്ജിച്ച് പാതാളത്തിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും അലങ്കാരഭംഗി കലർത്തി വർണ്ണിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ശകരാജവംശത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം ഒരു നൃത്തിയുണ്ടാവണമെങ്കിൽ അക്കാലത്തെ സമ്പ്രദായം വെച്ചാലോ ചിട്ടാൽ, ശകരാജയുടെ ഭരണകാലത്തോ അതിന്റെ പ്രശസ്തിയുടെ ദീപനാളം കെട്ടടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത. അതിന്നു തൊട്ടു പിമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിലോ ആയിരുന്നു ഗ്രന്ഥകാരൻ ജീവിച്ചിരുന്നത് എന്നു കരുതണം. ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ ശകരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലം എ. ഡി. 200 നും 400 നും ഇടയിലാണല്ലോ. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഭാരതവർഷത്തിൽ തീർത്ഥാടനം നടത്തിയിരുന്ന ചീനക്കാരനായിരുന്ന ഒരു പരിപ്രാജൻ (ഇറാസ്മസ്) ഏഴുതീയ സഞ്ചാരക്കുറിപ്പുകളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അക്കാലത്ത് ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പ്രചാരത്തെപ്പറ്റി സൂചനകളുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ഉപരിപാഠത്തിനായി വൈദ്യവിദ്യാർത്ഥികൾ അന്ന് വിശ്വവിശ്രുതമായിരുന്ന നളന്ദാ സർവ്വകലാശാലയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റി വിസ്തരമുണ്ടാക്കി വിവരിക്കുന്ന കൃതികളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അന്നവിടെ പാഠ്യഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഷ്ടാംഗ സംഗ്രഹകർത്താവും അഷ്ടാംഗ ഹൃദയകർത്താവും ഒരേ വാഗ്ഭടനല്ല എന്നൊരു വാദവും വളർന്നുവരാതിരുന്നില്ല. യശസ്വീരനായ മഹാമഹോപാധ്യായ കവിരാജ് ഗണനാഥ് സെൻ സരസ്വതി, യാദവ വിക്രമാചാര്യൻ എന്നീ പ്രാമാണികന്മാർ ഈ വാദത്തെ യുക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശകരാജവംശഭരണത്തിനൊട്ടു പിമ്പ്, അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ വാഗ്ഭടൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും കർത്താവും ഒരേ വാഗ്ഭടൻ തന്നെയാണെന്നും അവർ സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. വാഗ്ഭടന്റെ രൂപം എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്നു വർണ്ണിക്കുന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധ ധ്യാനശ്ലോകമുണ്ട്.

'ലംബ ശമശ്രു കലാപമംബുജനിഃ
ചായാഭ്യതിഃ വൈദ്യകാ-
നന്തേവാസിനമിന്ദുജ ജടമുഖാന-
ധ്യാപയന്തം സദാ
ആശുൽഹാമലകഞ്ചുമാഞ്ചിതദരം-
ലക്ഷ്യോപവിതോജ്ജ്വലത്
കണ്ഠസ്ഥാഗന്ധസാരമഞ്ചിതദൃശം.
ധ്യായേ ദൃശം വാഗ്ഭടം.''

'നീണ്ടിടത്തു വളർന്ന താടി, ദേഹത്തിനു ചെന്താമരയുടെ കാതി, കാൽമട നുവലനെ ഞാനുകിടക്കുന്ന നിർമ്മലമായ കഞ്ചുകത്തിന്റെ വിടവിൽക്കൂടി കുറഞ്ഞൊന്നു കാണാവുന്ന പവിത്രമായ പുണ്യരത്നം, കഴുത്തിൽ പറിനില്ക്കുന്ന ചന്ദനമാല എന്നിവകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന വനം ഇന്ദു, ജലജൻ മുതലായ അന്തേവാസികളായ ശിഷ്യന്മാരെ എല്ലായ്പ്പോഴും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനായ വാഗ്ഭടനെ ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു.'

വാഗ്ഭടൻ ബൗദ്ധമതക്കാരനാണെന്നും, അല്ല, വൈദികമതക്കാരനാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വാദങ്ങൾക്കും നൂറാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായുണ്ട്. ബുദ്ധമതക്കാരനാണ് എന്ന വാദത്തിനാണ് അധികം ബലം കാണുന്നത്. 'ബുദ്ധായ തസ്മൈനമഃ' എന്നവസാനിക്കുന്ന (അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹത്തിന്റെ ചില ആദ്യകാലപ്പതിപ്പുകളിൽ മൂലഭാഗത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ കാണുന്ന) വന്ദനശ്ലോകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൂടിയാണ് ഇതു സമർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ജീവകാരുണ്യം, സദാചാരം എന്നിവയ്ക്കു പ്രാമുഖ്യം കല്പിക്കുന്ന ഒരു മതമാണല്ലോ ബുദ്ധമതം. അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിന് ഉടനീളം ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ചില സൂചനകളും പരിശോധിച്ചാൽ പ്രസ്തുത വാദം ശരിയാണെന്നു തോന്നും. ഏകാലത്തും ആലോചനാമധുരങ്ങളായി വിളങ്ങുന്ന ആ സൂക്തികൾ ഈ ആയുർവ്വേദഗ്രന്ഥത്തിനു ഒരു ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗാഢം കൂടി നല്കുന്നുണ്ട്.

ഈ അഷ്ടാംഗ സംഗ്രഹത്തിന്റെ തീയ 'ശശിലേഖ' വ്യാഖ്യാനം സമ്പ്രസിദ്ധമാണ്. അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിനും ഇന്ദുവിന്റെതായ ശശിലേഖാ വ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥത്തിന്റേയും കർത്താവ് ഒരേ വാഗ്ഭടൻതന്നെ എന്ന വാദത്തിന് ഈ വസ്തുതയും ബലംകൂട്ടുന്നു. ഇന്ദു കോളിയനായിരുന്നു എന്നു കരുതുവാൻ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും നിരത്തിവെക്കുന്നുണ്ട്. ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ, വാഗ്ഭടൻ കേരളവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലേക്കും ഇതുവർദ്ധിപ്പിക്കുന്നില്ലേ? ഒരു പാഠ്യക്രമമെന്നനിലയിൽ വാഗ്ഭടകൃതികൾ ഏറ്റവുമധികം ആദരിക്കപ്പെടുന്നത് കേരളത്തിലാണെന്നും ഓർക്കുക.

ഈ ആചാര്യൻ ഒരു മഹാകാവ്യംതന്നെ എഴുതാൻ പുറപ്പെടാതെ തന്റെ കാവ്യ നിർമ്മാണ നൈപുണി മുഴുവൻ ശുഷ്കമായ ഒരു ശാസ്ത്രരചനയിലാണല്ലോ ഉപയോഗിച്ചത് എന്നു സാഹിത്യകൃതികൾക്കു തോന്നാം.

സംസ്കൃതസാഹിത്യമാകുന്ന തേൻ മാവു പുത്തും തളിത്തും ഒരു കല്പകവൃക്ഷത്തിന്റെ പദവിയിലേക്കുയർന്ന് സർവ്വം വീശിയിരുന്ന കാലത്താണ് വാഗ്ഭടൻ ജീവിച്ചത്. ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ വിജ്ഞാനശാഖയിലൊന്നിൽ, വൈദ്യശാസ്ത്രശാഖയിൽ വന്നിരുന്ന പുത്തൻ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് ആയുരാരോഗ്യസൗഖ്യത്തിന്റെ രഹസ്യമേതു മധുരമധുരമായിപ്പാടിയിരുന്ന പൂർവ്വകവികോകിലമായിരുന്നു വാഗ്ഭടൻ. ആ ഗാനങ്ങൾ ശബ്ദലേഖനം ചെയ്തു വച്ച മധുരോദാരങ്ങളും വിജ്ഞാനഗരിഷ്ഠങ്ങളും ആയ വിശേഷം രത്നച്ചെപ്പുകളാണ് അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹവും അഷ്ടാംഗഹൃദയവും!! ഇവയെല്ലാം നില്പാവുന്ന മറ്റൊരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി പറയണമെന്നു വന്നാൽ ആദ്യം ഓർമ്മയിൽവരിക പക്ഷേ, ജ്യോതിഷത്തിലെ (വരാഹമിഹിരന്റെ) ബുദ്ധൻ സംഹിതയായും.

കൈരളി ചിത്രശ്രീസ് ബുക് ട്രസ്റ്റിന്റെ മഹച്ചരിതമാല 515 ജീവചരിത്രങ്ങൾ 144 പുസ്തകങ്ങളിൽ

5 ക.യാണു് ഒരു പുസ്തകത്തിനു്. (ഇന്നത്തെ നിരക്കു് 100 പേജിനു് 7.50 ആണു്). ഇപ്പോൾ ഒരു സെറ്റു് 400 ക.യ്ക്കു ലഭിക്കും. ഒക്ടോബർ 10 മുതൽ നവംബർ 17 വരെയാണു് ഈ സൗജന്യം. അപ്പോൾ ഒരു പുസ്തകത്തിനു് 2.77 ക. മാത്രം..

എവിടെ കിട്ടും?
മഹച്ചരിതമാല കിട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ: കൈരളി ചിത്രശ്രീസ് ബുക് ട്രസ്റ്റ്, കോട്ടയം. കറൻറ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, കോഴിക്കോട്, തലശ്ശേരി. പോസ്റ്റിൽ കിട്ടാൻ: കറൻറ് ബുക്സ്, കോട്ടയം.

കട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി തയ്യാറാക്കിയ ബൃഹത്തായ ജീവചരിത്രകോശം. കേരളം, ഭാരതം, ലോകം.....എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും പ്രശസ്തരായ മൺമറഞ്ഞ 515 മഹത്തുക്കളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ.

ഹോമർ മുതൽ കേശവദേവ് വരെയുള്ള സാഹിത്യനായകന്മാരും കൂടിയുൾ മുതൽ സി. എം. സ്റ്റീഫൻ വരെയുള്ള രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞന്മാരും പൈതൃകഗോരസ് മുതൽ സി. വി. രാമൻവരെയുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ബുദ്ധൻ മുതൽ അറവിന്ദോലാഷ് വരെയുള്ള മതാചാര്യന്മാരും മഹച്ചരിതമാലയിലുണ്ട്.

എല്ലാ വീട്ടിലും മഹച്ചരിതമാലയുടെ ഒരു സെറ്റു് (144 പുസ്തകം) ഉണ്ടാവണം. സ്കൂൾ ലൈബ്രറിയിൽ എട്ടൊ പത്തൊ സെറ്റു് ആവാം.

- ട്രസ്റ്റ് ചെയർമാൻ : കെ. എം. മാത്യു, ചീഫ് എഡിറ്റർ, മലയാളമനോരമ
- വൈസ് ചെയർമാൻ: തങ്കപ്പി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള ഷെറർ: കെ. ജോസ് തോമസ്, ചാർട്ടേഡ് അക്കൗണ്ടൻ്റ്.
- സെക്രട്ടറി : ഡി. സി. കിഴക്കേമുറി
- ഉപദേശകസമിതി : സുകുമാർ അഴീക്കോട്, കെ. എം. ജോർജ്ജ്, എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ
- ചീഫ് എഡിറ്റർ : പി. എ. വാരിയർ

എം. കൃഷ്ണൻ നായർ സാഹിത്യവാദഫലം

സ്പെയിനിലെ നാവികൻ ക്രിസ്റ്റഫർ കലമ്പസ് (Christopher Columbus 1451-1506) അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഫ്ലോറിഡയ്ക്കു തെക്കുകിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള ബഹാമോപ്പുകളിൽ 1492-ൽ ചെന്നിറങ്ങി. ഇന്ത്യയിലാണ് താനെത്തിയതെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ആദിമനിവാസികളെ ഇന്ത്യാക്കാർ എന്ന് കലമ്പസ് വിളിച്ചു. 'നവീന ലോക'ത്തിലെ പുരാതനവർഗ്ഗക്കാരെ ഇന്ത്യാക്കാർ എന്ന് ഇന്നും വിളിക്കാനുള്ള കാരണം അതാണു്. നമ്മുടെ ചില എഴുത്തുകാർ വിചാരസാഗരത്തിൽ കപ്പൽ യാത്ര നടത്തി ചില പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ ചെന്നിറങ്ങുന്നു. കലമ്പസിനെപ്പോലെ തെറ്റിദ്ധാരണയുടെപേരിൽ അവയെ സംസ്കൃതപദങ്ങളായി കാണുന്നു. ആ പദങ്ങളിൽ ഒന്നാണു് 'ആലക്കിക്' എന്നതു്. വിദ്യുച്ഛക്തിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു് ഈ ആലക്കിക്പ്രയോഗം. ഈ പദം സംസ്കൃത ഭാഷയിലുള്ളതല്ല. മറ്റൊരുപദം 'ഘട്ടം' എന്നതത്രെ. 'ഘട്ടത്തിനു കടവു്, വഞ്ചിയടക്കുന്ന 'ജട്ടി', നദീതീരത്തുള്ള കല്ലടവു്' എന്നു് അർത്ഥങ്ങൾ. അതിനു് 'നിര' (range) എന്ന അർത്ഥമില്ല. Western Ghats എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പ്രയോഗത്തെയാണു് കവി 'പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളാക്കി' അവതരിപ്പിക്കു് നൂതു് ('കേരളം വളരുന്ന പശ്ചിമഘട്ടങ്ങളെക്കുറിയും കടന്നു...'). അതു ശരിയല്ലതാനും. ഇനിയും പറയാം. 'മാന്യരും' പത്തൊൻപതാം ശതാബ്ദത്തിലെ ഒരു ജർമ്മൻ വൈദ്യനായിരുന്നു മെസ്മർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചികിത്സാ പദ്ധതി ഹിപ്നോട്ടിസമായിരുന്നു. അതിനെ മെസ്മറിസമെന്നും വിളിച്ചു. 'മെസ്മർ' എന്നതിൽ നിന്നുണ്ടായ പദമാണു് മാന്യരും. അതു സംസ്കൃതമല്ല, മലയാളവുമല്ല. അതിനാൽ 'രാവണന്റെ മാന്യരവിദ്യയിൽ സീത കറങ്ങിപ്പോയി.' എന്നെഴുതുന്നതു തെറ്റാണു്. ചില വിദ്വാന്മാർ മാന്യരികും എന്നുവരെ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. സത്യം ഇതാണെങ്കിലും ബഹാമോപ്പുകളിലെ ആദിമനിവാസികളെ ഇന്ത്യാക്കാർ എന്നു വിളിക്കുന്നതുപോലെ ഇപ്പറഞ്ഞ പദങ്ങളെ സംസ്കൃതപദങ്ങളായിത്തന്നെ ഇനിയും ആളുകൾ

കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യൂറോപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചതു് ഐരോപ്യമാണു് ഒരു കവിക്ക്. വാഷിങ്ടൺ ഇർവിങ്ങിന്റെ ഒരു കഥാപാത്രമായ Rip Van Winkle-നെ എന്റെ ഒരു ഗുരുനാഥൻ 'ത്രിഭുവന വൈകല്യ'നാക്കിക്കളഞ്ഞു. രാജ്യത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ ധ്വംസിക്കുന്ന പാതകിയെ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പാതകിയായി പരിഗണിക്കേണ്ടതു് ഭാഷയുടെ; നിയമങ്ങളെ ധ്വംസിക്കുന്നവനെയാണെന്നു് ഒരു ചിന്തകൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഒന്നുമില്ലായ്മ— കഥയിലും പ്രപഞ്ചത്തിലും

'ശൂന്യതയ്ക്കു പകരമായി പ്രപഞ്ചമെന്തിനുണ്ടായി?' എന്ന ചോദ്യം സ്വയം ചോദിക്കാത്തവരില്ല. ആ ചോദ്യത്തിനു് ഉത്തരം കിട്ടാതെ ഏതാനും നിമിഷങ്ങളെങ്കിലും നമ്മൾ ഇന്നനുപോകാറുണ്ടു്, ഓരോ ദിവസവും. ഈ ചോദ്യം ആദ്യമായി ചോദിച്ച മനുഷ്യൻ സ്വന്തം സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് കഥകളുണ്ടാക്കിയെന്നു് 'In and Out the Garbage Pail' എന്ന മനോഹരമായ ആത്മകഥ എഴുതിയ ഫ്രെഡറിക് എസ് പേർസ് പറയുന്നു. (ജെപ്പോൾ ചികിത്സാപദ്ധതിയെ വികസിപ്പിച്ച മനുഷാശ്വജ്ഞനാണു് ഇദ്ദേഹം). പക്ഷേ, ഇക്കഥ കൾ ശൂന്യതയെ ഇല്ലാതാക്കാൻ പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. "My first philosophical encounter with nothingness was the naught, in the form of zero" (ശൂന്യതയോടുള്ള എന്റെ ആദ്യത്തെ ദാർശനികസംഘട്ടനം പുജ്യത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള ഒന്നുമില്ലായ്മയാണു്) എന്നു പേർസ്. തുടക്കത്തിലുള്ള ഈ ശൂന്യത മരണംവരെയും നമ്മെ ഒഴിയാബാധപോലെ പിന്തുടരുന്നുണ്ടാവു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് നിങ്ങൾ തന്നെ ചുറ്റുമുള്ളവർ, തന്നിച്ചു മരിക്കുന്നു എന്നു ഡി. എച്ച്. ലോറൻസും പറഞ്ഞതു്. രാഷ്ട്രാന്തരീയ പ്രശ്നവിഷയങ്ങളിലെ ഒരു ഡോക്ടറുടെ ജീവിതമൊന്നു നോക്കൂ. കാലത്തു് ആദ്യമണി തൊട്ടു് രോഗികൾ പരിയായി നില്ക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ. ഓരോ രോഗിയെയും അദ്ദേഹം മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നു. അവർ സന്തോഷത്തോടെ വന്ധിക്കുന്ന ധനം അദ്ദേഹത്തെ കോടിശമ്പരനാക്കുന്നു. അദ്ദേഹവും ഒരു കോടിശമ്പരനാക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടംബവും ആനന്ദത്തിന്റെ മേരകത്തിൽ മുങ്ങുന്നു. പക്ഷേ, മരണമെന്ന ശൂന്യത കണ്ടു് അദ്ദേഹവും തെട്ടുന്നു

ണ്ടു്. ആ ശൂന്യതയെന്നയാണു് മഹാസത്യം. ഇതിനെ ചിത്രീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ബാലകൃഷ്ണൻ (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെ 'വർഗ്ഗീസ് വൈദ്യൻ' എന്ന ചെറുകഥ) വിജയം പ്രാപിച്ചോ? ഇല്ലതന്നെ. ഒരു 'വിഷൻ' (Vision) ഉണ്ടാവുക. അതിന്റെ സന്ദിഗ്ദ്ധതകളിൽ പ്രതികൊണ്ടു തുളച്ചുകയറുക. എന്നിട്ടു്, അങ്ങനെ കിട്ടുന്ന സത്യത്തെ സാഹിത്യരൂപമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തുക— ഇതിനു് അനുഗൃഹീതരായവർക്കു കഴിയു്. വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു വർഗ്ഗീസ് വൈദ്യൻ അർബുദം പിടിച്ച് മരണത്തെ സമീപിക്കുന്നതായി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കഥയിൽ വിഷ്ണുവില്ല. പ്രതിഭയുടെ വിലാസമില്ല. സത്യരേശനമില്ല. തികച്ചും ദർബ്ബലമായ രചന.

* * *

'ദീർഘകാലത്തെ അഭാവത്തിനപ്പുറം നമ്മൾ നമ്മുടെ ഇത്തരം ഭവനത്തിൽ എത്തി കിരുകിരക്കുന്ന ശബ്ദത്തോടെ താക്കോൽകൊണ്ടു വാതിൽ തുറന്നു' എന്നിങ്ങനെ കാലേട്ടത്തു വയലുറോൾ മറ്റൊരു വാതിലിലൂടെ ആരോ ഇറങ്ങിപ്പോയി എന്നു തോന്നാറില്ലേ? എന്നോ മറ്റോ റോബർട്ട് ഫ്രോസ്റ്റ് എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ആ ഇറങ്ങിപ്പോയവനുണ്ടല്ലോ— അവനാണു മരണം. അവൻ തിരിച്ചു വൈകാതെ വരുമെന്നു് ഓരോ വ്യക്തിയും ഓർമ്മിക്കണം.

സ്റ്റേ! സ്പീക്ക്! സ്പീക്ക്!

ഡോക്ടർ പുതുശ്ശേരി രാമചന്ദ്രൻ ഞാനും സ്നേഹിതന്മാരായിട്ടു് ചുറ്റും വർഷങ്ങളോളമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും കൂടക്കൂടെ ഞങ്ങൾ കാണും, സംസാരിക്കും. നവീന കവിതയെക്കുറിച്ചും ആഫ്രിക്കൻ കവിതയെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾക്കു് ഒരേ അഭിപ്രായമാണു്. യോജിക്കാത്ത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതു ഡോക്ടർ. ഞങ്ങൾ പറസ്സുപറസ്സു വേദനിപ്പിക്കാറില്ല. വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ പദ്യകൃതികൾക്കു് അദ്ദേഹമെഴുതിയ അവതാരിക നോക്കുക. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധനല്ലാത്ത എന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധനാക്കി അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാന്യമായ ഭാഷയിലാണു്. (നന്ദി.) ഇക്കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഡോക്ടർ പുതുശ്ശേരി രാമചന്ദ്രൻ എന്ന പേരു് എവിടെ അച്ചടിച്ചു കണ്ടാലും എന്നിടം ആറ്റാമോണു്. ആ ആറ്റാമോണോടൊന്നു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ആ ദിവ്യകോകിലത്തെ ഓക്കുറോൾ'

500

എന്ന കാവ്യം ഓഷാപോഷിണിയുടെ മനോലക്ഷണങ്ങൾ വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. പക്ഷേ എത്ര ഓർക്കാംപിടിച്ച നിമിഷത്തിലാണോ ഞാൻ ആ പാഠ്യം ഞം ആരംഭിച്ചത് ആ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ എനിക്കു ബോധപ്പെട്ടു. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഈ ലോകത്തു് അവതരിച്ചത് കവിത എഴുതാൻ വേണ്ടിയല്ലെന്ന്; അദ്ദേഹത്തിന് പറയിയ പണി ഇതല്ലെന്ന്. എന്റെ ഗുരുവായുരപ്പാ എന്തൊരു 'മോൺസ്'ട്രോസിറ്റി'യാണ് ഈ കവിത! അതും കമാരനാശനെക്കുറിച്ചു്! പല്ലനയാറിന്റെ തീരത്തു് വിശ്രമിക്കുന്ന കവി ഇതു വായിച്ചു് ശവകുടീരത്തിൽ കിടന്ന തിരിയുകയും മറിയുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നെഴുന്നേറ്റു് തിരിവനന്തപുരത്തെത്തി എന്റെ സുഹൃത്തു് പുതുശ്ശേരി താമസിക്കുന്ന വഞ്ചിയുരെ റോഡിൽക്കൂടി 'കിറകിറ ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു വീച്ചു ജല്ലനം ചെയ്തു' നടക്കുകയില്ലെന്ന് ആരു കണ്ടു? (Squeak and gibber—Hamlet) അപ്പോൾ ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തോടു് Stay, speak, speak! I charge thee, speak! എന്ന് പറയുകില്ലെന്ന് ആരു കണ്ടു?

രോഗങ്ങൾ രണ്ടുവിധം

സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ (സാംക്രമിക മെന്ത ശബ്ദംതോരാവലിയിൽ കാണുന്നത് എത്രകണ്ടു ശരിയോ?) പലതാണ്. ന്യുമോണിയ, ഡിഫ്തീരിയ, റുബർകുലോസിസ്, പോളിയോമൈലൈറ്റിസ്, സ്പാൽഡോക്സ് ഇവയൊക്കെ സാംക്രമികരോഗങ്ങളാണ്. ആൻറിബയോട്ടിക്സ് മറ്റു മരുന്നുകളും കൊണ്ടു് ഇവയെ നിയന്ത്രിച്ചുകിട്ടണമെന്നാണ് ഡോക്ടർമാരുടെ വാദം. അതു് അത്രത്തോളം ശരിയല്ല. സംഫൊനമൈഡ് കൊണ്ടാണ് ആദ്യകാലത്തു് (1935-ൽ) ന്യുമോണിയ പിടിച്ചവരെ ചികിത്സിച്ചു തന്നതു്. പിന്നീടു് പെനിസിലിൻ ടെറ്റാ സൈക്കൈൻ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങി. ന്യുമോണിയ അപ്രത്യക്ഷമായി എന്നു ഡോക്ടർമാരുടെ പ്രഖ്യാപനം. പക്ഷേ ആ രോഗം പിടിപെട്ട പലരും ഇപ്പോഴും മരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഐസനെസ്സിഡ് (isoniazid), റെസ്സപ്റോമൈസിൻ ഇവയാണ് റുബർകുലോസിസിനുള്ള (ക്ഷയത്തിനുള്ള) മരുന്നുകൾ. രണ്ടും ആ രോഗത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുവെന്നു ഭീഷഗ്വരമതം. എന്നാൽ ക്ഷയം വന്നു മരിക്കുന്നവർ ധാരാളം. ഇതു് എനിക്കു രോന്നിയമേട്ടിൽ പറയുന്നതു്. വിദഗ്ദ്ധരായ മറ്റു ഡോക്ടർമാരുടെ മതംതന്നെയാണ്. സമയത്തുള്ള ചികിത്സകൊണ്ടു് രോഗം ഭേദമായി എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു പലപ്പോഴും മൗഢ്യമാണു്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരങ്ങളായ കാരണങ്ങളാലാണു് രോഗങ്ങൾ വന്നു. മറ്റു കാരണങ്ങളാൽ അവ ഭേദമാകുകയുംചെയ്യും. നമ്മുടെ പൈകളിക്കഥ

കൾ പകർപ്പുവായിക്കൂവാൻ. ഒരു പെൺ കുട്ടി 'വിഷ്'ഹുര തികിങ്ങി'ന്റെ ഫലമായി ഒരു പൈകളിക്കഥ എഴുതിയാൽ അതു വായിക്കുന്ന ആ പൈകളികൾ ആ കഥകളെഴുതും. അങ്ങനെ പൈകളി കഥകളുടെ സംഖ്യ കൂടിക്കൂടിവരും. ചെറുപ്പം റീയർഷൻതന്നെ. പെനിസിലിൻ തുടങ്ങിയ ഔഷധങ്ങൾ ഫലപ്രദങ്ങളാവാത്തതുപോലെ വിമർശന ഭേദങ്ങളും ഫലപ്രദങ്ങളാവാതില്ല. ഭൂമിശാസ്ത്രപരങ്ങളും ജലവാതസംബന്ധികളുമായ വസ്തുതകൾക്കു മാറ്റംവരുമ്പോൾ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുന്നതുപോലെ നാട്ടിന്റെ സംസ്കാരത്തിനു പരിവർത്തനം വരുമ്പോൾ പൈകളി കഥകളും അപ്രത്യക്ഷങ്ങളാവും. പകർപ്പുവായികൾ എവിടെയുമുണ്ടു്. ഒരു ദേശത്തുമാത്രം കാണുന്ന രോഗങ്ങളുമുണ്ടു്. അവയെ എൻഡെമിക് രോഗങ്ങളെന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇത്തരം രോഗങ്ങളിലൊന്നായി മീസിൽസിനെ (അഞ്ചാം പനി) കരുതാം. ഒരുതരം ഇമ്മ്യൂണിറ്റിയോടുകൂടി (മുക്തിയോടുകൂടി) ആളുകൾ കഴിയുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു് റോൾക്കു മീസിൽസ് വന്നാൽ അടുത്തുപെരുമാറ്റ നവനം അതു വരണമെന്നില്ല അതു് ഒരു കാലത്തു് അയാൾക്കു വന്നിരിക്കും. ഇമ്മ്യൂണിറ്റി ലഭിച്ചിരിക്കും. ഓഷാപോഷിണിയെല്ലെ'ശാന്തിപർവ്വം'എന്ന കഥ ഒരു എൻഡെമിക് രോഗമാണു്. സാഹിത്യമല്ല. 'ചോരപാലകരേ വഴിമാറ്റം...ഗോപുരകവാടങ്ങൾ മലർക്കെ തുറന്നിട്ടു. ആയിരം അഗ്നിശലാകകളായി...ജാലയായി...പിന്നെ നാളുമായി...കാറ്റുലയ്ക്കുത്ത നാളുമായി' എന്ന ശിഖണ്ഡിഭാഷയിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഈ കഥ കണ്ടു് ഇതേ രോഗമുള്ള പലരും അടുത്തുചെന്നു പെരുമാറുന്നു. അവർക്കു് അതു പകർന്നിട്ടില്ല. അവരുടെയെല്ലാം ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ഇതു തന്നെയുണ്ടല്ലോ. 'ഹാ, എനിക്കു വന്ന മീസിൽസ്. ഇപ്പോൾ ശാന്തിപർവ്വമെഴുതിയ പദ്മൻ നാറാത്തിനും വന്നിരിക്കുന്നു. മീസിൽസ് ജയിക്കട്ടെ' എന്ന് അവർ പറയും. ശശി, ലതയെ സ്നേഹിച്ചു; ലത ശശിയേയും. ലതയെ വേറൊരുത്തൻ വിവാഹം കഴിച്ചു. അയാൾ പെട്ടെന്നു ചത്തു. ലതയും ശശിയും ഒളിച്ചോടാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ശശിയെ പാമ്പുകടിക്കുന്നു. ഇതു പറയാനാണ് മേൽക്കാണിച്ചു കൃത്രിമശൈലി. ഉത്തമപുരുഷൻസ്തനാഭം പ്രയോഗിച്ചു് കഥ പറയുന്നു. ടെവിൽ വക്കാവിനെത്തന്നെ പാമ്പുകടിക്കുന്നതായും അയാൾ മരണത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്നതായും ആഖ്യാനം. ശവകുടീരത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ടാണോ അയാൾ കഥ പറയുന്നതു്? ഒന്നും 'പുടിയിട്ടുന്നി

ല്ല.' ഈ കലാഭാസത്തിനു മുകളിലായി ഒരു കുറിപ്പ്: 'സാഹിത്യകലാവിഷയങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അനുയോജ്യം വ്യാപരിക്കുന്ന പദ്മൻ ഭാവം ഭാവനാസമ്പന്നനായ ഒരുഴുത്തുകാരനാണു്. ശാന്തിപർവ്വം അതു വ്യക്തമാക്കാതിരിക്കുകയില്ല.' (പുറം 13) എൻഡെമിക് രോഗങ്ങളെയാണ് പകരുന്ന രോഗങ്ങളെക്കാൾ വളരെക്കൂടുതലായി നമ്മൾ പേടിക്കേണ്ടതു്. അവ ചിലപ്പോൾ പടർന്നുപിടിച്ചാൽ എല്ലാവരും മരിച്ചു പോകും. * * * ഇങ്ങനെയുള്ള ആൾ എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ അധ്യാപകർ മാത്രമുള്ള ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. പ്രഭാഷണം നന്നായിയെന്നു പ്രിൻസിപ്പൽ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. നിരൂപകൻ തോമസ് മാത്യു മാത്രം 'ഓ റൊമാൻറിക്' എന്ന വിപ്രതിപത്തി പ്രകടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാഗല്ഭ്യത്തിൽ എനിക്കു വിശ്വാസമുള്ളതു കൊണ്ടു് ആ പ്രസ്താവത്തിൽ എനിക്കൊരു വല്ലായ്മയും തോന്നിയില്ല. അതിനു കടന്നു റൊമാൻറിസിസം രോഗംതന്നെയാണ്. അതിനുകടക്കാത്ത റൊമാൻറിസിസമോ? അതു ശക്തിയാണ്. വിലു, ബ്ലേക്കിന്റെ ശക്തിയാണു് റൊമാൻറിക് കവിതയെ ജയിക്കാൻ വേറെ കവിതയുണ്ടോ? കാസാൻ ദ് സാക്കിസിന്റെ ശക്തിയാണു് റൊമാൻറിക് നോവലുകളെ അതിശയിക്കുന്ന വേറെ റൊമാൻറിക് നോവലുകളുണ്ടോ? പക്ഷേ, ശാസ്ത്രത്തിലെ 'എൻസോപി' നിയമമനുസരിച്ചു് ശക്തി ചേരുമ്പോഴുകയാണ്. അതു ചേരുമാണു് നവീന സാഹിത്യത്തിൽ കാണുന്നതു്. ഉയർന്ന സ്ഥലത്തു കെട്ടി നിറുത്തിയ ജലത്തിനു ശക്തിയുണ്ടു്. അതു് താഴത്തേക്കു് ഒഴുകിയാൽ ചക്രം തിരിക്കും. വിദ്യുച്ഛക്തി ഉൽപാദിപ്പിക്കും. വെള്ളം ഒഴുകി സമതലത്തിലെത്തിയാൽ അതിനു ശക്തിയില്ല. ഉന്നത പ്രദേശത്തെ ജലം താഴോട്ടൊഴുകിയപ്പോൾ വള്ളത്തോളിന്റെയും കമാരനാശന്റെയും കവിതയുടെ വൈദ്യുതശക്തി നമുക്കു ലഭിച്ചു. സമതലത്തിൽ അതു് എത്തിയപ്പോൾ നവീന കവികളുടെ നിശ്ചേതനങ്ങളായ സൃഷ്ടികളും. അഞ്ചു പുരുഷൻ, ഒരു സ്ത്രീകൾ നിയമത്തിനു വിധേയമായേ നമുക്കു ജീവിക്കാൻ പാറു. റോഡിൽ എവിടെ നടക്കാനും നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. സാ

ഭൂമിശാസ്ത്രപരങ്ങളും ജലവായു സംബന്ധികളുമായ വസ്തുക്കൾക്കു മാറ്റം വരുമ്പോൾ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുന്നതുപോലെ, നാട്ടിന്റെ സംസ്കാരത്തിനു പരിവർത്തനം വരുമ്പോൾ പൈകളി കഥകളും അപ്രത്യക്ഷമാകും.

തന്ത്രമുള്ളതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ ഒത്തനടുക്കേ നടക്കു് എന്നു ശരിയായിട്ടു് മനസ്സ് കയറി ചരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് നടന്നു പോകുന്നവർ റോഡിന്റെ വശംചേർന്നു പോകണം എന്ന നിയമം നമ്മൾ അനുസരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ ഭാഷയ്ക്കും നിയമങ്ങളുണ്ടു്. അവ പാലിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കഴുപ്പുമുണ്ടാകും. ആ കഴുപ്പും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ബാധിക്കും, തകർക്കും. അനയോഗം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ചോദ്യം എന്നാണു് (അനു + യജ് + ഘഞ് + പ്രഥം, പ്രച്ഛ എന്നു പര്യായങ്ങൾ പ്രശ്നോന്യോഗം പ്രച്ഛ). 'അനയോജ്യ'ത്തിനു് to be examined or questioned എന്ന അർത്ഥമുണ്ടു്. മലയാളം നിലുണ്ടാക്കി 'യോജിച്ചു' എന്ന് അർത്ഥം നല്കി ചിരിക്കുന്നതു് നിലവിലുള്ള പ്രയോഗത്തെ അവലംബിച്ചാണു്. തെറ്റായ വാക്കുകളും തെറ്റായ അർത്ഥങ്ങളും നിലുണ്ടുവീൽ കൊടുക്കും. നിലുണ്ടു പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥമല്ല. അനയോജ്യനായ വരൻ എന്ന പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ലെ എന്ന് ചോദിക്കാം. മനസ്സിലായി. പഴത്തിനു പകരം പയം എന്നു പറഞ്ഞാലും വക്കാവു എന്നാണു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. 'അഞ്ചു പുരുഷന്മാർ വന്നു' എന്നു പറയുന്നതിനു പകരമായി 'അഞ്ചു പുരുഷൻ വന്നു' എന്നു പറയാം. അർത്ഥഗ്രഹണം ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ബഹുതപസ്സു കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പുരുഷന്മാർ എന്നു പ്രയോഗിക്കണം. അതു വ്യാകരണത്തിലെ നിയമമാണു്. ആ നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ഭാഷയുടെ വിശുദ്ധിയും ആർജ്ജവവും ഇല്ലാതാകും. അവ ഇല്ലാത്തതായാൽ ആദ്യം എഴുതിയതുപോലെ സമുദായം തകരും. കലാകുളിയിൽ പി. ചന്ദ്രശേഖരൻ എഴുതിയ കത്തു വായിച്ചപ്പോൾ ഇത്രയും കറിക്കണമെന്നു തോന്നി. ചേർത്തലക്കാരനാണല്ലോ ചന്ദ്രശേഖരൻ. മിസ്റ്റർ ചന്ദ്രശേഖരൻ, വ്യാകരണ നിയമത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കാണിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. ഏതാണു് ശരിയെന്നു താങ്കൾ തന്നെ തീരുമാനിച്ചാലും: 1) ഞാൻ ചേർത്തലയിൽ വരട്ടോ? 2) ഞാൻ ചേർത്തലയിലെ വരട്ടോ? 3) ഞാൻ ചേർത്തല വരട്ടോ? * * * നോം ചൊംസ്കി പറയുന്നതുപോലെ വ്യാകരണം പരിവർത്തനങ്ങളിലും പടി വർത്തനങ്ങളിലുമായ ബന്ധങ്ങളിലും മാറ്റം വരാത്ത ഒരു അവസ്ഥയോ സത്തയോ ആണു്. അതു് അബോധാത്മകവമത്രേ. വ്യാകരണം പഠിക്കാത്തതെന്നു വ്യാകരണനിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കാത്ത ആളുകൾ സംസാരിക്കും, എഴുതും. ഭാഷയെ പുതപ്പിക്കുന്ന കരിമ്പടമല്ല അതു്. തണുപ്പു് അനുഭവിക്കാൻ കെല്പുള്ള വർക്കു കരിമ്പടം വേണ്ട എന്ന വിചാരം ഭ്രമജനകമാണു്.

ഫുലാൻദേവി നല്ലവൾ ഫുലാൻദേവി സൈവരവിഹാരം പെയ്യിരുന്ന കാടുകളിൽക്കൂടി ഞാനൊരിക്കലും

സഞ്ചരിച്ചു. കൊടുക്കാടുകൾ ഏവമുണ്ടു്. ഇടയ്ക്കു വീതി കാഞ്ഞ റോഡ്. ഫുലാൻദേവിയിലും കൂടുകാൽ. ഏതുസമയത്തുംവന്നെക്കാം എന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ പോയി. അവൾ വന്നാൽ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി കാർ ഡ്രൈവർ കരുമുളകുപൊടി കരുതി വച്ചിരുന്നു. ഫുലാൻദേവി ഷെപ്പർഡ്ഗസ്റ്റുമായി വരുമ്പോൾ, 'ദേവി ഇങ്ങു്' അടുത്തു വതു് എന്ന് ഡ്രൈവർ പറയുമായിരിക്കും. അടുത്തെത്തുന്ന അവളുടെ കൺപോളുകൾ വിരലുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ അകറ്റി കരുമുളകുപൊടി ഇട്ടുകൊടുക്കും. നിറാൽ സഹിക്കാനാവാത്ത ദേവി ഗസ്റ്റു താഴെയിട്ടിട്ടു് ഓടിക്കളയും. അവൾ ഓടിയാൽ കൂടുകാൽ ഓടുമല്ലോ. നല്ല ബുദ്ധി ഡ്രൈവറുടേതു്. ദേവിയുടെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു് അവൾ വന്നില്ല. ഞാൻ മീറാൻസ് സ്ഥലത്തെത്തി. അവിടെ അഞ്ചു മലയാളി സംഘടനകൾ. എന്റെ പ്രഭാഷണം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ച സംഘടനയെ തോൽപ്പിക്കാൻ, ആ യോഗം തകരാൻ മറ്റു നല്ല സംഘടനകളും ഓരോ ആഘോഷം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരുക്കൂർ ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു് ഏതാനും വാറ അകലെ യായി കലാമണ്ഡലം ഗംഗാധരന്റെ നൃത്തപരിപാടി നടത്താൻ പോകുന്നു. പ്രസംഗം നടക്കുന്ന അതേ സമയത്തു തന്നെ. ഞാൻ വിചാരിച്ചു: 'ഫുലാൻദേവി ഇവരെക്കാളേതു ഭേദം. അവൾ തോക്കുമായി വരും. കാണാൽ വെടിവച്ചു കൊല്ലും. അതു് ഉറപ്പാണു്. അല്ലാത്ത കേരളത്തിലുള്ള കൃഷ്ണൻ നായരോ, എന്നാൽ വത്ര, കാപ്പി കടിച്ചിട്ടു പോകാം എന്നു പറയുകയില്ല. അതല്ല ഈ സംഘടകരുടെ സ്ഥിതി. അവർ വെളക്കെ ചിരിക്കുന്നു. പിറകിൽ തോക്കു് ഒളിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു. തലയുടെ പിറകിൽ നമ്മളറിയാത്ത വെടിവെക്കുന്നു. വീഴ്ത്തുന്നു.' അതുകൊണ്ടു് ഗുരുവാണ് മിത്രഭാവത്തോടെ അതികിലത്തു

ഗുരുവിന്റെക്കാൾ ഭേദം. ഫുലാൻദേവി ഓരോദനം കെ. പി. ടി. നമ്പൂരിയും പ്രചാരണത്തിന്റെ മെഷ്യൻ ഗൺ കൈയിൽ വച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ സഹൃദയരെ കണ്ടാൽ നിറയൊഴിക്കും. അതു് ഉറപ്പുള്ള കാര്യമായതുകൊണ്ടു് എനിക്കു് അവരെ പേടിയാണെങ്കിലും വിശ്വാസമുണ്ടു്. അതല്ല ദേശാഭിമാനി വാരികയിൽ കഥയെഴുതുന്ന ഉഷാ നമ്പ്യാരുടെ സ്ഥിതി. അവർ പ്രചാരണമെന്ന തോക്കു് പിറകിൽ ഒളിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു. കഥയെന്ന ജീലേഖി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വീളുവായിട്ടു് നമ്മൾ അതു കഴിക്കുന്ന വേളയിൽ പിറകുവശത്തുവന്നു് തലയുടെ നേർക്കു് കാഞ്ചിപലിക്കുന്നു. ബുള്ളറു് ഏറു് തലച്ചോറ്റു ചിതറി നമ്മൾ വീഴുന്നു. സംശയമുണ്ടോ വായനക്കാർക്കു്? എങ്കിൽ ദേശാഭിമാനി വാരികയിൽ ശ്രീമതി എഴുതിയ 'ഓസേട്ടൻ' എന്ന കഥ വായിച്ചാലും. ഓസേട്ടൻ ധനികനാവുന്നതുവരെ നാട്ടിന്റെ കവിയായിരുന്നു. സാധാരണക്കാരുടെ ഹൃദയസ്സന്ദർശനങ്ങളെ ആവിഷ്കരിച്ചിരുന്നു അയാൾ. എപ്പോൾ ധനികനായോ അപ്പോൾ ആ നന്മകളെല്ലാം പറന്നു പോയി. 'ഞങ്ങളാക്കിനിയി' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു് വായനക്കാരന്റെ ചകിൽ തറച്ചിട്ടു മുതുകുപൊളിച്ചു പുറത്തേക്കു പോകുന്നു. ആശയം വാങ്ങിയ ചിത്രമാകുമ്പോഴല്ലേ സാഹിത്യത്തിന്റെ ആവിർഭാവം? ആ പ്രാഥമികതത്തം പോലും ശ്രീമതി ഗ്രാമി ചിട്ടില്ല.

രൂപശില്പവും അവശില്പവും

റോഡിൽ കരിങ്കൽക്കുഴലങ്ങളോ പെങ്കുളികളോ ചിതറിക്കിടക്കുന്നതു കാണ

DARSAN BOOKS

An exclusive showroom for the serious readers

New Arrivals

A. K. DEWDNEY	:	The Planiverse	Rs. 48-10
SHERE HITE	:	The Hite Report on Male Sexuality	Rs. 162-20
SHYAM BENGAL'S	:	THE CHURNING Manthan	Rs. 40-00
AKALER SANDHANEY	:	In Search of Famine A film by Mrinal Sen	Rs. 35-00
ASHIT PAUL	:	Woodcut Prints of Nineteenth Century Calcutta	Rs. 200-00

Books can be sent by V. P. P. also.

DARSAN BOOKS (P) LTD.,

J. T. HALL ROAD, PALAYAM, TRIVANDRUM-34.

ചെറുപ്പക്കാരൻ പെണ്ണുകാണാൻ വന്ന സമയത്തു സന്ദരിയായ അനിയത്തിയെ അയാളെ കാണിച്ചതിനുശേഷം വൈകുല്യമുള്ള ചേലിയെ വിവാഹഭിന്നത്തിൽ കല്യാണമണ്ഡപത്തിൽ കയറ്റിയ അപകടകരമായ ഏറ്റെടുക്കൽ നടന്നു.

അസി. ഡയറക്ടർ,
കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്,
പ്രാദേശിക കേന്ദ്രം,
ചെറുതിറോഡ്,
കോഴിക്കോട്-673 001.

* * *

എ. പി. മന്മഥൻ പ്രസംഗിക്കാനുണ്ടെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ മധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു പാതിരി തലവേണമെന്നു ചൂണ്ടി സമലംവിട്ടു. വാമിയായ മന്മഥൻ കേൾക്കെ പ്രസംഗിക്കാൻ അയാൾക്കു പേടി. പേടിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യവുമില്ല. മന്മഥൻ അയാളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയേ ചെയ്യുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ ശതാബ്ദത്തിന്റെ സുവർണ്ണനാളമായ യേശുദാസൻ സഭാവേദിയിലിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ രാഗത്തിൽ കവിത ചൊല്ലി. അദ്ദേഹം എന്നെ അഭിനന്ദിച്ചതുള്ളൂ. മഹത്തമമുള്ളവർ അങ്ങനെയാണു്.

**കേരള
ദിനേശ്
ബീഡ്**
കാറ്റാക്ടർ

For detailed Catalogue send
Rs. 2-50 stamp. Write in English
FILM COMPANY
Post Box No. 269, SIVAKASI.

ആയുർവ്വേദചാര്യ
കെ. കുഞ്ഞുരാമൻ വൈദ്യൻ
(ഗോരമ്പ് മെഡലിസ്റ്റ്)
Asst. Dr. P. K. ബീവർമാൽ.
പൗരസ്വ, ഫാർമസി
പെരുന്നാട്, കൊല്ലം.
Phone: 2895

അന്നു, തുടർച്ചയായുള്ള ഉപയോഗം മുഖം ദേഹം
 ത്തിന് യഥാർത്ഥ നിറം വീണ്ടെടുത്തു. രോഗശാസ്ത്ര
 ശാസ്ത്രത്തിൽ അന്നു ഉപയോഗിക്കുകയുണ്ടായിരുന്ന
 പേരുള്ള ഫലം സിദ്ധിക്കുന്നു. മറ്റും രോഗശാസ്ത്ര
 ശാസ്ത്രം ഉപയോഗിച്ചു നിൽക്കും നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
 കർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ ഈ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കു നന്നേ
 പരിഷ്കരിച്ചു നോക്കൂ. ഒരു മുറ ഉപയോഗിക്കേണ്ട
 നു രോഗശാസ്ത്രം കൊണ്ടും പരസ്പരം തമ്മിൽ
 ഫലിയ്ക്കും സൗജന്യമായി നൽകുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ
 ഉള്ള രോഗശാസ്ത്രം പൂർണ്ണ വിവരങ്ങൾ പൂർണ്ണ
 അറിയിക്കുക.

മുടി കൊഴിച്ചിലും

കുചലണ്ടിയം

സുദീർഘമായ ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായാണ് ടുടി കൊഴിയൽ നടയുന്നതിനും, ക്ഷാമങ്ങൾ മേൽ ടുടി വളരുന്നതിനും ഫലപ്രദമായ പുതിയ ഔഷധം കണ്ടു പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് തലയൂർ കളിമൺ നല്ലൂർ, ഒരു തവണയെ ചികിത്സയ്ക്ക് 35 രൂപ, തപാൽ വില 10 രൂപ, പാസ്റ്റിജ്ജെ പുറമേ.

നമ്മുടെ മുന്നോട്ട് വരി

[illegible]

**SHYAM AYURVED BHAVAN (K.U
P.O. KATRI SARAI (GAYA)**